CIA AJANI SAM DORELL

BOĞULMAK ÜZERE

EDWARD AARONS

B BO OĞ ĞU U L L MM AA KK Ü Z E R E

1.

Boğulmak üzere olan Durell, dikkatsizce davrandığı iğin kendi kendine kızıyordu.Yaptığı hata çok basitti, fakat, insanı bıçağın keskin ağzında yürürken attığı adımları çok iyi hesaplaması gerekirdi. Hatayı yaptığı zaman, kadını seyretmekle meşguldü. Hakat, Berell'in işinde, kadını seyretmekle meşguldü. Fakat, ,Durell,in işinde ancak bir hata yapabüirdi. Zaten ikinci hatayı yapmaya pek fırsat bulamazdı.

Su ılıktı ve leş gibi pislik kokuyordu. Çürümüş otlar, insan dışkıları, yağ ve çamur, sudan gaz kabarcıklarının çıkmasına sebep oluyordu. «Boğulmak için, hiç olmazsa daha temiz bir su seçebilirdim», diye düşündü. Maıçin kendi kendine kızıyordu. Yaptığı hata çok basitti, famafi, suyun bu kadar pis olması işine yarıyor, daha fazla direnmesine ve su yutmamasına sebep oluyordu.

Başının arka kısmındaki acı pek fazla sayılmazdı. Başını sıyırıp geçen bir darbeydi. Kanal üzerindeki, tahta kalaslardan yapılmış köprüden geçerken arkasından gelen serserinin farkına bile varmadığından, bu işin, acaba o kadın tarafından mı düzenlenmiş olduğunu hayretle düşündü.

Ayakları dibe dokundu. Ayak bileklerine kadar sıcak çamura gömüldü. Hafif baygınlığı anında, ölümünün bu kadar saçma bir şekilde olması karşısında isyan ede-

rek, kahkahalarla gülmek istedi. Kendisini öldürmek isteyen daha zeki düşmanlarla karşılaşmış fakat, hiç biri buna muvaffak olamamıştı. Şimdi ise, yarı vahşi bir orman köylüsü bunda başarı sağlıyordu. Fakat bu ölümü, Londra metrosunun altına itilen Fred Harrison; Atinada bir taksinin çarptığı Joel Marley; veya Hong Kong'da su kızın öldürdüğü Danny Vane gibi oluyordu. Durell, bütün bu adamlarla bu veya şu şekilde işbirliği yapmış ve çalışmıştı. Hepsi iyi insanlardı. Onların da, birden karşılaştıkları ölümlerine hayret etmiş olduklarına şüphe yoktu.

Gözlerini suyun altında açtı ve kanalın etrafını çevreleyen Çin mahallesindeki kağıt fenerlerin sarı ve kırmızı ışıklarını gördü. Sanki kendisini bu dünyadan ayrılmış gibi hissetti. Veya ölüm yolunda ilerliyor, ışıklar yavaş yavaş azalıyordu.

Yanağında şiddetli bir acı hissetti. Acının verdiği şokla ağzı açıldı ve neredeyse nefes alıyordu. Nehrin dibindeki pisliklerin üzerlerini kaplayan ve geceleri yem bulmak üzere ağızlarını açan keskin midyelere sürtünmiş ve yanağını kesmişti. İçinde bir yaşama arzusu uyandı ve eliyle iterek midyelerden uzaklaştı. Ölmek zorunda değildi. Kafasındaki bulanıklık dağılmak "üzereydi. Fakat, hemen suyun yüzüne çıkması ve su yerine havayı ciğerlerine doldurması lâzımdı...

Ayaklarını şiddetle itince, görünmez eller gibi bileklerine sarılan balçık çamurdan sıyrıldığını hissetti. Yavaş yavaş, kanalın yüzünde kurtlar gibi oynaşan, yeşil, sarı ve kırmızı ışıklara doğru yükseldi.

Suyun yüzüne epey vardı.

Başaramayacaksın.

Ayrıca, adam hâlâ orada bekliyor.

Öbür adam, gecenin karanlığında uzun bir gölge gibi

diz çökmüş duruyordu. Elinde tahtadan bir cop vardı. Durell'in suyun yüzüne çıkmasını bekliyor ve bir vuruşta beynini dağıtmaya hazırlanıyordu.

Gölge cesimdi ve ihtiyacı olan havayı ve hayatı, merhametsizce kapatıyordu.

Bekle.

Fakat, beklemesi mümkün değildi.

Ciğerleri hava diye yırtmıyor ve ona başka bir imkân tanımıyordu. Ilık ve bulanık suyun içinde yukarıya doğru kaymaya devam etti. Bekleyen adamın gölgesi, bitmek bilmeyen dama oynayarak çay içen ihtiyar Çinlilerin oturdukları yerleri aydınlatan fenerlerin ışıklarını kapıyordu. Yapılan seri atağın kimse farkında değüdi. Görmüş olsalar bile acaba ilgilenecekler miydi? Kimsenin yerinden kımıldadığı yoktu. Durell, sessizce ölüyor ve katili, suyun yüzüne çıktığı takdirde ikinci darbeyi vurmak için, diz çökmüş bekliyordu.

içgüdüsü korkusuna hakim geldi ve kendisini kucaklamak için sabırsızlanan ölüme karşı şiddetli bir öfke duydu. Başı, çok hafif bir köpürtüyle suyun üstüne çıktı.

Hazır olarak bekleyen adam derhal saldırdı ve ıskaladı. İkinci bir darbe için kolunu kaldırdı.

Durell, duyduğu acının ve korkunun arasında, insiyatifinin verdiği reaksiyonu hayal meyal hatırlayabildi. Bir dakika daha yaşamasına fırsat çıkmıştı. Beyninin bir kısmı, mücadeleyi bırakarak kanalın dibindeki çamura gömülüp hayattan vazgeçmesini emrederken, diğer kısmı, reflekslerini uyardı ve iradesi haricinde hareket etti. Sanki bir kenara çekilmiş, köprünün kenarına çökmüş bekleyen adama meydan okuyuşunu seyrediyordu, kendi kanlı başını ve çamurlu beyaz keten elbiselerini görebiliyordu. Fakat bu anda, havasızlıktan haykıran ciğerlerini şişiren

derin bir nefes aldı. Bu küçük bir başarıydı. Fakat, küçük gördüğü bu başarısı, ona bir fırsat daha veriyordu.

Tekrar sulara gömüldü. Kafasının arka kısmına darbe yediği zamanki şaşkınlığına ve geçirdiği şoka hakim olmaya başlıyordu. Kamboçya hududunun hemen hemen görüş sahası içindeki bir sahil şehrinin sıcak ve nemli gecesinde, nehir kıyısındaki otellerden birinden itibaren takip etmeye başladığı Anna-Marie Danat'ı hatırladı. Parke döşeli birkaç sokaktan ve sonra, kirli suları üzerinde sıra sıra mavnalardan kurulu evlerin bulunduğu kanalın üstündeki bir köprüden geçmişlerdi. Bir bahçe kapısı, zakkumlar, gece açan çiçeklerin hoş kokuları vardı. Sonra, Tayland'ın bir şehri olan gürültülü Çin mahallesine gelmişlerdi. Her tarafta bir canlılık, sesler ve türlü kokular... canavar şekilli fenerler, damalarının başında oturan ihtiyarlar, köpek havlamaları ve çocuk ağlamaları vardı. Her tarafı, ağır balık, yiyecek ve afyon kokusu sarmıştı.

Nerede hata yapmıştı?

Anna-Marie sol taraftaki bir sokağa dönmüş, sonra, tuğla döşeli bir yoldan kanal boyunca ilerlemişti. Kadın, civardaki evlerden biraz daha büyük bir Çinli evine yönelmişti. Arada sırada takip edilip edilmediğini kontrol etmek için arkasına bakıyordu. Fakat, göze batmadan takip etmek mümkün oluyordu. Kadına kızmıştı çünkü, aldığı emir, otelden ayrılmamasını söylüyordu; fakat, kadının bütün hareketleri şüpheliydi ve onu durdurmadan evvel nereye gittiğini öğrenmek istiyordu. Eğer onu hemen durdurmuş olsaydı, yalan söyleyeceği muhakkaktı.

«Yalan söylemek ölmekten daha iyidir diye düşündü.

Bir saniye sonra tekrar suyun yüzüne çıkmak zorunda kalacaktı. Dipteki midye tutmuş çöküntülere dokundu.

Küçük köprüyü ve Klong'un kıyısındaki taştan yapılmış bahçe fenerlerini hatırladı. Anna-Anna-Marie tahta bahçe kapısında durmuş ve kendisi tam köprünün ortasında ve açıkta yakalanmıştı. Ay dolun halindeydi ve Güneydoğu Asyanın semasından doğru tam üstüne aksediyordu.

Sonra, kadının Fransızlara has canlı yüzünün değiştiğini gördüğü an, başında bir acı hissetmiş ve köprüden Kanalın pis sularına yuvarlanmıştı. Büyük taş fenerin arkasına birisi saklanmıştı.

Kadın biliyor muydu?

Tahmininden daha mı zeki yoksa daha mı haindi?

Artık önemli sayılmazdı. Tekrar suyun yüzüne çıkma vakti gelmişti. Bu sefer yukarda bekleyen arkadaşımız, beynimi dağıtmakta vakit kaybetmeyecekti.

Durell'in başı yine suyun yüzünde göründü.

Gölge, aleste bekliyor ve ölüm darbesini indirmeye hazırlanıyordu. Job, havada ıslık gibi bir ses çıkartarak süratle indi. Durell, kemikli yüzü, melez bir ırka ait badem şeklindeki gözleri, koyu sarı cildi ve usturaya vurulmuş yuvarlak kafayı gördü. Başını eğdi ve jopun inişine mani olmak için elini kaldırdı. Parmakları jopu kavradı ve kalan bütün gücü ile geriye doğru abandı. Pis sular kara köpükler çıkartarak dalgalandı ve Durell, saldıran adamı da beraber sürükledi. Adamın gırtlağından çıkan kısa bir hayret çığlığı duyuldu. Adam, kanal'ın simsiyah sularında sarı bir çiyanı andırıyordu.

Durell, copu bıraktı. Suyun karşı koyma kuvveti onu tesirsiz bir silah haline getirmişti. Fakat, diğer adam,, copu onun elinden kurtardığını sandı ve tekrar kaldırıp başına indirmek istedi. Durell, üzeri doğru bir hamle yaptı ve çelik bir mengeneyi andıran parmaklarını adamın gırtlağına geçirdi.

Etraflarında Çinlilerin gürültüleri vardı. Fenerlerden akseden ışıklar köprünün altına kadar vuruyordu. Durell, uzun süren bir dakika, adamın gözlerine baktı. Bu gözlerde, yabani bir bakış vardı. Sanki, afyonla uyutulmuş gibi sabit bakışları vardı.

Durell, soludu :

— Cong Hai?

Adam :

— Öleceksin, öleceksin, öleceksin, dedi.

Belki.

Durell, orta parmağını bükerek Cong Hai'nin gırtlak kemiğine dayadı ve öbür elinin yardımı ile bastırmaya başladı. Adam elindeki copu Durell'in omzuna indirdi. Fakat, suyun omuzdan birkaç santim yüksekliği darbeyi tesirsiz bıraktı. Durell, tazyiki azaltmadan bastırmakta devam etti. Kemikleri birer demirden farksızdı. Adamın gözlerinde ölümün izlerini gördü. Çok uzaklardan doğru duyulan bir orkestra, adeta bir ölüm marşı çalıyordu.

Durell, merhamet diye bir şey tanımıyordu.

— Öleceksin, öleceksin, öleceksin, dedi.

Adamı öldürmesi yarım dakika sürmüştü.

Cesedi Kanal'ın çamurlu dibine doğru itti. Yapacak başka şey yoktu. Küçük köprünün krişine uzanması, hemen hemen bütün kuvvetini yitirdi. Nefesi normaleşinee, kendisini köprünün üstüne çekti ve üzerinden sular süzülürken sırt üstü uzandı. Nemli gecede, sıcak gökyüzünün bulandığmı ve fırıl fırıl döndüğünü gördü.

Kendi kendine «Ölüme iyice yaklaşmıştın, Samuel» dedi. «Üzerine aldığın işe iyi bir başlangıç değü. Belki de Washington'daki masa başmda uzun süre oturmadan ötürü olacak.»

Durell, iri yarı bir adamdı. Bütün vücudü adaleliydi. İriliğine rağmen, bir kedi kadar yumuşak ve çevik bir yürüyüşü vardı. Tecrübeli bir göz, hareketlerini takip ettiği zaman, onun tehlikeli bir adam olduğunu hemen anlardı. İnsanlar arasında dolaşan, bir pantere benzerdi. Bir kalabalık içinde göze batmadan hareket etmek onun için çok kolay olmakla beraber, böyle bir kasabada, Taylan'm yarı bölgesinde, Kamboçyalılar, Malaya'hlar, Çinliler ve Endonezyalılar arasında bu imkânsızdı; burada uzun boyu ile hemen dikkati çekiyordu. Bu bakımdan hakiki hüviyetini s-aklamak zorundaydı. Tanıtma kağıtlarına göre Amerikalı bir iş adamıydı. Çay yetiştiricüeri ile ügiliydi. Yerlilerle iyi geçinmek zorundaydı. Onlara gülümsemek, Anam lehçesi ile Canton lehçesini birbirinden ayırt edemez ve süratle konuşulanları anlamaz görünmesi şarttı. Lisana karşı büyük bir kabüiyeti olmasına rağmen Thai lehçesini tamamen kavrayamamıştı.

Birisi hakiki hüviyetini büiyordu.

Ve bu, DurelPl sıkıyordu.

Hüviyetinin bilinmesi, ölümü olabilirdi. Gelecek sefer, daha tecrübeli ve usta bir rakibe raslıyabüirdi.

Durell, yüzükoyun döndü ve dizlerinin yardımı ile doğruldu. Ceketinden ve paçalarından çamurlu sular sızıyordu. Gece sıcak olmakla beraber ürperdi. Kendisim bir an, çamurlara gönderdiği adamın yerinde görür gibi oldu. Yakın bir sampan'dan gelen bir Çin şarkısı duydu. Kısa bir an, suyun dibindeki ölü adamı gördü. Gözüne bir şey daha çarptı. Ayağının burnunu takarak uzun, bez şeriti yerden kaldırıp eline aldı. Ölü adamın başına

sardığı garip bir kurdeleydi ve üzeri kuru yılan derisi ile işlenmişti.

Yılan, Cong Hai'nin hayat sembolüydü. Sessiz, gizli ve yılan gibi zehirli olan Cong Hai'ler, Vietnam yarım adasının Viet Cong bölgesinden gelme insanlardı. Siyam Körfezinin dağlarına, nehirlerine ve ormanlarına, totemleri olan yılanlar gibi süzülüp girmişlerdi.

Durell, bantı cebine sokarak ayağa kalktı. Yıldızlı gök bir girdap gibi dönüyor, fenerlerden akseden renkli ışıklar gözlerine küçücük iğneler gibi batıyordu. Müzik bir radyodan geliyordu.

Köprünün boyu on iki adım olduğu halde Durell'e çok uzun geldi. Sarhoş gibi sallanıyordu. Serserinin, başına vurduğu darbenin yeri acıyordu. Biraz kanamıştı. Pis sulardan dolayı mikrop kapabileceğim düşündü. Parmakları ile gür siyah saçlarını taradı ve bu iş için bırakmış olduğu bıyığını sıvazladı. Çamurlu gömleğinin pisliğine aldırmadan ıslak kıravatmı düzeltmeye çalıştı. Ayakkabları her adımında, içine dolan sulardan ötürü «fos, fos» sesler çıkartıyordu. Pantolonunun paçaları yapışkan bir çamura bulanmıştı. Bir grup Çinli çocuk, sarhoş zannettikleri Durell'in etrafında alay ederek dönüp durdular. Durell için bu yeterliydi. Polise rastladığı zaman, Mama Foo'da çok fazla pirinç rakısı içtiğini ve kanala yuvarlandığını söyleyebilirdi.

Onları ancak ölü adamı buldukları zamana kadar oyalayabilirdi.

Tayland Gizli Servisinden Binbaşı Muong, bundan hoşlanmayacaktı.

Fakat her şeyin sırası vardı. Buraya kadar Aırna-Marie Danat'm peşinden gelmiş ve onu son defa, ilerdeki büyük evin, kırmızı bahçe kapısından girerken görmüştü. Pahalı görünüşlü duvarlara, kırmızı kiremitli dama

ve bakımlı bahçeye bakılacak olursa, bu evin zengin, Çinli bir tüccara ait olması gerekirdi.

Ölü adamın arkadaşları olabilirdi. Durell, alışkın bir tavırla elini, koltuk altındaki kısa burunlu Smith Wesson 38'lik tabancasına götürdü. Gören olsa, onun göğsünü kaşımakta olduğunu sanırdı. Anna-Marie'yi kaybetmesinden (hemen hemen kendi hayatmı kaybetmesinden) ötürü duyduğu öfke ve büyük sıkıntı, onu canlı bir bomba haline getirmişti.

Fakat kimse bu bombayı ateşlemedi.

Bahçe kapısının yanında durduğu zaiman, kanalın nehire girdiği yeri görebiliyordu. Nehrin ağzı, küçük bir dalgakıranla korunan bir limana açılıyordu. Giap Phom'a şehir demek için bin şahit isterdi. Rıhtımın üstünde paslı, gezer bir vinç vardı. Rıhtımın ötelerinde uzun, beyaz kumsal, palmiye ağaçları ve ağaçların arasında kaybolan Bankok demiryolu vardı. Oluklu saç damlı ambarların, Tayland Gümrükçülerine ve polislerine ait beyaz badanalı binaların ötesinde görünen küçük yerli evleri, yılankavi yollarla etrafa öbek öbek saçılmıştı.

Durell, bu şehrin Joseph Conrad'm tarif ettiği gibi olduğunu ve o zamandan beri pek fazla değişmediğini görüyordu. Tayland hâlâ, hür bir memleket (Muang Thai) «larak görünüyordu.

Bütün mesele, burasını böylece koruyabilmekti.

Ve bu problemin çözümü Anna-Marie Danat'tı.

* * *

Duvardaki kırmızı, tahta kapı kilitli değildi; parmağının ucu ile dikkatlice ittiği zaman, kapı hafifçe aralandı. Başını döndürüp dükkânların, kayıktan evlerin bulunduğu kanala doğru baktı. Saat gecenin sekiziydi. Kanala

düştüğünden beri, bir ömürlük zaman geçmiş gibi görünüyordu. Bir Çek-çek arabasının dar yoldan geçerken yol açmak için çaldığı çanın sesini duydu. Küitli olmayan bahçe kapısı haricinde etrafta şüpheyi uyandıracak bir şey yoktu. Kapıyı ardına kadar iterek açtı ve içeri süzüldü.

Bahçe çok güzel tanzim edilmişti. Çiçek göbekleri, zakkumlar, orkideler her tarafı sarmıştı. Ortada küçük bir havuz vardı. Bahçenin arka kısmında büyük bir ev vardı ve boş gibi görünüyordu.

Durell'i karşılayan olmadı. Takip eden de olmadı.

Sağ tarafında hafif bir gürültü işittiğini zannetti. Tabancasını çekerek o tarafa döndü.

Yumuşak bir sesle:

— Anna-Marie?, diye seslendi.

Cevap alamadı. Bu sefer Fransızca seslendi:

— Anna-Marie, sen misin? Ben, Sam. Durell.

Midesinde ılık bir bulantı hissetti. Ona kızıyordu, çünkü, verilen talimata aykırı harekeıt ederek buraya gelmişti. Bu evin kime ait olduğunu veya kadının kimi görmek için geldiğini bilmiyordu. Fakat, güzel kadının gırtlağı kesilmiş olarak kanalın çamurlu dibinde yatıp kurtlanmasını arzu etmiyordu.

Tekrar seslendi :

— Anna-Marie!.. Buraya gel!..

Bu sefer bir kımıldanma oldu. Fakat beklediği olmadı. Evin duvarım saran zakkumların gölgesinden, ince yapılı birisi fırladı ve Durell'den kaçmaya başladı.

Durell, hemen kadının peşine düştü. Mehtabın parlak ışığında, kadının korkudan takallüs etmiş güzel yüzünü görebiliyordu. Etekleri uçuşuyordu. Ayağındaki yüksek topuklu iskarpinleri çıkartmış sessizce koşuyordu. Evin etrafını dolanarak, gölgelerin arasında kaybol-

mak istiyordu. Durell ona havuzun kenarında yetişti ve kadını kolundan tutarak durdu. Kadın, çırpınıp kurtulmak istedi. Durell'in yüzünü tırmalamaya çalışıyor ve aynı zamanda, yan Taylandca yarı Fransızca küfürler savuruyordu. Kelimeleri net olarak anlamak kabul değüdi.

— Buraya Chang Amcayı görmeye geldim, dedi. Çocukluğumdan beri Chang Amcayı tanırım. Babam, işleri sebebiyle uzaklara gittiği zaman bana bir baba gibi davranır, beni himaye ederdi. Bu akşam otelden kaçarak onun fikrim ve tavsiyesini alabileceğimi düşünmüştüm.

—Orris Lantern hakkında mı?

Kadının mavi gözleri karardı.

— Ve senin hakkında, Sam.

— Fakat, daha ziyade Orris hakkında, değil mi?

— Evet.

— Onu bulacağımı ve mümkün olursa Amerikaya götüreceğimi biliyorsun, değil mi?

— Evet. Senin söylediğine göre.

Durell, sabırlı bir dille :

— Bu benim görevim, Anne-Marie, dedi.

— Fakat gözlerinden anlıyabüiyorum. Orris'in vatanına ihanet ettiğini, Hanoi'de ve Peiping'de uzun süre hapis yattığını söylediğin zaman, ondan nefret ettiğini gözlerinden okuyabüiyordum. Onun hain, iki taraflı çalışan bir ajan olduğunu; hiyaneti seçmiş olduğunu fakat, şimdi sığınacak bir yer aradığmı söyledin. Ona güvenemiyorsun. Onu tanımadığın halde, kendi kafandan karar vererek onu ölüme mahkûm ettin.

Kadın bir ara sustu, sonra, vekarla devam etti:

— Artık sana ve Deirdre'ye yardım etmiyeceğim. Eğer önleyebilirsem, Orris'i vatanına götürmene fırsat verdirmiyeceğim. Beni... beni sevdiğini biliyorsun.

Durell:

— Hayır, bilmiyordum, dedi ve üçgün evvel, Washîngton'da kendisine kısaca bilgi verirlerken bunu ihmal etmelerine küfürler yağdırdı. Sonra:

— Kimse onu bu kadar iyi tanıdığını bana söylememişti, diye ekledi.

— Orris çok iyi bir insandır. Bunu biliyorum, hissediyorum.

Sonra, Çinlilerde adet olduğu gibi elini göğsüne götürerek devam etti:

— Planladığını ona tatbik etmemen için elimden geleni esirgemiyeceğim. Sevdiğim adamı öldürmene müsaade edemem.

3.

«Chang Amca» nın evinin bir kaç adım ötesindeki daha geniş bir caddede küçük bir araba buldu. Kadının ince bileğini sıkıca kavramıştı. Boş evin içinde dolaşırken Aına-Marie biraz ağladığından gözleri hafifçe kızarmıştı.

— Anna-Marie, senin düşmanın değilim. Orris, kendisine yardım etmeni istedi, değil mî? Sen de, eski arkadaşın Deirdre'yi çağırdın. Deirdre de beni çağırdı. Düşündüğün gibi, ben polis değilim...

Anna-Marie acı bir sesle:

— Hayır, nasıl bir insan olduğunu biliyorum, dedi. Bir Cong Hai, senin imperyalist bir casus olduğunu söyledi.

Durell, kadının suratına şiddetli bir tokat attı.

— Artrk yeter, tatlım. Kendine gel.

Kadın soluyarak :

— Bırak beni, pis katil!... dedi.

Durell'in elinden kurtulunca kaçmaya çalıştı. DurelFjiı bilhassa taktığı çelme ile havuza yuvarlandı.

Kadının suya çarpmasından doğan ses, boş bahçede çınladı. Duirell'in aldırdığı yoktu. Öfkeli bu anında, yapılabilecek bütün müdahalelere karşı koyabilirdi.

Fransıiz kadın, gürültüyle çırpınarak suları tokatladı. Mehtapta, gümüş parıltılarla yanan sazan balıkları, Suda çırpırian kadından kurtulmak için sağa sola kaçıştılar. Durell, kadını sudan çekip çıkarttığı zaman, kadının üstündeki ipek elbise bütün vücudüne yapışmış ve dolgun hatlarını ortaya çıkarmıştı. Kadının uzun saçları Tayland güneşiyle hemen hemen bembeyaz olmuştu. Çıplak kolları tunç rengini almıştı.

Durell kadının öfkesine sırıtarak karşılık verdi.

— Acele etme, sevgilim. Sinirlenme.

— Canavar!..

— Fakat canını yakmıyacağım ki. Rahat duracağına söz ver.

Sonra birden dikleşti.

— Tekrar kaçmaya yeltenme.

— Kaçmıyordum.

— Otelden izinsiz olarak ayrıldın. Odanda kalarak, seni arayabilecek herhangi bir Gong Hai'ye görünmeyeceğine sö2 vermiştin. Bu hareketinin ne kadar tehlikeli olabileceğini anlatabilecek kelime bulamıyorum. Neredeyse hayatımı kaybediyordum.

Kadmm gözleri onu kanlı başında ve yaralı yüzünde dolaşmakla beraber hiç bir acıma hissi göstermedi.

Kesin bir ifadeyle:

Fikrimi değiştirmek en tabii hakkımdır, dedi. Artık ne senle ve ne de Deirdre'yle gitmiyeceğim.

— Fikrini değiştirmene sebep nedir? Burada kim oturuyor? Kimi görmek ve ne yapmak ümidindeydin?

Kadın sıkıntılı bir ifadeyle:

— Oh, her zaman polisliğini hatırlarsın, değil mi?, dedi.

Kadın, Durelİ'in karşısında duruyordu. Üstünden sular süzülüyordu. Ufak tefek görünüşüyle küçük bir kızı andırıyor, fakat gelişmiş vücudü kadınlığını ortaya koyuyordu. Durell, onun Deirdre Padgett üe aynı okula gittiğini ve yirmi yaşında olduğunu biliyordu.

Anna-Marie Danat acı bir sesle:

— Seninle beraber olduğum zaman, daima sorularla karşılaşıyorum dedi. Sorduğun sorulara da açık ve merhametsiz cevaplar istiyorsun.

— Her zaman cevap alamıyorum, Anna-Marie.

Anna-Marie, öfkeyle başını silkeleyip beyaz denecek kadar açık sarı saçlarını arkaya attı.
j.eyebilir.

— Sen de bana böyle mi diyorsun?

— Bilmiyorum. Belki. Şu anda ne düşüneceğimi bilmiyorum. Korktuğumu itiraf ederim. Belki de sizden kaçmak istemem, aptalca bir arzuydu. Özellikle size yardım edeceğime söz verdikten sonra.

— Şu «Chang Amca» dan nasıl bir yardım ümit ediyordun?

Üzüntülü bir ifadeyle gülümsedi. Ruj kullanmamıştı.

— Hakiki amcam değil, diye cevap verdi. İkiz kardşler. Birinin adı, Paio Chu. Babamın büyük çiftliğinde kahya. Chung'da çay fidanlığında çalışırdı. Fakat, tüccar oldu ve sahile yerleşti. Şimdi çok zengin ve tanınan bir iş adamı. Chung Amca'yı... beş seneden beri görmedim. Fa-

kat, onu daima severim. Onun kibar ve akıllı bir ihtiyar olduğuna inanırım.

— Fakat Çinli, değil mi?

— Tabii. Senin gözünde bütün Çinlüer şüpheli insanlar mı?

— Şu anda, evet.

— O zaman, daha evvel söylediğim gibi sen bir canavarsın.

— Hayatta kalmaya çalışıyorum. Aynı zamanda, seni ve Orris'i de hayatta tutmaya çalışıyorum. Şu Chung Amca'nın nerede olabüeceği hakkında bir bilgin var mı? Evde ne hizmetçi, bahçede, ne de bahçıvan var.

Anna-Marie itiraf etmek zorunda kaldı.

— Biraz garip doğrusu. Fakat, muhtemelen bir iş seyahatindedir.

— Hanoy'a veya Peiping'e gitmiş olmasın?

Anna-Marie'nin gözleri öfkeyle parıldadı. Sonra, Durell'in alay ettiğini anlayınca gülümsedi.

— Seni anlıyamıyorum, dedi. Çok garip bir adamsın ve beni ürkütüyorsun.

— Sadece bir daha kaçmaya yeltenme. Sana ihtiyacım var. Fakat, Orris Lantern'le aranda bir aşk varsa, onun da sana ihtiyacı var.

Gia Pnom'daki, oturabilinecek yegâne otele gelene kadar bir hadise olmadı. Onları takip eden veya üzerlerine bıçakla saldıran olmadı. Siyam Körfezinin tropik sahili boyunca uzanan tek kaldırımlı yoldan geçerlerken Dureîl, denizin göğe doğru aksettirdiği yeşilimsi rengi görebiliyordu. Toprak dolgudan yapümış yol sokak lâmbaları ile aydınlatılmıştı. Fransızlar zamanından kalma Victorian tarzı yapıların arkasında yerli evleri bulunuyordu. Denizden doğru hafif bir rüzgâr esiyordu. Dur eli, havada bile ölüm kokusu olduğunu düşündü. Buradaki

bütün insanların gözleri ölümle parlıyordu. Ölüm ve dehşet, cennet bahçesine sürünerek giren iki yılanı andırıyordu.

* *

Palace Oteli, zengin yeşilliklerle süslü bir bahçenin içindeydi. Tam karşısında hükümet binası, bir tarafında katolik kilisesi ve diğer tarafında eski bir Buda Mabedi bulunuyordu. Kanalın üstündeki sampanların ve nehir boyunca uzanan, yerlilerin bölgesinden çıkmış plan bir insan kendisini Avrupada sanabilirdi. Fakat, tropik palmiyeler, hindistan cevizi ağaçları ve üzerlerinde bağrışan maymunlar, insana, bulunduğu yerin Tayland olduğunu unutturmuyordu. Kaldırımlarda, uzun saronglara sarılmış dolgun kalçalı kadınlar, yüzlerinde mesut bir tebessümle dolaşıyorlardı. Tayland halkı, kolaylıkla seven ve memleketleri ile iftahar eden insanlardı. Bütün arzuları, modern ideolojilerini geliştirmekti. Fakat, düşmanları, kuzeyden doğru akıp içerlere kadar girmişler ve yavaş yavaş çoğalmaya başlamışlardı.

Düşman, hemen burunlarının ucunda, bu otelde olabilirdi.

Durell, arabanın parasını öderken kızın koluna sıkı sıkı yapışmıştı. Yanlarına gelen otelin kapıcısını bir el işareti ile uzaklaştırdı.

Anna-Marie, omuzlarını gururla dikleştirdi.

— Esirmişim gibi beni tutmana ihtiyaç yok, dedi. Tekrar kaçmam.

— Bu bir söz mü?

— Evet, söz. Şimdilik tabii.

— Pekâlâ, şu halde kefaletle serbest bırakıldın.

Anna-Marie, otelin, hezaren tahtasından yapılmış mobilya ile döşeli ve tavanından büyük tahta vantilatör-

İer sarkan oturma salonundan, başı dimdik olarak geçti. Vantilatörler hareketsizdi ve salon, lâmbalarla aydınlatılmış, oraya buraya mumlar yerleştirilmişti. Elektrikler yine kesilmişti. Sabotaj veya mekanik bir arıza olabilirdi ama, Durell'e göre, elektrikten daha az tehlikeli değildi.

Durell, ıslak elbiselerini ve başındaki kurumuş kan lekelerini gören personelin hayretle bakışlarına aldırmamadan yürüdü. Asansörü kılanamayacaklarına göre, merdivenlere yöneldi. Fransız kadına öne düşmesini işaret ederek, merdivenlerden çıktı ve loş koridora girerek kendi odasına doğru gitti. Deidre Pagett'in odasının önünden geçerken, kadının kapısını tıkırdattı ve beklemeden yürümesine devam etti. Kadının bir dakika sonra, odasına gelmesini ümit etti.

Anna-Marie itiraz ederek:

— Elbise değiştirmem gerekiyor, dedi. Bana itimat edip odama gitmeme müsaade etmelisin. Sadece on dakika için, lütfen.

— Hayır. Evvelâ bu konuyu konuşup halletmemiz gerekir.

— Fakat kaçmayacağım. Söz veriyorum.

— Mesele bu değil. Orris Lantern hakkındaki hissiyatını bilmiyorduk. Deidre'ye söylemedin. Sözüm ona, her şeyi anlatman gerekirdi.

Anna-Marie terslendi.

— Buraya benim sırlarımı öğrenmeye mi geldi?

— Senin arkadaşın değil mi? Buraya, sana yardım etmek üzere geldi.

— Fakat, senin yanında çalışıyor. Bu bakımdan ona da itimat edemem.

* * *

Bu husus hakkında fazla münakaşa etmedi. İnsan gölgeler dünyasında uzun süre yaşamış olursa, bu dünya,

suikastlar ve karşıt suikastlarla doluysa, insan ani bir ölümden ancak refleksleri sayesinde kurtulabilirse, kendisinden başkalarına pek fazla güvenemezdi. İnsanlara karşı güvensizliğini bazen yersiz buluyor ve değişip normal bir insan gibi davranmak istiyor, fakat, meslekte kaldığı uzun süre, artık değişmesini imkânsızlaştırıyordu. Bu güne kadar hayatta kalmasını, insanlara karşı güvensizliğine borçluydu. Bu geceki olay kötü bir işaretti. Amatör diyebileceği biri tarafından öldürülmesine ramak kalmıştı. Bunu düşününce, kendine olan güveninin biraz da olsa sarsıldığını hissetti.

Anna-Marie'nin önünden yürüyerek odasına geldi. Girmeden evvel gerekli tedbirleri aldı. Otelin uzun boylu ve sıska müdürü, otel jeneratörünün hava kararmadan evvel çalıştırılacağına dair söz vermişti. Buna rağmen otel lâmbalarla aydınlatılmıştı. Durell'in odasına da bir lâmba, konmuştu. Lâmba, balkona karşı duran bambudan yapılmış koltuğun yanınd^ıi küçük çay masasının üstünde duruyordu.

Durell, balkonlu odalardan nefret etmesine rağmen, Palace Otelinin bütün odalarında denize karşı bir balkon vardı. Durell, kadını odaya soktuktan sonra, kapıyı yavaşça kapattı. Çok yavaş ve sessiz nefes alıyordu. Odada bulunabüecek bir yabancının kokusunu alıp almadığından emin değildi. Otelden kısa ayrılışı süresinde, odasına bir yabancının girmiş olduğuna dair içinde bir his vardı. Bunu kestirmek çok güçtü. Büyükbabası Jonathan'm söylediği gibi, bir avcı düşmanını kokusu ile bulmalıdır. Bu söz doğruydu. Av peşinden koşan adam, şayet tehlikedeyse, duyularının keskinliği iki misli artar.

Durell'e göre, bu odaya kendisinden başka biri de girmişti. Etrafa sinen yabancı kokuyu hissedebiliyordu. Durell. kalıbından umulmayacak süratle ve kedi gibi ses-

siz adımlarla odayı dolaştı. Perdelerin arkasına ve banyoya baktı. Kimseler yoktu. Yandaki odaya açılan kapının üstündeki anahtar bıraktığı açıda duruyordu ve kapı kilitliydi.

Balkona çıkıp, üzerinde, koyu gölgeler halinde duran çiçek tarlalarının bulunduğu küçük meydana baktı. Tay- .andlı kadınlar, deniz kıyısında geziniyorlardı. Anna-Marie Danat'a baktığı zaman oldukça şaşkın bir hali vardı.

Anna-Marie Danat, şimdi, güvenilecek bir yardımcı yerine, başlı başına bir problem olmuştu. Washington'-dayken General McFee, bu kadm hakkında sarih bilgi vermişti.

— Miss Danat'a güvenebilirsin, Cajun. Deidre ile olduğuna göre Orris Lantern'i sana gösterecektir. Deidre'-ye itimat ediyorsa, sana da itimat edecektir.

Durell sormuştu:

— Ya itimat etmeyerek Orris'i göstermezse?

— Orris Lantern gibi adamlar için nasıl düşündüğünü biliyorum, Cajun. Fakat, Orris Lantern bu kıza itimat ediyor ve bize kendi arzusu ile dönüyor. Ona ihtiyacımız var. Sam. Ona son derece muhtacız.

— Bir hainle iş birliği yapmak istemem.

— Sırtındaki paltoyu değiştirmiş, Cajun. Artık eve dönüyor.

Durell'in sesi kabaydı.

— Her zamanki gibi, umumi af garantisiyle mi? Ona dokunamaz mıyım?

General ikaz eder bir ifadeyle cevap vermişti.

— Ona parmağını bile sürecek olursan kendini bir manga askerin karşısında bulursun. Şaka söylemiyorum. Hayatının sonuna kadar Leavenworth'un duvarlarına bakabilirsin.

Durell, basit bir düle cevap vermişti.

suikastlar ve karşıt suikastlarla doluysa, insan ani bir ölümden ancak refleksleri sayesinde kurtulabilirse, kendisinden başkalarına pek fazla güvenemezdi. İnsanlara karşı güvensizliğini bazen yersiz buluyor ve değişip normal bir insan gibi davranmak istiyor, fakat, meslekte kaldığı uzun süre, artık değişmesini imkânsızlaştırıyordu. Bu güne kadar hayatta kalmasını, insanlara karşı güvensizliğine borçluydu. Bu geceki olay kötü bir işaretti. Amatör diyebileceği biri tarafından öldürülmesine ramak kalmıştı. Bunu düşününce, kendine olan güveninin biraz da olsa sarsıldığını hissetti.

Anna-Marie'nin önünden yürüyerek odasına geldi. Girmeden evvel gerekli tedbirleri aldı. Otelin uzun boylu ve sıska müdürü, otel jeneratörünün hava kararmadan evvel çalıştırılacağına dair söz vermişti. Buna rağmen otel lâmbalarla aydınlatılmıştı. Durell'in odasına da bir lâmba, konmuştu. Lâmba, balkona karşı duran bambudan yapılmış koltuğun yanından küçük çay masasının üstünde duruyordu.

Durell, balkonlu odalardan nefret etmesine rağmen, Palace Otelinin bütün odalarında denize karşı bir balkon vardı. Durell, kadını odaya soktuktan sonra, kapıyı yavaşça kapattı. Çok yavaş ve sessiz nefes alıyordu. Odada bulunabilecek bir yabancının kokusunu alıp almadığından emin değildi. Otelden kısa ayrılışı süresinde, odasına bir yabancının girmiş olduğuna dair içinde bir his vardı. Bunu kestirmek çok güçtü. Büyükbabası Joıiathan'ın söylediği gibi, bir avcı düşmanını kokusu ile bulmalıdır. Bu söz doğruydu. Av peşinden koşan adam, şayet tehlikedeyse, duyularının keskinliği iki misli artar.

Durell'e göre, bu odaya kendisinden başka biri de girmişti. Etrafa sinen yabancı kokuyu hissedebiliyordu. Durell. kalıbından umulmayacak süratle ve kedi gibi ses-

siz adımlarla odayı dolaştı. Perdelerin arkasına ve banyoya baktı. Kimseler yoktu. Yandaki odaya açılan kapının üstündeki anahtar bıraktığı açıda duruyordu ve kapı kilitliydi.

Balkona çıkıp, üzerinde, koyu gölgeler halinde duran çiçek tarlalarının bulunduğu küçük meydana baktı. Taylandlı kadınlar, deniz kıyısında geziniyorlardı. Anna-Marie Danat'a baktığı zaman oldukça şaşkın bir hali vardı.

Anna-Marie Danat, şimdi, güvenilecek bir yardımcı yerine, başlı başına bir problem olmuştu. Washington'-dayken General McFee, bu kadın hakkında sarih bilgi vermişti.

— Miss Danat'a güvenebilirsin, Cajun. Deidre ile olduğuna göre Orris Lantern'i sana gösterecektir. Deidre'-ye itimat ediyorsa, sana da itimat edecektir.

Durell sormuştu:

— Ya itimat etmeyerek Orris'i göstermezse?

•— Orris Lantern gibi adamlar için nasıl düşündüğünü biliyorum, Cajun. Fakat, Orris Lantern bu kıza itimat ediyor ve bize kendi arzusu ile dönüyor. Ona ihtiyacımız var. Sam. Ona son derece muhtacız.

— Bir hainle iş birliği ya,pmak istemem.

— Sırtındaki paltoyu değiştirmiş, Cajun. Artık eve dönüyor.

Durell'in sesi kabaydı.

— Her zamanki gibi, umumi af garantisiyle mi? Ona dokunamaz mıyım?

General ikaz eder bir ifadeyle cevap vermişti.

— Ona parmağını bile sürecek olursan kendini bir manga askerin karşısında bulursun. Şaka söylemiyorum. Hayatının sonuna kadar Leavenworth'un duvarlarına bakabilirsin.

Durell, basit bir dille cevap vermişti.

— Onu öldürmek isterdim.

— İnanırım. Onu yumuşatacak, koruyacak ve tırnağına halel gelmeden onu buraya getireceksin. Anlaşıldı mı?

— O halde başkasını gönderin.

— Başka kimse yok. Seni gönderiyorum. Çok basit. Orris Lantern yüzüne bile tükürse umurumda değil, Sam. Dosyasına bakılacak olursa, bunu da yapar mı yapar. Bize karşı kıymetli olduğunu biliyor ve senin de kesin emir alacağını tahmin ediyor olmalı. Her ne yaparsa yapsın, kılma dahi dokunmayacaksın.

Üç gün evvel Washington'da sıcak bir Eylül günüydü. Durell, C.I.A.'nın K-Şubesi şef muaviniydi. Altı aydan beri oturduğu masanın arkasından, daha iyi bir görev alarak kurtulmayı arzu ederdi. Fakat, bu işte, insana istediği görevi vermezlerdi. Aldığı son görevden sonra, Cenova'nın bütün emirlerini ayak altına alarak kendi hesabına Çekoslovakya'ya geçtiği için en büyük cezaya çarptırılmaması büyük bir şans eseriydi. Buna rağmen, McFee tarafından çağrıldığı zaman iyi bir görev alacağını ummuştu. Halbuki şimdi, insanı boğacak kadar sıcak olan bu otel odasında, McFee ile aralarında geçen konuşmaları düşünüyordu.

McFee, önündeki dosyayı Durell'e doğru sürerken:

— Bu dosyayı oku, demişti. NSA'ıın mahzeninden bu dosyayı çıkartmak için dizlerimin üstünde süründüm. Kentucky'nin Hemmington şehrinden olan Orris Augustus Lantern hakkındaki bütün bilgileri bulacaksın. Bunları oku ve ağla, Cajun.

McFee, bir an duralayarak devam etmişti:

— Onun hakkında karar vermek için aceie etme. Lantern gibi insanlar için ne düşünürsen düşün ama, şunu hatırla: Tayland veya Kamboçya bölgesindeki

«Chaines des Caı-damomes» e gireceksin. İster resmen, ister kaçak gir. Onu buraya canlı olarak getireceksin. Üç hafta sonra onu, şu oturduğun sandalyede görmek isterim, Cajun.

— Bu kadar kıymetli olmak için acaba ne yapmış?

— Orris, Vietnam'daki birliğinden kaçmış ve Hanoy'a gitmiş. Oradan Peiping'deki Grass Basket'e götürülmüş. Sonra, Cong Hai ile çalışması istenmiş. Onlarla beraber, Vietnam'da, Viet Cong'a ihanet ederek, sabotajlara iştirak etmiş. Gerilla Çarpışmalarında onun kadar bilgilisi yokmuş. Ellerindeki en iyi adammış. Cong Hai'lerle beraber sabotajlar yapmış, cinayetler işlemiş ve ortalığı kana bulam\ş. Çok akıllıca davrandığı için Tayland, kabahati Kamboçyaya yüklemiş ve Kamboçya da hudutta kıyameti koparmış. Viet Minh'lerin ve Viet Cong'ların Saygon bölgesinde yaptıkları gibi, dağlarda «Emniyet Bölgeleri» tesis etmiş. Pirinç stokunun, silahların ve paranın nerede olduğunu biliyor. Kuomintang çetecileriyle beraber çalışmış ve Kuzey Tayland'ı talan etmiş. Sonra, kurduğu imparatorluğun yaşamasını sağlamak için geniş çapta bir afyon kaçakçılık şebekesi kurmuş. Aslında, bu konuyu, kaçakçılık yönünden öğrendik. İnterpol ve bizim Narkotik büro, olayları bildirdi.

Durell kuru bir sesle :

— Ve şimdi bu konuyu bana devrediyorsunuz, dedi.

— Sana ve Deidre Pagett'e. Bizim için yapacağı ilk iş.

DurelPin yüz ifadesinde hiç bir değişiklik olmadı. İşi reddettiği takdirde, McFee'nin küçük bir zile dokunması ile buradan hiç bir zaman sağ çıkamazdı...

«Deidre», diye düşündü.

— Bütün kaideleri bozuyorsunuz, General, dedi.

— Kaideleri senden iyi biliyorum. Çünkü, onları ben

yaparım. Deidre seni seviyor, Cajun. Birçok kadın tanıdın ama, hep ona dönersin. Tabii ondan iyisini bulamazsın. Evli erkeklere bir itirazımız olmamakla beraber, bu işlerde bekâr erkekleri tercih ederiz. Hiç olmazsa onların, geride, düşünecekleri kimse yoktur. Senin de her zaman, bizimle aynı fikirde olduğunu bilirim.

Durell, rahatsız olmuş gibi yerindçn kımıldadı.

— Deidre'ye karşı olan hissiyatımı biliyorsunuz, General, dedi. Her ikimizin de iyi bir dostuydunuz. Aynı zamanda, onun C.LA'ye girmemesi için elimden geleni yaptığımı da bilirsiniz. Onunla beraber çalışmak istemiyorum. Başarı sağlayabileceğimi sanmıyorum.

— Yani ölebilir demek istiyorsun.

McPee'nin tutumunda bir değişiklik olmadı. Sanki, hava şartlarından bahsediyordu. Fakat, söylediği her kelime, Durell'in kalbine bir bıçak gibi saplanıyordu. Durell, işinde hissiyata yer vermeyen bir ajandı, ama, Deidre söz konusu olunca iş değişiyordu...

Deidre ile dün akşam beraber yemek yemişlerdi. Deidre, hiç bir sözü veya hareketi ile bu işe girmiş olduğunu belli etmemişti. Çünkü, Durell'in itiraz edeceğini biliyordu. Kadının gözlerinde büyük bir sevginin parıltıları vardı. Durell, şimdi, onun daha evvel McFee ile görüşmüş olduğunu anlıyordu. Fakat, Deidre hiç bir şey belli etmemişti. Washington günlük gazetesinde moda yazarı olarak çalışırdı. Durell, onunla sık sık Roma'da, Paris'te veya Cenova'da karşılaşırdı. Durell, Güney Asya'da, Bangkok C.I.A. teşkilâtı hesabına, onunla beraber çalışabileceği aklına büe gelmez;di...

Bu düşünceleri kafasından silerek McFee'ye sordu :

— Neden özellikle Deidre, efendim?

— Bütün hadiseyi bana anlatan Deidre'dir. Bu işten •evvelâ onun haberi olmuş.

McFee, düz bir sesle konuşmasına devam etti :

— Anna - Maire Danat adındaki kızla beraber aynı okula gitmiş. Bu kız, Güney Tayland'ın dağlık bölgelerinde çay fidanları olan büyük bir çiftlik sahibinin kızıdır. Her nasılsa, Orris Lantern, Anna - Marie Danat'ı tanımış. Kızın ona nasıl tesir etmiş olduğunu bilmemize imkân yok. Hadiselerin Kore'deki bazı hainler tarafından başlatıldığını hatırlarsın. Orris Lantern, bu küçük Fransız kızı ile temasa geçmiş ve ona, Amerikan makamları ile irtibata geçmesini, kendi namına bir anlaşma yapmasını söylemiş. Bügi karşılığında, bir hainin affedilmesi.

Durell :

— Ben buna yanaşmazdım, dedi.

— Grup Amiri istenüen fiatm doğru olduğunu düşünüyor. Bu bakımdan onun kılma bile dokunmayacaksın. Hatta, yüzüne bile tükürse...

McFee, hafifçe içini çekti.

— Anna - Marie Danat, eski okul arkadaşı Deidre'-ye yazmış, o da bize aktardı. Anna - Marie, onîınla anlaşmak hususunda İsrar ediyor, Cajun. Iş biraz çetrefilli olduğundan onu yalnız göndermek istemiyorum, ama, buna mecburum. Sen de onunla gideceksin. Her hususta an-.aşmaya varıldı. Orris, Anna - Marie'nin huzurunda sana teslim olacak. C.I.A. Bangkok teşkilâtı durumdan haberdar edildi. Tayland Güvenlik Teşkilâtından binbaşı T. M. K. Muong ile çalışacaksın. Ondan bir zarar gelin iyeceğini biliyoruz, ama, işin içinde çok para olması bala ınından belli olmaz. Afyon kaçakçılığının parasına el koymamız gerekiyor. Bu da senin işini zorlaştıracaktır, i 'ara çok olduğu zaman insanın sırtından bıçak eksik olmaz değil mi?

Durell, dosyayı masadan alarak sordu :

— Ne zaman gidiyoruz?

— Yarın sabah. Deidre hazırlanmış olarak seni bekliyor. Senin apartımanmda.

4.

— Sam?

Durell, ona aldırmadı.

Sam, sevgilim, ne olursun kızma.

Sam Durell, McFee'nin verdiği dosyayı tetkike devam etti.

— Sam, yüzüme baksana.

Ona bakmakla hata etti. Çünkü, oyunu kaybetmiş oluyordu. Sam Durell'e göre, Deidre, dünyanın en güzel kadınıydı. Birbirlerini o kadar iyi tanıyorlardı ki, aralarında gizli bir şey olamazdı.

Deidre yatmaya hazırdı. Uzun siyah saçları, çıplak omuzlarına dökülmüştü. Dudaklarında tahrik edici bir tebessüm vardı.

— Sam, lütfen...

— Pekâlâ, Dee.

— Bütün hatam, seni sevmem ve her şeyine ortak olmak istemem mi?

— Her şey değil. Neden ölümü benimle paylaşasm?

— Senin mücadelen olduğu için. Ben de senin yanında olmak istiyorum.

Mücadele edeceği düşmanın kurbanı olabileceğini ona söyleyemezdi. Kısa namlulu 38'lik tabancasını aldı ve temizlemeye başladı. Yanına alacağı tek silâhı bu olacaktı.

K Şubesinin yeni yeni ortaya sürdüğü silâhları kabul etmiyordu. Bir gazete kâğıdı, elinin kenarı ve parmaklarının arasına aldığı bir iğne ile adam öldürebilirdi. Yalnız, eesir noktalarının bilinmesi gerekirdi. Bir hasmın yirmi saniye içinde haklanması şarttı, aksi halde ikinci bir fırsat insanın eline geçmezdi. Deidre'nin bu yönden nasıl bir eğitime tabi tutulmuş olduğunu bilmiyordu. Bunu düşününce, mavi gözlerinin rengi koyulaştı. Tabancasını yerine koydu.

Büyükbabası Jonhatan, küçüklüğünden beri avcılık hususunda kendisini yetiştirmişti. Bu bakımdan Eurell, avlanmanın ne olduğunu büirdi. Halbuki Deidre... Yatakta bekleyen Deidre'ye baktı. Kadının gözlerinden bir merak ifadesi vardı...

Moskova'da Felix Dzerzhinsky adlı bir meydan vardır. Bu meydanda bulunan KGB gizli polis merkezinde, üstünde DURELL diye etiket yapıştırılmış bir dosya vardır. Bu dosyada, Durell'in yaptığı bütün işler yazılıdır. Bu dosyanın bir eşi de Peiping'dedir.

Bu iki dosya muhteviyatı, Durell nereye giderse gitsin, onun sükûn içinde yaşamasına fırsat vermez. İşin kokusu kısa zamanda çıkar.

— Sam, sevgüim, bu şekilde beraber çalışmaya başlamamız doğru değil.

— Beraber çalışmıyoruz.

— Çalışacağımızı biliyorsun. Bu işi vermelerini ben istemedim. Fakat, böyle olduğuna memnun oldum. Mazide, seni beklerken binlerce defa ölüyordum.

— İşin nasıl olduğunu bilmiyorsun, Dee.

— Biliyorum. Aynı zamanda, ayağına köstek olduğumu düşündüğünü de biliyorum. Fakat, sana söz veririm ki...

— Hiç bir şey hakkında söz veremezsin. Çünkü ne olacağını önceden kestiremezsin.

— Münakaşa etmek saçma, Sam. McFee'nin emirlerine aykırı hareket edemiyeceğini biliyorsun.

— Seni beraberimde götürmeyeceğim, Dee.

Sam Durell, bu sözlerinin Dee'nin gri gözlerinin rengini değiştirdiğini gördü. Dee'nin gözlerindeki yalvarış ifadesi değişmiş ve dudakları gerilmişti. Şimd, Durell'e hoşnutsuz br ifadeyle bakıyordu. Uzun süredir birbirlerine aşıktılar ve birbirlerini tamamladıklarını düşünürlerdi. Durell, kadınla sevişmeyi sonra o uyuduğu zaman bütün kâğıtlarını alıp ilk uçakla hareket etmeyi düşündü. Dee, kendisine yetiştiği zaman belki bütün işi halletmiş olabilirdi. Bir işi aceleye getirmek çok tehlikeliydi, fakat, Deidre'yi beraberinde götürmek ve onun hayatını korumaya çalışmak kendi hayatının tehlikeye düşmesi demek olacaktı.

Deidre, onun kafasından geçenleri okumuş gibi :

— Seni temin ederim ki, kendimi koruyabilirim, Sam, dedi. Bir aydan uzun bir süredir «Farm» de eğitime tabi tutuldum.

— Bu mesele hakkında münakaşa etmiyeceğiz, Deidre.

— İnatçılık ediyor ve erkeklik taslıyorsun.

— Doğru.

— Haksız hüküm veriyor ve aptallık ediyorsun.

— Doğru.

— Can sıkıcı ve kötüsün.

— Ama seni seviyorum, Dee. Sadece, seni korumak istiyorum.

— Sana söyledim, ben kendimi koruyabilirim.

— Orada, kendini nasıl koruyacağını bilemezsin.

Deidre, cevap vermek üzere ağzını açmışken vazgeç-

ti ve dudağını ısırarak, soğuk bakışlarını Durell'e dikti. Durell, gülümseyerek ona baktı ve kahve çaydanlığının altındaki ocağın düğmesini açtı. Tekrar Deidre'ye baktığı zaman, içinde ona sahip olmak arzusu uyandı.

Ona doğru yürüdü.

Deidre, kısık bir sesle :

— Benden uzak dur, Sam, dedi.

Durell şaşkınlıkla durdu.

— Fakat demiştin ki...

— Beş dakika önceydi. Beş dakikalık vaktin vardı.. Fırsatı kaçırdın. Bundan sortra durum tamamen değişik olacak.

— Bu saçmalık, Dee. Aramızdaki ilginin nasıl olduğunu bili...

— Evet ama, bundan sonra ilgimiz sadece iş konusunda olacak. Yalnız iş konusunda. Hakkımdaki fikrini değiştirene kadar da bu böyle devam edecek. Veya işimizi bitirip tekrar buraya dönene kadar.

Durell, Deidre'nin yanma oturdu ve onun yüzünü avuçları içine alarak, dudaklarından öptü. Deidre'nin dudakları mermer gibi sert ve soğuktu.

— De... belki de bu gece son gecemiz olacak...

Deidre :

-— Kaideleri sen yapıyorsun, Sam, dedi.

— Kendi hakkımızda bir şey söylemiş değilim ki...

— Yeteri kadar söyledin. Hem de fazlasıyla. Şimdi git ve yat. Divanı kullanabilirsin.

Durell yerinden kımıldamadı. Deidre'nin oynadığı oyunu anlıyordu. Ona içerlemekle beraber, oyunun zevkini çıkarmasına engel olamıyordu. Deidre'yi tekrar öptüğü zaman, kadının dudakları eskisinden daha soğuktu.

Deidre, büyük bir kesinlikle :

— Beni kandırıp benimle sevişebileceğim düşünme, sevgilim, dedi. Kararımı kesin olarak verdim.

— Evet, kararlı olduğunu anlayabiliyorum.

— Bana da bu şekilde dokunma.

— Sana bu kadar yakın olduğum zaman hareketlerime mani olamıyorum...

— Şu halde, benden uzak dur.

— Burası benim yatağım.

— O zaman, divanda ben yatarım.

— Divan serttir ve rahat değildir.

— Kararını çabuk ver, sevgilim. Beni kabul edip, bana güvenip, verdiğim kararların doğru olduğuna inanmeaya kadar, her çeşit rahatsızlığı kabul edeceğim. O zamana kadar da aramızda hiç bir hissi bağlantı olmayacak.

Durell, kendine güvenir bir ifadeyle :

— Nasıl olsa çözülürsün, dedi.

— Bu senin düşüncen. Ha, bir şey daha var, sakın beıı uyuyunca, kaçıp gidebileceğini düşünme. Rüyamda seni görmediğimi bil. Rüya bile görsem, gördüğüm rüya eskisi gibi renkli olmayacaktır. Dong Ko'ya beraber gideceğiz. Bunu aklından çıkarma, aksi takdirde şu andan itibaren kendini bu işten affedilmiş kabul edebilirsin.

— Ne demek istediğini anlayamadım?

— Sevgili McFee Dickinson'un verdiği talimat bu.

— Sevgili McFee Dickinson mu?

— Sevgili dostumuz. Seni K Şubesinden uzaklaştırmak istediğimi biliyor, işten ayrılmadığına göre benim için yapılacak en iyi şey, senin işine iştirak etmek oldu. Fakat bu sefer, Bangkok Şubesinin kontrolünü kabul etmezsen, seni bu işten uzaklaştıracaklar. Bu da beni üzecek değil.

— Şu halde, benim için yapılacak fazla bir şey yok demektir.

— Çok doğru, sevgilim. Yatakta mı yoksa divanda mı yatacaksın.

Durell, çaresizlikle içini çekti.

— Tabii ki divanda, diye cevap verdi.

Dosya şifresi: Sarı Meşale 21/07/0264 INT. 14
Sınıflandırma : K/A 105

Madde : INTERFOL (Geçer şifre 4 Lâhey 21 Haziran adresine mektup gönderilen kimse SECINSPEC USBN SAESDEP)
Güney Tayland - Kamboçya dağlarından Burma - Tayland sahasına kadar tehlikeli olarak artan kargaşalıklar rapor ediliyor. Syrie - Havana boruhattı'nm Hanoy Peiping yoluyla Cong Hai'leri paraca beslenmesinden şüphe ediliyor. Inter pol'un fazla bilgisi yok. Tayland Gizli polisinden T. M. K. Muong, ivedi olarak yardım talep ediyor. Daha fazla bilgi verilecek. Sarı Meşale'yi inceleyin. Son.

* * *

Madde : G Şubesi, U. S., E. K. Farnsworth'dan Narkotik Büroya el yazılı mesaj.

Konu : Kaçakçılık; Afyon; Tayland Dongko sahası.
«Mac, Devlet bunun sana aktarılmasını istedi. Bizce yapılacak bir şey yok. Sarı Meşale ve Song Hai nedir veya kimdir?»

* *

Madde : Seçilen konu 56/A, Analist 5, dosya Orris Lantern. Sınıflandırma K/A 105 - T. Yalnız ikinci müdürler için resmi olmayan kıymetli bilgi :
Cong Hai diye bilinen teşkilâtlandırılmış bir gerila grubu, Tayland'ın Kamboçya hududu boyunca yoğun faaliyette. Vietnam'ın büyük bir kriz geçirmesi ihtimali var. Bu gerilla grubu, Afyon kaçakçılığı yapan Kuomintang Ordusu tarafından finanse ediliyor. Cong Hai «Karargâhı», Sarı Meşale adı altında şifrelenmiştir. Kimdir? K/A 105 -17/22064.

* * *

Madde : LANTERN, Orris, şifre SARI MEŞALE, K/A 105 TT ACELE. Profil DoD'dan, MAAG, Özel Güçler Ünitesi, BORAD, koordine, USMC. Resimleri ve askerî bilgilere bakın. Bilgiler iki sene öncesine aittir, belki yeni bilgiler eklenebilir. Tedbirli olunması tavsiye edilir. Teyp L/A Askerî bilgilerden elde edilmiştir.
«Orris Lantern, 3 Nisan 1938 de Kentuck'nin Hemmington şehrinde doğmuştur. Ailesi, altı kız ve iki erkek çocuktan müteşekkildir. Baba, akrabası ile zinadan yargılanmıştır, anne, 1939 yılında Freeport hastanesinde alkolizmden ölmüştür. Bütün gençliği yoksullukla geçmiştir. Boksta, Altın Eldiven ödülünü almıştır. Hırsızlıktan dolayı iki defa tevkif edilmiştir. (Sabıka kayıtları 556-26) Kateen Şebekesinin üyesi olmasından şüphe edilmiştir. Serbest bırakılmıştır. Freeport adliyesi (G - 225 - F dosyaya bakın) tarafından katliamdan tevkif edilmiş fakat, de-

lil kifâyetsizliği sebebi ile serbest bırakılmıştır. 18 yaşmda bahriyeye girmiştir.»

Ordu kayıtlarında :

«Boy, 1.80; saçları, açık sarı; soluk yüzlü; çok açık kahverengi gözler; görünür iz yok; ağırlık, 90 kilo.»

Ordudaki terfi durumu :

«Gerilla savaşlarında gösterdiği başarıdan ötürü başçavuşluğu terfi ettirilmiştir, iki defa BORAD'da görev almış ve 13 Ekim'de pusuya düşen birlikte kaybolmuştur. Daha fazla bilgi yoktur.»

***

Madde : BORAD «A» Grubundan Çavuş, Grayman, Edward F. ile yapılan ve teype alman konuşma :

Mr. Gralman halen, araba satış mümessiliği yapar. Karısı ve iki çocuğu vardır. Pusuda bacağından yaralanarak Danang hastanesine yatmış ve oradan sakat olarak taburcu edilmiştir.

Grayman'ın teype alman konuşması :

«Çavuş Lantern mi? Orospu çocuğunu tabü hatırlarım. Bir yerde kafadan sakattı. Onu tamamen hatırlamamakla beraber, gözlerindeki bakışları çok iyi hatırlarım. Bakışları, bir delinin bakışlarından farksızdı. Gözleri, sidik sarısı renginde, tıpkı kaplan gözlerini andırırdı. Bir hata yapıldığı zaman, insanı herkesin gözü önünde rezil ederdi. Hata yapan o insan, hatasını tamir edip kendini ona göstermek için bütün Viet Cong çetecilerine tek başına saldırabilirdi. Birinci sınıf bir askerdi. Bizi Luc Bat'da pusuya düşürmelerinden önce, biraz geç kaldığı için

Johnny Demming'i tüfeğinin dipçiği ile nasıl dövdüğünü hatırlarım. Başka bir zaman da, Tom Whitman'i neredeyse sakat bırakıyordu.»

«Kişiselliği mi? Size daha önce söylemiştim. Katır gibi inatçı, kana susamış, deli hergelenin biriydi. Başarılı bir avcıydı ve bizi de delice tehlikelere sürüklerdi.»

«Politik durumu mu? Böyle bir şeyden hiç bahsetmezdik. Mamafih, bir keresinde Amerika'nın bizlere bir şey vermediğinden bahsettiğini duymuştum. Bu bakımdan Amerika'ya karşı borcu olmadığını söylerdi. Luc Bat'den kurtulamadı. Viet Cong'larm hergeleyi parçalara ayırmış olmasını temenni ederdim.»

*
* *

Madde : Albay Ralph G. Cheyney üe yapılan ve teype alınan görüşme :

«Çavuş Orris Lantern, Kamboçya hududundaki özel birliğimizdeki en **iyi** askerlerden biriydi. Çok cesur ve ataktı. Hiç umulmadık işler yapardı. Görevli olmadığı halde, yaptıkları bizi şaşırtırdı. Organize ettiği Meo'lara ve birliğine çok bağlıydı. Onlar için hayatını bile verirdi. Evet, disipline son derece bağlıydı. Zaten, deniz piyadelerinin bu kadar başarılı olmasına sebep kuvvetli disiplindir. Şayet, Ispartalı askerlerin disiplini hatırlanacak olursa, onun. kurduğu disiplinde çok tesirliydi. **Onun hakkında ki** kişisel bilgiler mi· B grubunun kumandam olarak, onun emrim altında bulunmasından iftihar ederdim. Luc Bat'-de, Viet Cong'ların onu canlı olarak ele geçirmediklerine **bahse girebilirim.**

Bildiğim kadarı, elindeki .81 mm. lik makineliyle körlemesine ateş eden son askerdi. Onun birliği mi? Aldanmıyorsam, ancak dört kişi kurtulr bildi.»

* * *

Madde : Çavuş Frederick D. Tompkinson ile yapılan görüşmenin teype alınması.

«Orris, sarı gözlü, kedi ayaklı, az konuşan, sadist, anti - Amerikan ve bizi Luc Bat'de ilk terkedip ilk terkedip Ho Amca'sma ve Viet Cong'a iltica eden bir vatan hainidir. Deliydi. Amerika ve Amerika ile ilgili her şeyden nefret ederdi. Hanoy'da Ho Amca'nm mecmualarından birini okurken, savaşm ters tarafına döğüştüğüne karar vermişti. Ben mi? Tabii... A takımında onunla başım derde girmişti. Boston aksamınla alay etmişti. Fakat, herkesin onunla başı derde girerdi. Meselâ, silâhları severdi. Her türlü silâhın kullanılışını bilirdi, ister bizim silâhlar olsun, ister Alman veya Rus silâhları olsun, hepsini mükemmel olarak kullanırdı. Diğer askerlerin kadm ve içki sevmeleri gibi o da silâhları severdi. Kan görmekten zevk alırdı. Viet Cong'-lularm kan revan içinde bıraktıkları bir köyden geçtiğimiz zaman, onların peşine düşüp yakaladığımızda, onların köye yaptıklarını aynen onlara yapardı. Çocuklar mı? Evet, çok garipti. Her girdiğimiz köyde, peşine yüzlerce çocuk takılırdı. Kalbi, çok yumuşaktı sanırım. Kendi postunu kurtarabilmek için, bizi Luc Bat'de sattı. Ne? Albay ne söylerse söylesin. Albay, hep ma-

sa başındaydı, bizim gibi ateş altında değil. Tabii, bütün söylediklerimi yeminli olarak yazabilirim.»

* * *

Madde : ÇOK GÎZLÎ. Taipeh'de Haber Alma Ünitesi F'de görevli, yüzbaşı Minh Tse - Ling'in, Paratroop 44' Kumandanlığı kanalıyla gönderdiği rapordur. Yüzbaşı Minlı, K Şubesinin sivil ajanlarmdandır. Çin Komünist bölgesine paraşütle atılmış ve yakalanarak Grass Basket hapishanesinde beş ay süre ile tutulmuştur. Akrabalarının yeminli tanıklıkları ile suçsuz bulunarak serbest bırakılmıştır. Serbest kalır kalmaz, Makao, Hong Kong tarikiyle kaçmıştır. Orris Lantern hakkındaki raporu aşağıya çıkarılmıştır :

«Grass Basket'teki Amerikalı hainlerin arasında Orris Lantern çok gözdedir. Anladığımıza göre, eğitime tabi tutulmak üzere kendi arzusu ile, Hanoy'dan Kuzey Vietnam'a aktarılmıştır. Lenin Felsefesini takip eden Marksistlerin okuluna gönüllü olarak devam etmiştir. Diğer, talebelerin hareketlerini ve tutumlarını bildirmesi üzerine özel muamele görmüştür.»

«Hayır, ben serbest bırakılmadan önce Grass Basket'ten transfer edilmiştir. Hayır, ne görevle gönderildiğini büemem. Hayır, SARI MEŞALE olarak şifrelendirildiğini hiç duymadım.»

* * *

Madde : Tam Analiz. Bugünkü Cong Hai hareketleri; Devlet Şubesi SEA5 bölge, Grup şefi, Henry Talbot - Smyth :

Güney bölgelerinde çiftçilerin yaptığı toprak reformları rapor edilmektedir, fakat, bu reformların sahte oldukları, Cong Hai ve Viet Cong, Viet Minh hareketleri oldukları bilinmektedir. Fransızlardan beri toprak reformu yapılmadığı malumdur.

***

Madde : Öncelik AA.

Tel. Scrambler J, kanalıyla.

Bangkok Güvenlik Polisi, Binbaşı T. M. K. Moung tarafından.

General Dickinson McFee'nin, dikkatine.

Konu : SARI MEŞALE Çalışmaları.

Sarı Meşale'nin pozitif olarak tanınması, BORAD Grubundan sabık çavuş Orris Lantern olmasıdır. Mekong Deltasmdaki Din Din pususunda parmağı olmasından şüphe edilmektedir. Kesin olarak bilindiğine göre, San Meşale, Gon Kup, Chin Ku, Im Bhong köylerini basmış ve yetmiş erkekle, kırk kadın ve dokuz çocuk katledilmiştir. Köyler tamamen yakılmıştır. Dağ kabilelerinden iki yüz yirmi yedi acemi asker Cong Hai, birliğine kaydedilmiştir. Çay fidanlıkları tahrip edilmiştir. Üç çiftlik. Dördünden de haber alınamamıştır. Hepsi Fransızlara aittir. Nehrin yukarıları bizce karanlıktır.

Söylentilere göre, kumanda etmekteki güçlük Sarı Meşale'nin batıya çekilmesine yol açmıştır. Eğer böyleyse, Tayland hükümeti tarafından katliam suçu üe aranmaktadır. Yakalandığı takdirde Bangkok'ta yargılanarak kurşuna dizilecektir.

Madde : Kumandan SEAT, NSA Karargâhı, Ft. Meade' de muhtıra :
K - Şubesi, General Dickinson McFee'den.
Murakıp 10'a.
Konu : Sarı Meşale.
Vakit geçirmeden Dosya Şifresi, K/A'ya daha ayrıntılı bilgi verilmesi talep olunur.

Lâstik mühür :

TALEP REDDEDİLMİŞTİR.

6.

Durell, yatmadan evvel, özel bir ulakla dosyayı geri gönderdi. Deidre'yi düşünerek uzun bir süre uyanık yattı. Şayet Deidre, bu işlerde pişmiş bir profesyonel olsa, şu anda rahat rahat uyuyabilecekti. Bir profesyonel olarak bütün tehlikeleri göze alırsın; işi tehlikeye sokacak bir noktada sendelediğin takdirde, arkadaşından hiç bir yardım bekleyemezsin. Her hangi bir noktada, hiç bir mazeret gösterilmeden yalnız başına bırakılabilirsin. Iş daima ilk plânda gelir.

Şayet Deidre'ye bir şey olursa ve tercih yapması gerekirse...

Gecenin loş aydınlığında, yerinden kalkıp odayı geçti ve Deidre'nin yatağının kenarına oturdu, fakat, ona dokunmadı. Deidre, her ne kadar kımıldamadan yatıyorsa da, nefes alışlarının hızlanmasından onun uyanık olduğunu biliyordu.

Bangkok Havaalanında, onları Binbaşı Muong karşıladı. Resmi bir arabaya binerek Surisak Caddesinin kalabalık trafiğine karıştılar. Muong tarafından karşılanmaları hüviyetlerinin açıklanması bakımından doğru değildi. Durell, normal bir iş adamı gibi, dolarlarını Çin parası ile bozdurdu ve sonra sefarete gitti. Daha sonra Deidre, gelecek sefer için ayrı odalarda kalmalarını tercih ettiğini söyleyince, uzun boylu, zayıf bir Taylandlı olan Binbaşı, nazik bir hareketle eğüerek, bu arzusunun kolaylıkla yerine getirilebileceğini söyledi.

Uzak sahil şehirlerine haftada iki sefer yapan eski bir DC - 3 uçağı ile Gaip Pnom'a geldiler. Palace Otelinde Anna - Marie Danat onları bekliyordu. Siyam'ın sıcak havası kalın bir sis perdesi gibi etrafı sarıyordu. Deidre'-bakan Durell, kadının sıcaktan şikâyet etmediğini hayretle gördü. Deidre, eski okul arkadaşı ile uzun bir sohbete dalmıştı. Yemekten sonra, Durell, Fransız kadınla, Orris'in nasıl geri dönebileceği hususunda ve Amerika ile yapılan anlaşmalar üzerinde konuştu.

İncelediği dosyadaki bügüere bakılacak olursa, onun bu kadar çabuk değişebileceğine inanamıyordu. B işin içinde çok kurnazca hazırlanmış bir tuzak seziyordu. Bu kadar yıldan beri edindiği tecrübeler, aksine inanmasına engel oluyor ve sa-rışın Fransız kadınına daima şüphe ile bakıyordu.

Kadından zaten şüpheleniyordu. Onun kaçması bu şüphesini kuvvetlendiriyordu. Üstelik, hayatım kaybetmesine ramak kalmıştı.

— Deidre, bu işten vazgeçmek için vakit varken McFee ile konuş. Sonra çok geç olacak. Benim hatırım için yapmalısın bunu.

Deidre fısıltı halinde cevap verdi.

— Özür dilerim, Sam. Bu iş hakkında hissetiklerini ben de hissediyorum. Fakat bana ihtiyaçları var. Çünkü, Anna - Marie Danat, Orris Lantern'in teslim olması için benden başka kimseye güvenmiyor. Orris'e karşı iyi davranılacağı hakkında onu ikna etmem gerekiyor.

— Bu kolay olmayabilir... özellikle Binbaşı T. M. K. Muogn, onu ipe çekmek için beklerken.

Deidre, sakin bir sesle :

— Ve sen de ona yardım etmek için hazır beklerken, diye tamamladı.

Sam, Deidre'nin üzerine doğru eğilirken :

— Şayet mümkün olursa, onu canlı olarak geri getireceğim, dedi.

— Sam, yapma.

— Bu kadar zamandan sonra ciddi olamazsın...

— Çok ciddiyim. Bunu sana ispat etmek istiyorum, anlamıyor musun?

— Hayır, anlamıyorum.

Durell, onun için için güldüğünü biliyordu. Fakat,

— Eh, anlarsın.

kesin olarak emin de değildi. Çaresizlik ve öfke içinde sert yatağına dönmek zorunda kaldı.

* * *

Sabahleyin bir Pan Am uçağı ile Dulles'a uçtular ve oradan Diplomat ve İş hüviyetlerini aldılar. Bütün yolculuk süresinde Deidre konuşmamakta İsrar ediyordu.

T .

Telefon çaldığı zaman Durell, hâlâ balkonu incelemekle meşguldü. Suring Caddesini görebiliyordu. Tropik denizinin açıklarından geçen bir geminin soluk ışıkları göıünüyordu. Otelin giriş yolunun kenarlarındaki büyük palmiyelerin altında bazı koyu gölgeler vardı. Durell, penceresinin dürbünlü bir adam tarafından devamlı kontrol edildiğini hissetmekle beraber, kesin olarak emin olamıyordu.

Telefon İsrarla çalıyordu.

Anna - Maire alçak bir sesle sordu :

— Telefona cevap vermeyecek misin?

— Birazdan.

— Belki Deidre'dir...

— Biraz beklesin.

— Belki de polistir. Bir adam öldür...

Durel'in ters bakışları ile karşılaşınca susmak zorunda kaldı ve bütün vücudünün ürperdiğini hissetti. Arkasındaki hâlâ ıslak beyaz elbisesi vardı. Durell, kadına biraz şaşkınlıkla bakıyordu. Onun güvenini kazanmaya çalışmış fakat, daha tanıştıkları andan itibaren, kafasında ikaz çanları çalmaya başlamıştı. Belki, Deidre ile konuşma tarzı ve sorulan mühim şeyleri dikkate almaması, verdiği cevaplardaki isteksizlik, Durell'in şüphelenmesine sebep olmuştu. Kadın, ufak tefek ve çaresiz görünmekle beraber, Samson rolündeki Orris'in Dalila'sı olabilirdi.

Bu iş, başladığından beri aksi gidiyordu. İlkin Deidre'nin kendisine karşı olan tutumu aksi olmuştu. Şimdi

İse, bu Fransız kadını, onlara yardımcı olmaktan ziyade, başlarına belâ kesilmeye başlamış ve anlayamadığı bazr dolaplar çevirmeye kalkmıştı.

Anna - Marie beklenmedik bir anda :

— Bu benim hatamdı, dedi.

— Neymiş o?

Zavallı adamın ölümü. Boğduğun adam. O kadar lüzumsuz ve o...

Beni eşekler cennetine göndermek için elinden geleni esirgemediğine öküzler şahittir.

— O adamdan başka kaç kişiyi öldürdünüz, Mr. Durell?

Durell, dürüstlükle cevap verdi.

— Bilmiyorum.

— Fakat daima işinizin çıkarı bakımından öldürdünüz, değil mi?

— Evet.

— Bütün işiniz öldürmek mi?

— Sadece gerektiği zaman.

— Benim Orris'imi öldüreceksiniz. Bunu biliyorum. Gözlerinizden okuyorum. Zalimsiniz ve onu bir hayvan gibi kovalayıp öldüreceksiniz.

Anna - Marie birden yüzünü elleriyle kapayarak ağlamaya başladı.

— Onun sözlerine kanmamalıydım ve bana güvenme si için onu teşvik etmemeliydim.

Durell, Anna - Marie'nin ağlayışını seyretti ve tavanda hareketsiz duran tahta vantilatöre baktı. Santralın bir an evvel tamir edilmesini temenni etti. Telefon tekrar çaldı; telefona doğru yürüdü ve ahizeyi kaldırmak üzereyken, masanın altına yerleştirilmiş olan mikrofonu gördü.

Mikrofon acemice yerleştirilmişti. Bir profesyonel ajan, basit bir arama ile bunu bulabilirdi. Mikrofon, telefonun durduğu masanın, oymalı bacağının hemen içine monte edilmişti. Mikrofona ait küçük bir metal parçanın, lâmbadan vuran ışığı yansıtması Dureü'in dikkatini çekmişti.

Daha önce böyle bir mikrofon yoktu.

Telefon iki defa daha çaldı. Durell, ona aldırış etmeden, telefon kordonuna sarılı olan ince mikrofon telini duvara kadar takip etti.

Sonra, telefonu açtı. Fransızca :

— Durell, dedi.

— Binbaşı Moung, efendim.

— Evet, Binbaşı?

— Bütün gece odanızda mıydınız, efendim?

— Hayır. Olmadığımı da biliyorsunuz?

— Doğru. Özür dilerim, fakat, Çin mahallesinde bazı karışıklıklar olmuş. Bir ceset bulunduğunu bildirdüer ve sizin eşkâlinizi verdiler.

— Doğrudur. Adamı ben öldürdüm.

Binbaşı Moung kısa bir süre sessiz kaldı.

— Neredesin, Binbaşı?

— Otelin bekleme salonunda. Yukarı gelebilir miyim?

— Ben gelirim. On dakika sonra oradayım.

Binbaşı, fasih bir İngilizceyle :

— Mr. Durell, dedi. Aldığım emrin sizinle beraber çalışmak olduğunu biliyorsunuz. Sizinle çalışmak büyük bir zevk olmakla beraber, sizin de benimle iş birliği yapmanız gerekiyor.

— On dakika sonra aşağıya ineceğim.

— Pekâlâ, fakat, on dakikadan fazla uzamasın.

Durell, ahizeyi yerine astıktan sonra, öfkeyle soludu. Odasına mikrofon koymalarından ötürü şikâyetçi olup ol-

mamayı düşündü. Şikâyet etmemeye karar verdi. Muong'un yerinde kendisi olsaydı, aynı şeyi belki fazlasıyla yapardı.

Anna - Marie'yi de beraberinde alarak Deidre'yi görmek üzere odadan gıktı.

***

Palace otelinin eski tip mozayık döşeli koridorlarını, yeni otellerin süslü marley döşemelerine tercih ediyordu. Eski mozayıkların kendilerine has bir sağlamlıkları ve kokuları oluyordu ki, Durell, daima nerede olduğunu bilmek isterdi. Diğer otellerin lüks ve konforu içinde kaybolmaktan nefret ederdi. Londra'da olsun Karachi'de olsun, yattığı yatakları en küçük ayrıntılarına kadar hatırlardı. Hamam böceklerinden, pirelerden, yılanlardan, kırkayaklardan ve tuvaletlerden yükselen sidik kokularından ayrı kaldığı zaman kendisini hakikatlerden uzaklaşmış kabul ederdi. «Her şey yeni ve değişik» diye düşündü. Fakat, işindeki her şey aynıydı; kirli, bozuk ve tehlikeliydi. Hiç bir işi plâna uymazdı. Tertemiz modern otellerin yerine, insanın duygularını her zaman ayakta tutan ve keskinleştiren eski tip otelleri tercih ederdi.

Deidre, akşam yemeği için giyinmesini bitirmişti. Sırtında ince kumaştan yapılmış beyaz bir Tayland elbisesi vardı. Vücudünün bütün hatları elbisenin üstünden belli oluyordu. Hatta, sütyensiz memelerinin başları büe küçücük tomurcuklar gibi meydandaydı. Boynuna Bangkok'tan almış olduğu gerdanlığı takmıştı. Bu kıyafeti ile bütün gözleri üzerine döndürecek kadar güzeldi. Deidre'nin güzeliği karşısında boğazı kuruyan Durell, hislerini belli etmeden, Anna - Marie'nin arkasından kendi odasına bitişik Deidre'nin odasına girdi.

— Dee, şunu biraz temizleyip makul olmasını temin edebilecek misin, bakalım? Senin arkadaşın olduğundan bu vazifeyi de üstüne almalısın.

Deidre, şaşkınlıkla Fransıza baktı.

— Ne oldu böyle?

Anna - Marie, asık suratlı sarışın bir bebeğe benziyordu.

— Belki de akılsızlık ettim. Akıl danışmak istedim ama, ikinizden de değil. Hiç bir şey ümit ettiğim gibi yürümedi.

Deidre'nin gözlerine endişeli bir ifade gelmişti. Durell, iki kadının hareketlerini kontrol ediyordu. Sanki iki kadın bir olmuşlar kendi aleyhinde çalışıyorlardı.

Durell :

— Bana güvenmiyor, dedi. Sevgili Orris'inin canını yakacağımı sanıyor. Bize verdiği zararlar için hergeleyi öldürmekten memnun olacağımı saklamıyorum. Fakat, ona anlattım ve ayrıca sen de durumu izah ettin.

Deidre'nin bakışlarında düşmanca bir ifade vardı. Anîla - Marie'nin sırtmı okşayıp onu yatıştırmaya çalışırken :

— Zavallı, Anna - Marie, dedi. Sevdiği adam hakkında böyle konuşacak olursan, kaçmasına hiç hayret etmem.

Durell cevap vermedi. Hırsından dilini ısırıyor ve öfkesine zorlukla hakim olabiliyordu.

Deidre, Anna - Marie'ye döndü.

— Fakat bize güvenmelisin, sevgilim. Başka bir çare bulmak için artık çok geç oldu. Şam'ı idare ederim, merak etme... Yalnız, otelden kaçış sebebini merak ettim. Acaba niyetin neydi?

Anna - Marie, güzel mavi gözlerini Durell'e dikti ve fısıltılı bir sesle :

— Sadece akıl danışmak istemiştim, dedi.

Durell :

— Chang Amca denen bir Çinliden, diye ekledi.

Deidre :

— Chang Amca eski bir aile dostudur. Yıllar evvel, henüz okula giderken Anna - Marie, bana bahsetmişti. İtimat edebileceği kadar yaşlı ve iyi bir insandır.

Durell :

— Adam evde yokmuş, dedi. Beni boğmaya çalışan serseriden başka kimse de yoktu. Binbaşı Muong, otelin salonunda, kanalda bulunan ceset hakkında bilgi almak için bekliyor.

Deidre, aldırmadan omuz silkti ve Anna - Marie'yi kendisine bırakmasını söyledi.

— Birazdan bir şeyi kalmaz. Artık çocukça davranmayacağını umarım.

Durel tersledi.

— Lanter'le nerede buluşulacağını henüz söylemedi. Orris'i, Muong da arıyor. Onu, Muong'dan evvel bulmamız gerekiyor. Muong tarafında yakalandığı takdirde parçasını bulamıyacağımıza bahse girerim. Hem bir sürü dalaverelerle Muong'u onun izinden uzaklaştırmamız gerekiyor,

Deidre ilgisiz bir dille :

— Orası senin bileceğin iş, dedi. Anna - Marie bana güveniyor ve kendisini toparlayacaktır.

Durell'in uğraşması boşunaydı. Eğer Deidrev tutumu ile kendisine bir şeyler anlatmak istiyorsa, yüzünden pek bir şey anlamak mümkün değildi. Durell, odayı araştırdı ve kendi odasında olduğu gibi hemen telefonun altına monte edilmiş olan mikrofonu buldu. Anna - Marie'yi bırakmamasını ve kapıyı kilitlemesini söyledikten sonra, Binbaşı Muong'u yatıştırmak üzere salona indi.

* * *

Binbaşı Muong'un zeki bakışlı açık kahverengi gözleri vardı. Seyrekleşmeye yüz tutmuş siyah saçları muntazam olarak arkaya taranmıştı. Kendi ırkından biraz daha uzun boyluydu. Derisi açık kahverengiydi. Bakışlarında Tanylandlılara has bir gurur vardı. Görünüş itibarı ile tehlikeli bir adam değildi. Beyaz elbise giyiyordu ve ipek kıravatı ince boynuna biraz gevşek bağlanmıştı. Ayakkabılarının boyaya ihtiyacı vardı. Panama şapkası eski olmakla beraber hasırı pahalı cinstendi. Sert şöhretiyle, zararsız görünüşünü bağdaştırmamak elden gelmezdi. Binbaşı Muong'dan pek emin değildi. Fakat Durell'in işinde şüphecilik birinci plânda gelirdi.

Durell, Taylandlı üe el sıkıştığı zaman, adamın ince uzun parmaklarının son derece kuvvetli olduğunu hissetti.

Muong :

— Bu gece son derece meşguldünüz, Mr. Durell, dedi.

— Küçük güvercinimizi neredeyse kaybediyorduk.

— Evet. Affedersiniz, sizi takip eden adamlarım vardı. Lüzumlu olduğunu düşünmüştüm. Fakat, yardım etmekte biraz geç kaldılar.

Durell, Binbaşının gülümsemesine karşılık vererek :

— Evet, dedi. Biraz geç kaldılar. Öldürülmüş olabi'irdim. Anladığıma göre ölen adamı buldunuz, değil mi? Dağlıya benziyordu. Basma sardığı şeritteki yılan armauna bakılacak olursa, Cong Hai olduğu tahmin edilebilir.

Muong, ince Füipin pürolarmdan birini yakarak :

— Demek böyle, dedi. Düşünüşe göre değişir. Öldürliiğünüz adam hakkında pek fazla düşünmenize lüzum

Durell'in koluna girerek onu, lâmba ile aydınlatılmış m¡ondan geçirdi ve bara götürdü. Salonda, Çinli iş adam-

ıarı, iki ingiliz ve Batı Almanya'dan gelen garip tavırlı iki turist vardı. Her ikisi de ter içindeydiler. Barda, güneşten bronzlaşmış tığ gibi iki Fransız vardı. Adamların çay fideliklerinde çalıştıkları belliydi. Muong, Durell'in ithal malı viski siparişini izledi. Etiketler sahte gibi görünüyordu,
yok.

Muong :

— Her şey sizin iş birliği yapmamzdaki samimiyete bağlı, efendim, dedi. Her ikimizde aynı iş üzerinde çalışıyoruz, değil mi? Kardeşlerinin Vietnam'da ve Laos'ta yapmış oldukları gibi Cong Hai'lerin Tayland'a yerleşmelerine engel olmalıyız, insan yılanı, ancak kafasını ezmek suretiyle öldürür, değil mi? Fakat, Amerikalı hain ijantern'in işlediği cinayetler Tayland halkına karşı yapılmıştır ve burada cezalandırılması gerekir.

Bu hususu, Bangkok'taki resmi makamlara bırakabiliriz.

— Fakat, aldığınız enirin mahiyetini biliyorum, Mr. Durell. Esiri derhal Washington'a götürmelisiniz.

Durell gülümsedi.

— Çalışmalarınız çok semereli, dostum.

Muong'un kahverengi gözlerinde tatmin olmamış bir ifade vardı.

— Tahmininizden ^çok daiha semerellidir. Matmazel Danat, Orris Lantern'in nerede teslim olacağını henüz söylemiş değil, fakat, biz neresi olduğunu tahmin edebiliriz» Fransız kızın, iyi bir iş adamı olan Chang'a koşması cevap isteyen bir harekettir. Ohang'm, Danat'ların çiftliğine gittiğini ve yarınki nehir - vapuru ile döneceğini biliyoruz. Vapurun durumunu radyo vasıtası ile kontrol ettirdim. iki günlük bir yolda ve kötü durumda. Vapur sığ bir yerde karaya oturmuş. Kılavuz, kaptanın öfkesinden.

kaçıp kurtulmakla akıllıca hareket etmiş olmalı. Bilindiği gibi karaya oturma sık sık olur, ama, bu yolculuğunda karaya oturamsı pek hoşuma gitmedi.

— Vapur kaç günlük bir gecikme yapacak?

— Yarın sabah gelecek. Tabii, Cong Hai'den bir kötülük görmezse. Vapur geldiği zaman, Matmazel Danat'ın Chang Amcasını ve onunla beraber gelen yılanımızın başı Orris Lantern'i bulacağız.

Durell gülümseyerek :

— Çok etkilendim, dedi. Çok iyi bir polis olduğunu zaten söylemişlerdi, Binbaşı.

— Teşekkür ederim. Şayet Washington'daki dosyamda böyle yazıyorsa, çok memnun oldum.

Durell'in sesi sertleşti.

— Fazla sevinme, dedi. ikinci Dünya Savaşında, Japon işgali senelerindeki tutumun hakkında bazı sorular var. O zamanlar, anladığımıza göre, uzun süresin'de kaldın.

Kahverengi gözler, cam misketler gibi donuktu.

— Memleketimin işinden ötürü oradaydım. Ne demek istiyorsunuz?

— Yaptığın işler seni ilgilendirir ama, paketten çıkan bazı uçlar var, anlarsın, ya? Şayet Orris Lantern vapurdaysa, ve onun orada olduğunu bir süreden beri biliyorsan, buraya bir bütün olarak ve canlı gelmesini temenni ederim.

Durell, birkaç dakika sonra Deidre'nin odasına döndü. Ana - Marie yıkanmış ve elbise değiştirmişti. Uzun sarı saçlarını bir bantla ensesine toplamıştı. Kendini beğenir bir tavrı vardı. Fakat, Durell, Orris Lantern'in nerede olduğunu bildiğini haber verince Anna - Marie'nin kendini beğenmiş halinden eser kalmadı.

Durell, Deidre'ye sordu :

— Anna - Marie, onunla nerede buluşacağımızı söylememişti, değil mi?

Deidre :

— Onu böyle korkutmamaksın, sevgilim, dedi ve başını salladı.

Durell :

— Mühim değil, dedi. Yarın sabah vapuru karşılayacağız. Muong, Orris'in vapurda olacağını tahmin ediyor. O zamana kadar Muong'un onu öldürmemiş olmasını temenni edelim.

Anna - Marie'nin korkudan buruşmuş yüzüne bir kere bakmak, Muong'un aldığı bilginin doğruluğunu gösteriyordu.

Muong, eski askeri cipi kalabalık rıhtım caddesine doğru sürdüğü zaman vapurun gelmesine birkaç dakika vardı. Durell, nehrin çamurlu sularında ilerleyen vapurun incecik dumanını görebiliyordu. Duman kalın bir ip gibi, dimdik yükseliyordu. Durell'in çocukluğu gözlerinin önünden bir sinema şeridi gibi geçti. Vaktiyle büyükbabası Johnatan'la küçük DureH'e yuva olan böyle bir vapur vardı. Durell, vapurun her tarafına girip çıkar ve özellikle makineleri büyük bir dikkatle incelerdi.

Muong'un sesini bir fısıltı halinde duydu.

— Burada iki adamın ve hal binasının önünde de iki adamım var. Vapur yanaşır yanaşmaz iskeleye atlayacaklar. Nehrin kıyısında Cong Hai'lerin gözü kalabalıktır. Şayet tahminimde aldanmıyorsam, Lantern, bir zamanlar

idare ettiği grup tarafından öldürülmek istenecektir. Bir zamanlar bize ihanet ettiği gibi, bu sefer de onlara ihanet edecek olursa onu gözümüzün önünde öldüreceklerdir. Bu bakımdan çok dikkatli olmamız gerekiyor. Fazla polis getirmek dikkati çekebilirdi. Arzu ederseniz, vapura tek başıma çıkabilirim.

Durell :

— Onunla ilk olarak ben karşılaşmak isterim, dedi.

— Bu tehlikeli olabilir, fakat... siz bilirsiniz.. Tabu, sizi elimizden geldiği kadar korumaya çalışacağız.

Durell, geniş dolgu yolu uzun adımlarla geçti. Güneş ensesini kavuruyordu. Sol tarafında kalan deniz, güneşin ışıkları ile pırıl pırıl yanıyordu. Göğe doğru yükselen su buharlarını görmek mümkündü. Palace Otelinin önündeki tozlu bahçeyi geçerek büyük palmiyelerin altına geldi. Sonra, üstlerinde ejder resimleri kazılmış büyük bahçe kapısından geçti. Vapurun yanaşacağı rıhtıma çıktı. Burası dükkânlarla doluydu. Sadece üzeri kapalı bir çarşı vardı. Çeşit çeşit insanlar göze çarpıyordu.

Çarşının kapısında genç bir Çinli duruyordu.

— Sevimli bir hayvan alır mısınız, efendim? Tehlikesiz, çok ehli ve bakımı çok kolaydır. Memleketinizde dostlarınızı hayrete düşürürsünüz. Çok sevimli bir hayvandır, efendim.

Genç Çinlinin iri siyah gözleri vardı. Masum bir ifade taşıyordu. Güneşten bronzlaşmış çıplak omuzlarına sarılmış yavru bir boa yılanı vardı.

Cong Hai'lerin sembolü yılandı.

Genç Çinli İsrar ediyordu.

— Sadece iki Tayland lirası, efendim. Çok ucuz, çok güzel. Çünkü, işler çok durgun. Fazla turist yok ve Amerikalıları da buralarda pek seyrek görüyoruz.

— Hayır, teşekkür ederim.

Durell, yılanın gözlerinin genç Çinlinin gözleri kadar soğuk olduğunu düşündü. Fakat, Çinli asılıyordu.

— Bugün özel pazarlık yapacağım, efendim. Sadece bir Tanyland lirası. Genç bir yılandır, efendim, insana büyük şans getirir. Hanımlar sizin cesur bir erkek olduğunuzu düşünürler; azgın bir boğa kadar cesur...

Acaba Cong Hai'nin açık bir uyarması mıydı? Durell'in bunu anlaması mümkün değildi.

— Satış yok, dedi.

Çarşıyı geçerek iskeleye çıktı. Çıplak çocuklar barakaların arasında saklambaç oynuyorlardı. Etraf çeşit çeşit seslerle doluydu. Ellerindeki malları satmak için avazları çıktığı kadar bağırıyorlardı. Bağırtılara domuzların homurtusu da karışıyordu. Uzaktan duyulan bir mabut çanı dalga dalga etrafa yayıldı. Dükkân kapılarında Araplar, Taylandlı güzel kadınlar müşteri celbetmek için bekliyorlardı. Her yerde olduğu gibi, en güzel dükkânları Çinliler işgal etmişlerdi.

Durell, iskelede dolaşmaya başladı. Resmi iki polis Durell'e yakın olarak dolaşıyorlardı. Muong'un cipi iki «Baba» arasına park etmişti ve Muong, şoförün yanında ayakta duruyordu. Vapur yavaş yavaş yaklaşırken, yolu üzerindeki mavunaları ve kayıkları uyarmak için sık sık düdük çalıyordu.

Havada, her an patlamaya hazır bir fırtına sıkıntısı vardı.

Durell, kendini duvara konmuş bir sineğe benzetti. Yılan satan çocuğu araştırdı fakat, kalabalık arasında göremedi. Durgun havayı çalan gong sesleri dalgalandırdı. Sebze, tavuk ve tahtadan yapılmış eşyalarla dolu, altı yüz nehir kayıkları rıhtım boyunca gidip geliyordu. Hintli satıcıların bağırtıları bazen bir çığlığı andırıyordu.

Vapur rıhtıma yanaşarak, iskelesini uzattı. Ön gü-

verte dağlık bölgeden gelen yolcularla tıklım tıklım kalabalıktı. Kaptan köprüsünün iskele tarafında duran, beyaz elbisesi ve sırmalı şapkasından kaptan olduğu anlaşılan adam Durell'e sesleniyordu. Adamın geniş ve ablak yüzü öfkeyle buruşmuştu. Durell'e bir şeyler söyleyerek, merdivenlerden kayar gibi inmeye başladı.

Havada çelik bir cisim parıldadı ve bir et yığını içinde kayboldu. Taylandlı kaptan, inanmamış gözlerle beyaz üniformasından görünen bıçağın sapma bakıyordu. Merdivenlerden yuvarlanmadan evvel, gözlerini bir dA;^cot ifadesi bürümüştü.

* * *

Çarşıdan doğru yükselen teneke gürültüsü havayı doldurdu. Sanki binlerce teneke çalmıyordu. Gürültü çok yüksekti. Kaptanın öldürülmesi, organize edilen bir kargaşalığın başlamasına bir işaret gibi görünüyordu. Çünkü, rıhtımı dolduran kalabalık hep bir ağızdan bağrışıyordu.

Yuvarlanan adamın yanma ilk gelen Durell oldu. Binbaşı Muong da kalabalık arasından sıyrılarak, kaptanın yanma diz çöktü.

Yumuşak bir sesle sordu :

— Bıçak acaba kaptana mı atılmıştı? Hedef muhtemelen sizdiniz.

— Emin değilim. Lantern'i bulalım. Vapurda olması lâzım.

Çarşının ağzında bir karışıklık oldu. Bütün gürültüleri bastıran bir silah sesi duyuldu. Silaîı sesinin havada yaptığı yankı, ani bir sessizliğe sebep oldu.

Durell, ölü kaptanın üstünden atlayarak, güverteyi kaplayan şaşkın kalabalığın araşma daldı. Birisinin kolunu çektiğini hissetti. Dönüp baktığı zaman, koşmaktan nefes nefese kalmış Anna-Marie Danat'ı gördü.

— Lütfen, Mösyö. Sizinle beraber geleyim.

— Deidre ile otelde beklemem lâzımdı.

Anna-Marie'nin sesinde ıstırap ifadesi vardı.

— Fakat, gelmek zorundaydım, anlamıyor musunuz?, dedi. Orris'i bulmam şart.

— Pekâlâ. Yanımdan fazla uzaklaşma.

Güvertede kendisini takip eden çekik Asyalı gözlerin düşmanca baktıklarını hissediyordu. Onların arasından birinin kendisini öldürmek istediğini fakat, yanlışlıkla kaptanı öldürdüğünü biliyordu. Fakat, kaza da olmayabilirdi. Taylandlı çok kızgındı. Sanki sahilde olan bir kimseye bağırmak istiyordu.

Anna-Marie, soluk soluğa:

— Bu tarafa, dedi. Bu vapurun her tarafını bilirim.

Alt güvertedeki kalabalık ikiye ayrılarak onların geçmesi için yol açıyordu. Durell, tabancasını çekti. Tabancanın ağırlığı bir nevi emniyet hissi veriyordu.

Yandan çarklı vapurun ancak dört özel kamarası vardı. Üst boyalar kazınmak üzereydi. Sarı tokmaklar siyahımsı bir renk almıştı. Kaptan köprüsünden, pembe yüzü öfkeden karışmış bir adam Tayland diliyle bağırarak iniyordu. Adamın başında kirli bir makinist kasketi vardı. Üstündeki beyaz kısa şortu ve avcı yeleği kirden siyahlaşmıştı. Durell'i gördüğü zaman konuşmasını Fransızcaya çevirerek, elindeki tabanca ile ne yapmak niyetinde olduğunu sordu.

Durell sert bir dille cevap verdi.

— Kaptanmız öldürüldü. Vapurda bulunan Lantern adındaki Amerikalıyı arıyorum.

—• Böyle bir isim duymadım. Polisten misiniz?

— Vapurda Chang adında bir Çinli var mı?

— Chang Chu mu? Evet, dört numaralı kamarada. Fakat siz...

Fransız, nihayet Ana-Marie'yi gördü ve şaşırdı.

— Özür dilerim, Matmazel Danat. dedi. Babanızdan bir haberim var...

Durell :

— Haberi daha sonra verirsin, dedi.

Sabırsızlıkla Anna-Marie'yi beraber sürükleyerek yürüdü. Birinci sınıf güvertesine açılan koridora daldı. Koridorun her iki tarafında ikişer kamara vardı. İlk iki kamaranın kapısı açıktı. Umumi tuvaletin de kapısı açık duruyordu. Geminin teşküâtı basitti. Durell, son kamaranın kapısını açarken yüzüne vuran sıcaklığın farkına vardı.

Anna-Marie, ağlamaklı bir sesle:

— Mösyö Durell... Sam... korkuyorum..., dedi. Orris neden vapurda yok?

Durell, asık suratla cevap verdi:

— Belki vapurdadır.

Anna-Marie'nin güzel yüzünde ve iri gözlerinde saf bir ifade vardı. Durell'in omzu üstünden kamaranın içini görmeye çalışırken derin derin soluyordu.

Kamarada başka bir ölü vardı,

Anna-Marie kaçmak isteyince Durell onun bileğinden tutarak kaçmasına mani oldu.

Hırıltılı bir sesle sordu:

— Kim bu? Onu tanıyor musun?

— Zannedersem... oui... evet... zannedesin...

— Chang Amca dediğin adam mı?

— Evet. Evet o... o...

Firma benzeyen kamarada, soğuktan donmak üzere olan bir insan gibi dişleri birbirine vurarak takırdıyordu. Yüzünün rengi sararmıştı. Çinlinin öldürülmesindeki gaddarlık Durell'i bile şaşkına çevirmişti. Arap çöllerinde, • >rman kabilelerinin arasında ve Nazi Almanya'sında böy-

le katliamlar görmüştü. Chang Amca'nm yüzü, bıçakla oyulmuş Buda heykelciklerine benziyordu.

Cinayet acemice ve gaddarca işlenmişti. Bir deli ancak böyle bir cinayet işleyebilirdi. Kamaranın duvarları bile kana bulanmıştı. Chan, yarı yarıya çıplaktı ve vücudü lime lime doğranmıştı. Gövdesinden ayrılmış organlarıyla, görülecek bir manzara değildi. Özellikle Anna - Marie'nin görebileceği bir manzara değildi.

Fakat kamarada bir şey daha vardı,

ı Büyük bir yılanın başı, gövdesinden kesilerek ayrılmıştı. Kuruyan kanlara bakılacak olursa birkaç günlük meseleydi. Soğuk gözlerini Durell'e dikmiş bakıyordu. Durell, ürperdiğini hissetti.

Yılanın başı, Chang'm tam göğsüne oturtulmuştu.

Kaptan köşkünün merdivenlerinden inen gürültülü ayak sesleri duyuldu. Fransızca ve Taylandca bağırtılar, çocuk ağlamaları birbirine karışıyordu. Bütün bu seslere, muntazaman çalman teneke gürültüleri hakimdi.

Durell, Anna-Marie'nin büyülenmiş gibi Chang'm cesedine bakmasına engel olmaya çalıştı. Kadın, bir yılan tarafından büyülenen küçük bir kuşu andırıyordu. Sanki çırpınıp kaçmak istiyor, fakat, yılanın büyüleyici bakışlarından kurtulamıyordu.

Durell :

— Anna-Marie, dedi. Artık yeter. Yanımda durabilirsin ama, artık bakmamaksın.

— Zavallı Chang!.. O kadar iyi bir adamdı ki...

— Bir zamanlar babanın çiftliğinde oturdu mu?

— Paio Amcayla beraber, babamın yardımcısıydılar. Fakat, henüz ben küçük bir çocukken iş kurmak üzere babamın yanından ayrılmıştı. Bizden ayrıldığı zaman çok ağlamıştım. Bana daima hediyeler verirdi. Kimseye zararı olmayan bir adamdı. Onu neden öldürdüler?

— Orris Lantern'in vapurda olduğunu sanmıyorum.

Anna-Marie, endişeyle Durell'e baktı.

— Fakat, Chang Amcayla beraber gelip size teslim olması lâzımdı.

— Ama gelmedi, değil mi?

Anna-Marie, onun yüzünü araştırdı.

— Acaba Orris'e bir şey mi oldu? Zanneder misiniz ki... onu da... öldürmüş olmasınlar...

— Tahmin yürütmek için çok erken. Her iki ihtimal de varit olabilir.

Anna-Marie'nin yüz adaleleri gerildi.

— Aslında nasıl düşündüğünüzü biliyorum. Bazı sebeplerden ötürü, Orris'in bu işe önayak olduğunu ve teslim olmak için fikrini değiştirdiğini düşünüyorsunuz...

Anna-Marie, bir isteri nöbetinin eşiğindeydi. Durell ona bir sigara vererek yüzünü kapıya dönmesini söyledi. Anna-Marie, ilkin itiraz edecek olduysa da, sonradan razı olarak yüzünü kapıya döndü. Bu arada, Durell, kamarayı araştırdı. Muong'un birkaç dakika sonra geleceğini biliyordu.

Sıcak ve dağınık kamarada iki bank vardı. Fakat, yolculuk süresinde yalnız birinin kullanıldığı belliydi. Kamarada sadece Çinliye ait bir bavul vardı.

Kamaranın dar tuvaletine girdi. Güverteye ağılan dört köşe büyük pencerenin aralık olduğunu gördü. Duş aralığını, ecza dolabını ve paslı lavaboyu inceledi. Her taraf toplanmıştı. Demekki, Chang, katledilmeden evvel toplanmıştı. Bir veya iki saat evvel Chang sağdı.

Fakat, yalnızdı. Orris Lantern, Cong Hai'lerin aleyhinde bildiği sırları vermek için teslim olma fikrinden caymıştı.

Şu halde Ohang neden öldürülmüştü?

Tuvaletteki camın demir çerçevesini inceledi. Boyaları bazı yerlerde kazınmıştı ve altından parlak metal görünüyordu. Böyle bir iklimde, açık olan bir metal hemen paslanmaya başladı. Bu bakımdan, katilin pencereden kaçmış olması gerekiyordu. Belki de halen vapurdaydı.

Binbaşı Muong ve birkaç adamı kamaraya doldular. Güvertedeki intizamlı kargaşalık devam ediyordu.

Durell sordu :

— Binbaşı, vapurdan çıkan oldu mu hiç?

Taylandlı, Durell'i boş gözlerle süzdü.

— Hayır. İskele yolculara kapatıldı.

— Şu halde vapurda bulunanlar incelenebilir. Cong liai olarak bilinen mütecavizi tespit edebilirsin.

— Haklısınız. Matmazel Danat'a gelince...

— Adamlarınızdan birinin onu otele götürmesini ve Miss Deidre Padgett'le beraber kalmasını temin etmenizi teklif edeceğim.

— Derhal.

Fakat, Durell'in tahmininden daha çabuk netice alındı. Yük güvertesinden gelen basit bir karışıklık duydu. Yolcular parmaklıklara yaslanmışlar iskeleye çıkmak istiyorlardı. Yolculara engel olan bir avuç dolusu resmi polis vardı. Yüzlerinden kontrolü kaybetmenin korkusu açık olarak okunuyordu. Karışıklığın merkezi, Doğu Hindistanlı bir adamdı. Adamın kılığı perişandı. Elbisesi biraz boldu. İki Budist rahibini iterek parmaklıklara yaklaşmaya çalışıyordu. Adam, tekrar geriye itildiği zaman, yüzü hoşnutsuzluk ve sıkıntı ile buruştu. Başını kaldırıp Durell'e ve Binbaşı Muong'a baktı.

Taylandlı polis tıslar gibi bir sesle:

— Doko Dagan, dedi. Onu görüyor musunuz, Mr. Durell? Hakkında dolgun bir dosya mevcut. Fedailikten kaçakçılığa kadar her nevi suçu var. Bangkok'dan geliyor ve burada hiç bir işi olmaması gerekir.

Durell :

— Onu hemen içeri alalım, dedi.

— Yapacağımız bundan ibaret olacaktır, Mr. Durell.

Fakat, yakalamak istedikleri adam, yeteri kadar anlamıştı. Tereddüt etmeden harekete geçti. Örme çantasını sıkıca kavrayarak nehrin çamurlu sularına atladı ve vapurun bordasına yanaşmış olan sandalların arasında kayboldu.

Durell hemen ikaz etti.

— Öldürmeyin. Belki Chang Amca'yı öldüren O'dur.

Parmaklıkların üzerinden eğilerek aşağıya baktı. Kaçan adam suya düşmemişti. Görünüşe göre onu almak üzere manevra yaparak yanaşan bir sandala atlamıştı. Sandal aceleyle sahile doğru uzaklaşıyordu. Doko Dagan, elindeki örme çantayı hâlâ sıkıca tutuyordu. Durell, merdivenlerden atlayarak indi ve peşinde Muong olduğu halde kalabalığı yararak ilerledi.

Teneke gürültüleri ve üstü kapalı çarşıdan gelen bağrışmalar kesildi. Halk, küçük meydandan kaçışıyordu. Durell, kendisini bir kere daha tehdit eden bir kalabalığın ortasında kalmış gibi hissetti. Etrafındaki çekik gözlerden nefret fışkırıyordu. Dagan, sandaldan sahile atlamıştı. Durell, onun, eski bir Ranault'un beklediği, ara sokağa doğru koştuğunu gördü.

Muong'uıı cipine doğruldu.

— Arabayla kaçacak, dedi. Onu durduramaz mıyız?

Muong, çatık bir yüzle:

— Fazla uzağa gidemez, dedi.

Muong'un sert bir emrine karşılık şöför, cipi, Renault ile aralarındaki kalabalığın arasından doğru sürdü. Renault, büyük bir gürültüyle hareket ederek gözden kayboldu. Muong, öne doğru eğüerek şoförle konuşurken gözleri bir çizgi haline gelmişti.

— Menam Phao - köprüsüne doğru gidiyor, Lao, dedi. Dolgu yoldan git ve önünü kes.

Dar caddelerdeki kalabalık bisiklet grupları arasından güçlükle geçip hükümet binasının etrafından dolaştılar. Sahil arkalarında kalmıştı. Halk, iki arabanın önünden kaçışıyordu. Sarı cüppeli rahiplerden kurulmuş bir cenaze alayına rasladıkları zaman, alay ikiye ayrıldı ve geçmeleri için yol verdi. Muong, arkasına yaslanıp oturdu. Yüzünde dümdüz bir ifade vardı.

— Onu yakalayacağız, dedi. Kaçması mümkün değil.

Cip bütün hızı ile sarsıla sarsıla Renault'un peşinden gidiyordu. Fakat Muong'un inancının aksine, takip ettikleri araba, mesafeyi gittikçe açmaya başladı. Şehir, sığ .sahil boyunca yarım bir daire şeklinde kurulmuştu. Sahilden doğru nehir kıyısına kadar uzanıyordu. Dar caddeler plansız olarak yapılmıştı. Görünüşe göre Muong yolları biliyordu. Şoföre kısa bir talimat verdikten sonra, tekrar arkasma yaslandı.

— Vapurun kaptanı öldü. Ne söylemek istediğini artık öğrenemeyeceğiz. Fakat, Chang'ın katilini görmüş olduğu muhakkak. İhtiyar adamı, Cong Hai'nin öldürmesi çok garip. Acaba ondan ne istediler? Orris Lantern'e refakat ediyordu, değü mi? îki tahmin yürütebiliriz. Bir, siz-In Amerikalı asinin fikir değiştirmesi ve buna Chang'ın itiraz etmesi: iki, Orris'i bırakmak isteır"diği'ii'1^^ Cong Hai tarafından öldürülmesi.

— Cong Hai'le evvelce bu kadar açık olarak hareket ediyorlar mıydı?

— Sahilde değil. Sizin tabir ettiğiniz gibi, büyücü: kazam olan ormanlık bölgelerde evet...

Muong'un İngilizcesi çok temizdi. Güneşten kararmış yüzünde ter damlacıkları parıldıyordu.

— ... Cong Hai'leriıı karargâh bölgelerinin ormanlık ve dağlar olduğunu biliyoruz. Japonların işgalinden beri Kuzey Bölgesine yerleşmiş olan Kuomitang Ordusunun yaptığı afyon kaçakçılığından temin edilen parayla finanse ediliyorlar. Doko Dagan'm onlar hesabına dağıtım yaptığından şüpheleniyoruz.

— Peki, Orris Lantern?

— Sarı Meşale lakabı ile dağlık bölgelerdeki köylere dehşet salıyor. Vietnam ve Kamboçya hudutları boyunca gerilla çarpışmalarını yayabilmek için Cong Hai'yi kurmuş. Tabii, hükümetim bunu, her şeyden fazla ciddiye alıyor. Onu yakalayıp sorguya çekmek için sabırsızlanıyoruz. Anladığınız gibi, yaklandığı takdirde benimle, Bangkok'a gelmesi lâzım.

Durell :

— Avımızı yakaladığımız zaman buna karar veririz, dedi. Şimdilik, her ikimizin de aldığı emir gibi, memnun olmasak dahi birbirimize yardım etmek zorundayız.

— Buna hiç şüphem yok, Mr. Durell.

— Doğru. Odama koyduğun mikrofondan belli.

Muong gülümseyerek :

— Usulden, dedi. Eğer gücünüze gittiyse, özür dilerim.

Önlerinden kaçmakta olan Renault gözden kaybolmuştu. Menam Phao köprüsüne giden yolda devrilmiş olan bir sebze arabasının etrafmdan dolaşmak zorunda kalmış olduklarından biraz gecikmişlerdi. Cip, lastikleri

öterek son sokağa daldığı zaman, bisikletliler ve yayalar çil yavrusu gibi önlerinde dağılıyorlardı.

Kanal boyunca, altı düz kayıklar, balıkçı kulübeleri ve sallar üzerinde palmiye yapraklarından kurulmuş küçük barakalar vardı. Sağ taraflarında Hintlilere ait dükkânlar vardı. Tezgâhlar üzerine sıralanmış olan balıklar gümüşî renklerle parıldıyordu. Durell, bir düğün alayının şaşkınlıkla durup, yıldırım gibi giden cipe baktıklarını farketti.

Muong, dişlerini parıldatan bir sırıtışla şoförün omzuna vurdu.

— Sağa dön, Lao.

Köprü tahtadan yapılmıştı. Kanalın hemen kıyısında yeşil bir bahçe içinde eski bir mabet vardı. Mabedin duvarlarını saran sarmaşıkların yapraklarına asılmış küçük çanlar rüzgârın tesiri ile hafif hafif çalıyordu.

Cip, köprünün başında kuvvetli bir frenle durdu. Bir an için yoğun bir toz bulutunun içinde kaldılar. Köprü, birkaç araba ile kapanmıştı, inatçı bir öküzü, köprünün üstünden çekemiyorlardı. Önlerindeki araba da köprüden geçememişti. İki adam arabadan fırladı ve mabedin önündeki otların üstünden koşmaya başladı.

Şöför, Lao:

— Daha ileriye gidemeyiz, Binbaşım, dedi.

Şöför Lao, genç bir çavuştu. Muong, cipten atlayarak, kaçan adamlara durmaları için bağırdı. Adamlardan biri başını döndürüp arkasına baktı. Şapkası başından uçtu ve tozlu otların üstüne düştü. Keten elbisesi kirliydi. Doko Dagan, koşmakta devam etti.

Muong, tekrar bağırdı.

Sonra, Dureil'in arkasından devamlı silah sesleri duyulmaya başladı. Şöför Lao, kaçanlara nişan alarak ateş ediyordu. Elindeki hasır çantayı bırakmamakta İsrar eden

V

Doko Dagan, arkadaşından geride kalmıştı. Önden koşmakta olan adam yüzü koyun yuvarlandı ve kanalın dik yamacından yuvarlanarak çamurlu suların içne düştü. Çocuklar ve köpekler büyük bir panik içinde kaçışıyorlardı- Bir kadın, canhıraş bir çığlıkla silah atış hattına girdi.

Durell :

— Ateş etme!.., diye haykırdı.

Durell'e aldırış eden olmadı. Muong, 45'lik Colt tabancasını „çekmiş ateşe başlamıştı. Silah sesleri durgun havada derin akisler yapıyordu. Renault'u kullanan adam, çamurlu suyun üstünde yüzükoyun duruyordu. Doko Dagan, yorularak durdu ve çantasını yere koyarak yüzünü ateş edenlere döndü. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Muong'un tabancasından çıkan bir kurşun, Doko'yu, kafasına balyozla vurulmuş bir öküz gibi birden yere yıktı.

Durell, küfür ederek koştu. Kanalı yuvarlanan adam ölmüştü. Kafasının arkası Lao'nun tabancasından çıkan kurşunlarla parçalanmıştı. Lao, keskin bir nişancıydı. Belki de çok keskin...

Doko Dagan, bacakları karnına çekilmiş olarak sırt üstü yatıyordu. Göğsü hırıltılı nefes alışlarla inip kalkıyordu. Siyah kıravatı bir kulağına doğru kaymıştı. Terden sırılsıklam olan saçları kafasına yapışmıştı ve ter damlaları kirli ensesine süzülüyordu. Ayağındaki ayakkabıların altları delikti.

Durell, yumuşak bir sesle:

— Dagan?, dedi.

Adamın gözleri fersizdi. Nefesi hırıltılı çıkıyordu. Karnı kandan kızıllaşmıştı. Kırmızılık beline doğru yayılıyordu.

Muong'la Çavuş Lao da Durell'in yanma geldiler. Muong ince bir püroyu dişlerinin arasına sıkıştırmıştı. Yüzünde taş gibi soğuk bir ifade vardı.

Muong :

-t- Evet, Doko Dagan, dedi. Yanılmamışım.

Sonra, büyük bir dikkatle adamın yanına diz çöktü. İngilizce :

— Doko, beni duyabiliyor musun?, diye sordu.

Adamın dudakları kımıldadı fakat, ses çıkmadı.

Muong :

— Doko, dedi. Uzun bir süredir düşmandık. Sarı Mecale namına kaçırdığın haşhaşları ne yaptın? Seni burada beklediğimi biliyordun. Neden kaçtın, ha? Seni öldürmek zorunda kaldım.

Adam, Hintçe bir şeyler mırıldandı. Gözlerinde ölümün gölgesi vardı. Bükülmüş bacaklarını sıkıca kanıma bastırdı. Sonra, gevşedi. Açılan dizlerinin arasından karnının kandan sırılsıklam olduğu göründü.

Durell, sakin bir sesle sordu:

— Sarı Meşale nerede? Chang'ı kim öldürdü? Cong Hai hesabına sen mi Öldürdün, Doko? Chang'ı parçalarken hoşlandın mı? Yoksa, Sarı Meşale mi yaptı? Eğer doğruyu söylersen sana yardım edebiliriz.

Adamın başı, sarı otların üzerinde, bir sağa bir sola sallandı. Artık terlemiyordu. Istıraptan büzülmüş yüzünde, açık duran ağzı boş bir çukuru andırıyordu. Sadece hırıltılı nefes alışları işitiliyordu. Birden dudakları, sanki sırıtırmış gibi gerildi.

Sonra, hareketsiz kaldı.

10.

Gökyüzü, koyu bulutlarla kaplanmıştı. Denizden, sığ sahile doğru sert bir rüzgâr esiyordu. Havada kuvvetli bir nem kokusu vardı. Nehrin kirli suları bakır gibi parlıyordu. Sokaklar, bisikletli ve yayalarla doluydu. Kıyafetlerinin değişikliği ve renk çeşidi, mücevherci dükkânının vitrinini süsleyen karışık renkli mücevherleri andırıyordu. Vapur rıhtımdan ayrılmıştı. Sıcak hava, kalın bir perde halinde şehrin üstüne çökmüştü.

Elektrik şebekesi tamir edilmişti. Durell'in odasının tavanından sarkan tahta vantilatör ağır havayı biraz olsun serinletiyordu.

Durell, Deidre ve Anna-Marie'nin bundan böyle kendi odasında kalmaları için İsrar etmişti. Anna-Marie'ye bir sedatif verilmiş olduğundan mışıl mışıl uyuyordu. Uykusunda bile, hissettiği üzüntünün izleri, yüzünde derin çizgiler meydana getiriyordu.

Durell, otele döndüğü zaman, Deidre sakindi.

— Bir kenara itilip bırakılmaktan hoşlanmıyorum, sevgilim, dedi. Benim de görevlerim var. Sevdiği adam hakkındaki düşüncelerinle Anna-Marie'yi aleyhimize çevirmen hoş olmadı. Orris Lantern hakkında ne düşünürsen düşün, fakat düşüncelerini kendine sakla. Anna-Marie'ye söyleme. Yaşı ilerlemekle beraber halen çocuk sayılacak bir ruh haleti içinde. Bütün hayatını babasının çiftliğinde ve medeniyetten uzak geçirmiş olduğunu unutmamalısın.

Durell kuru bir sesle:

— Kadınlarla erkekler arasındaki farkı bilir, dedi.

Gömleğini çıkarttı ve duşa gitmeye hazırlandı.

— Fakat bunu kötü ve zor bir şekilde öğrendi, Sam. Babası kadınlardan hoşlanırdı. Yerli olsun Avrupalı olsun, onun için fark etmezdi. Fransanm Dijon şehrinden buraya geldiğinde bir çocukmuş ve o zamandan beri bir derebeyi hayatı yaşıyor. Sıkıntı içinde bulunması sebebiyle...

— Ve Anna-Marie onun ahlâkdışı hareketlerini öğrendi, ha?

— Anna-Marie iyi bir kızdır, Sam.

— Asi bir katile, dehşet salan bir hayduda aşık...

— Şist!..

Deirde, Anna-Marie'ye bir göz attı. Kız hâlâ uyuyordu. Deidre, serin kanlı olmayı başarabiliyordu. Durell, onun, bu işte kendisiyle beraber çalıştığını bir türlü kabul edemiyordu.

Deidre :

— Ona yeteri kadar zalim davrandığını kabul etmelisin, sevgilim, dedi.

— Dee, iş yapmaya çalıştığımız adamın nasıl bir insan olduğunu bilmiyorsun. Muong bunu çok iyi biliyor. Şayet bu sabah olanlar bize bir fikir veriyorsa, Orris Lantern'i ele geçirdiğimiz an, bir köpek gibi, onlar tarafından vurulacak. Şayet elimize geçerse tabii.

— Görevimiz, onu ve bildiklerini salimen Washington'a teslim etmektir. Belki sen aynı fikirde olmayabilirsin, Sam, ama, aldığımız emir böyle.

— Fakat, belirli bir noktadan sonra Muong'dan yardım bekleyemeyiz.

— Bu takdirde onun icabına bakacak bir yol bulman, gerekir.

Sonra, sükûnetle ekledi.

•— Şimdi duşunu alabilirsin, sevgilim. Berbat bir durumdasın.

Durell, dobra dobra:

— Chang da berbat bir durumdaydı, dedi.

Yemeklerini odaya getirmelerini bildirdikten sonra duşa girdi. Şayet Muong'un koyduğu mikrofon, konuşulanları teype naklettiyse, yapılabilecek bir şey yoktu. Çünkü, her ikisi de birbirlerinin profesyonel olduklarını ve ölçülerini biliyorlardı.

Uzun bir süre duşun altında kaldı. Sonra, tıraş oldu ve beline bir havlu sararak odaya girdi. Deidre, Anna-Marie'nin yatağının kenarına oturmuştu. Durell, bavulunu açtı. Bavuluna dokunmamışlardı. Cong Hai'ler kim olduğunu biliyorlardı ve bir bomba tuzağı hazırlayıp kendisini bir et ve kemik yığınına çevirmekte tereddüt etmeyecekleri muhakkaktı. Temiz bir gömlek çıkartıp giydi ve Bangkok'tan getirmiş olduğu Singha Birasını içti. Bira, boğazına toplanan tozlan biraz olsun süpürmüştü.

Deidre, Durell'in heybetli görünüşüne bakarak sakin bir sesle:

— Sam, dedi. Aslında böyle davranmamıza sebep yok. Hep münakaşamı etmemiz lâzım? Evvelce böyle değildik.

Durell :

-— Evvelce beraber çalışmıyorduk, dedi. Şayet senin Bangkok'taki sefarette emniyette olduğunu bilseydim, iş benim için daha kolay olacaktı.

— Bugünkü dünyada neresi emin?

— Bazı yerler, diğerinden daha emin.

— Fakat sen buradasın ve ben de senin yanında olmak istiyorum. Bu bir sug mu?

— şleril güçleştiriyor, o kadar.

— Çünkü beni merak ediyorsun ve beni seviyorsun, değil mi?

Durell kısaca:

— Evet, dedi.

Deidre üzüntüyle gülümsedi.

— ilk ciddi münakaşalarını yapan yeni evli bir çifte benziyoruz. Fakat, manevi bir yükümlülüğün altına girmemek için benimle evlenmeği daima reddettin. Fakat, evlilik senin için hakikaten bu kadar kötü mü? Benim için bu kadar endişe mi ediyorsun? Kendi başımın çaresine bakacak kadar Farm'da eğitim gördüm. Neden bunu böylece kabul edemiyorsun?

— Çünkü, bu işin, nasıl bir iş olduğunu bilmiyorsun. Çünkü, Chang Amca'ya neler yaptıklarını görmedin.

— Anna-Marie söyledi, iyi ve yaşlı bir Çinliydi. Babası sarhoş veya yerli bir kadınla beraberken, Chang ve kardeşi Paio, daima Anna-Marie ile beraberlerdi. Bildiğin gibi Paio, hâlâ, Anna-Marie'nin babası Piere Danat'm çiftliğinde kâhya. Fakat, Chang, onun en güvendiği ve ;nandığı bir adamdı.

— Onu, Orris'in öldürmüş olabileceğini idrak ediyor mu?

— Böyle bir şeyi düşünmek dahi istemiyor. Aptal olmadığı muhakkak. Orris'in onu bu kadar kolaylıkla kandırmış olabileceğini düşünebilir misin? Hem neden sevdiği kadının tarafına geçmiş gibi görünsün? Sadece Orris'e de bir şey olmasından korkuyor. Neden meydana çıkmadı? Belki de Muong'un bizimle beraber olduğunu bildiğinden bize itimat etmedi. Çünkü, Muong senden fazla diş biliyor. Doko Dagan'm vurulduğu gibi, neden vurulmayı göze alsın?

Durell omuz silkti. Henüz verebileceği bir cevabı

yoktu. Kendisini kafese girmiş gibi hissetti. Kendi sezgilerine ve altıncı hissine karşı gelen emirlere itaate zorlanıyordu. Hainler için tolerans tanımazdı ve Orris hainlerin en kötüsüydü. Bununla beraber, sarı saçları yastığın üstüne dağılmış, yüzünde masum bir ifadeyle uyuyan Fransıza baktığı zaman, Deidre'nin haklı olabileceğini hayretle düşündü. Deidre, her şeyi mantık çerçevesi içinde düşünmüyordu. İnsanı hayatta yalnız bırakan bu işinde, belki çok fazla çalışmış olduğu için, Deidre'nin temin edebildiği rahatlığı, kendisi temin edemiyordu. Biran için, onun her şeyden fazla arzu ettiğini hissetti.

Böyle olmakla beraber, onu tehlikeden uzak tutmak: istemesinde haklıydı. Deidre kendi dünyasından ayrılmış, bu tehlikelerin içine atılmıştı. Onun bu tehlikelerden bir an evvel uzaklaşmasını bütün kalbiyle arzu ediyordu.

* * *

Öğle yemeği «Kao pat» ismi verilen kıyma, tavuk, domuz eti, soğan ve yumurtadan yapılmış bir nevi et yemeğiydi. Kıyılmış salatalık, sos ve acı biberli salçayla, beraber yeniyordu. Durell, biraz daha Singha birası ısmarladı. Anna-Marie, otelin Fransız doktoru tarafından verilmiş olan sedatifin tesiri altında hâlâ uyuyordu. Uykusunda arada bir inliyordu. Durell, yemek masasını» pencerenin önünden çekti. Kalabalık caddeden atılabilecek kurşunlara hedef olmak istemiyordu.

Soran gözlerle Deidre'yi süzdü.

— Bu oyuna ne kadar bir süre daha devam edeceksin?, diye sordu.

Deidre, anlamaz bakışlarla Durell'e baktı.

— Hangi oyuna?

— Neden bahsettiğimi biliyorsun, Dee.

Deidre, alaylı bir ifadeyle:

— Sam, sevgilim, dedi. Zevkle işi birbirine karıştırmayalım.

* * *

— Beııim, K-Şubesine yakışmadığımı düşündüğünden beri.

— Bunu bir engel olarak aramıza sokmakta mana yok, Deidre.

— Öyle mi zannediyorsun? Kafasını işten başka şeylerle yoran ben değilim. Sen halen Binbaşı Muong'u düşünmelisin. Bana anlattıklarına bakılırsa Dagan'ı kasten vurmuş.

Deidre'ye sesini alçaltmasım işaretle anlattı. Konuşmalarının Muong'un dinleyicisi tarafından duyulmasını .arzu etmiyordu.

— öyle göründüğü muhakkak.

— Acaba Dagan'ın konuşmasına engel olmak için mi?

— Mümkündür. Senin için endişelenmem sebepsiz değil, Deidre. Saygon Merkezine şifreli bir telgraf çekeceksin. Bu telgraf acele olarak Washington'a iletilsin. Arkadaşımız Muong hakkında daha detaylı bilgi istiyorum. Çok acele ve önemli kaydını koymayı unutma.

— Derhal. Sonra?

— Sonra şu Binbaşımızla biraz flört et.

Deidre'nin öfkeden kızaran yüzünü alayla seyretti.

— O arada ben, odasını araştıracağım.

Deidre kararsız bir sesle:

—- Sam, bunun gerekli olduğunu zanneder misin?, diye sordu.

— Sadece gerekli değil, şart.

— Ne kadar bir zamana ihtiyacın olacak?

— En azından yarım saat.

Deidre'nin bakışları soğuktu.

— Mademki mecburum onunla flört edeceğim. Fa-•kat, bundan hiç hoşlanmadığımı bilmeni isterim. Sonra ne olacak? Sarı Meşale ile nasıl irtibat temin edebileceğimiz hakkında bir faydası olacak mı?

Durell, sade bir sesle:

— Onu bulmak için dağa çıkacağız, dedi. Gerekirse bu gece. Eğer dağ bize gelmiyorsa, biz de dağa gideriz.

— Belki de ölmüştür, Sam.

— Düşündüğün doğruysa, mesele kökünden halledildi demektir.

Durell, Anna-Marie'ye bir göz attıktan sonra, yeme-• ğiıie devam etti.

11 •

Tayland hükümet binası nehrin kıyısmdaydı. Hükümet binasının yanında Hong Chow, Çin tiyatro binası vardı. Caddenin ismi «Sampeng Road», İngilizce, Fransız-'ca ve Taylandca yazılmıştı. Nehrin kıyısını takip eden bu cadde çeşitli insanlarla doluydu. Tıraşlı kafaları ve sarı cüppeleriyle halktan ayrılan Budist rahipler çoktu. Buda Dinine bağlı olanlar, üç ay gibi kısa bir süre için rahip olurlardı. Bu bakımdan, rahiplerin fazla olmasına şaşırmamak gerekirdi.

Hükümet binasının önünde küçük çiçeklikler vardı. 'Öğle sıcağının büyük bir hışımla şehrin üstüne çökmesinden onlar bile boyunlarını bükmüşlerdi.

Durell, Binanın yakınındaki bir kahvede, Deidre ile uzun boylu Binbaşı Hükümet Binasının kapısından çıka-

na kadar bekledi. Deidre, sırtındaki beyaz keten elbisesi ve uzun konçlu beyaz eldivenleri ile yerli halkın arasında nadide bir çiçek gibi duruyordu. Beş dakika daha bekledikten sonra, binanın önündeki çiçeklikleri geçerek kapıdan girdi. Kapıdaki polis, Durell buraya daha evvelcp de gelmiş olduğu için, onu tanıyordu. Binbaşı Muong'un henüz çıkmış olduğunu haber verdikleri zaman, Durell'in beklemek üzere Binbaşının odasına girmesine ses çıkarmadı.

Burası, nehirden bir kol gibi ayrılan kanalı gören köşe odalardan biriydi. Pencereden, yemyeşil Siyam Körfezinin sağma ve soluna doğru uzanan geniş ovaları göre-:irli bir hudut çizgisi yoktu. Fakat, ufuğa doğru uzanan biliyordu. Tayland ve Kamboçya hudutlarını ayıran bemor renkli dağların, Kamboçya mıntıkasında olduğu biliniyordu. Dağların ötesinde, efsane haline gelen Angkor Wat ve eski Beni-Ahmer Devletinin hükümdarlık sürdüğü bölge vardı.

Göğün rengi, sarıdan açık yeşile dönmüştü. Polis, nezaketle eğilip Durell'i küçük ofiste yalnız bıraktığı için özür dilerken, Durell bir sigara tellendirdi. Odanın bir köşesinde, bronz bir ayak üstünde duran minyatür bir Buda Heykeli vardı. Durell, Muong'un masasına ve duvar diplerine dizilmiş tahta dosya dolaplarına baktı. Oda sıcaktı. Tavandaki tahta vantilatörün faydası olmuyordu..

Geçici bir görevle burada bulunan Muong'un ikametgâh olarak bürosunun arka tarafındaki bir odayı kullanıyordu. Odanın büyük tahta kapısı, oymalıydı ve üzerinde bronz bir tokmak vardı. Bu bina aslında, Fransızlar tarafından kırk yıl evvel otel olarak inşa edilmişti. Rokoko tarzı hâlâ kendini belli ediyordu. Bronz tokmağı çevirdi. Kapı kilitliydi. Durell, cebinden sustalıya benzeyen bir alet çıkardı. Düğmesine bastığı zaman birkag may-

muncuk meydana çıktı. Durell, bu maymuncukları teker teker denedi. Üçüncü deneyişinde kilit açıldı. Kapıyı iterek odaya girdi.

Odadaki şahsi eşyaların azlığı ve sadeliği, Tayland' lıların koyu sofuluğunu ortaya koyuyordu. Dinlerine göre fazla lüks günah sayılırdı. Odada demir bir karyola, eski bir dolap ve şifonyer, bir köşede tahta bir ayak üstünde çiçekli porselen bir kap ve su güğümü vardı.

Durell'in araması seri ve tesirliydi, ilk bulduğu şey, Doko Dagan'm bu sabah hayatı pahasına elinden bırakmadığı örme hasır çanta oldu. Durell, çantayı, eski dolabm altında buldu. Ağır olmasına hayret ederek çantayı yatağın üstüne koydu. Birkaç dakika içinde basit olan kilidini açmıştı bile.

Ucuz çanta ağzına kadar, ucuz ve kaba kağıtlara basılmış, broşürlerle doluydu. Broşürler üzerindeki mesajlar hem İngilizce ve hem de Çince yazılmıştı. Amerikalıların aleyhide, halkı kışkırtan yazılardı. Cong Hai'lerin önderliğinde halkın ayaklanmasını tavsiye ediyordu. Yazılarda, Ho Chi Minh'in ifadesi açık olarak belli oluyordu.

Durell, çantayı kaparken kaşlarını çattı. İlk bakışta, Doko'nun hayatı pahasına bu çantayı bırakmamış olması bir mana ifade etmiyordu. Aramalarını daha ileri götüren Durell, Muong'un üniformasının ceplerini, yastıkların altlarım, yatağın altını ve bir köşeye itilmiş tekerlekli dosya dolabını araştırdı. Ortalığı ararken bir kulağı kapda ve kanaldan doğru gelen seslerdeydi. Çantada bulduğu broşürlerden milyonlarca dağıtılmış olduğunu düşünüyordu.

Muong'un odasında ilgi çeken bir şey daha vardı. Yatağın başucundaki küçük komodinin üstünde Komünist Çin gazetelerinin bir koleksiyonu vardı. Çin Komünist

partisinin kıymetli bir elemanı olan Jemmin Jih Pao'nım yazdığı makalelerin altları mavi bir kalemle çizilmişti. Aynı zamanda Kuzey Vietnam Komünist Partisi Lao Dong'un havadislerini veren Hoc Tap gazetesi vardı. Gazetedeki bir sütunda, Partinin Birinci Sekreteri La Duan'nın yazdığı bir makale vardı. Bu makalede, Viet Cong'daki kardeşlerine yardım için yeteri kadar fedakârlık yapılmıyordu. Bu yazının da altı mavi kalemle çizilmişti. Tayland ve Vietnam hududundaki Kamboçya harekâtını ve bu harekâtı yapanlardan bazılarının Vietnam Dokuzuncu Piyade Birliği tarafından yakalanışlarını yazan The New York Times gazetesi vardı.

Durell'in kaşları biraz daha çatılmıştı. Gazeteleri yine dikkatle yerleştirdi. Düşman propagandasını okumak bir suç sayılamazdı. Düşmanla bir uğraşa girmeden evvel, onun bütün inceliklerini bilmek gerekirdi. Böyle olmakla beraber, Muong hakkındaki şüpheleri şimdi daha kuvvetlenmişti.

incelediği son şey, hasır çantanın sapma iliştirilmiş bir yafta oldu. Bu yafta bir tele bağlanmıştı ve üzerinde D.S. Dagan, Hoi Surisa, 22 yazısı vardı.

Durell bu isimde bir sokak hatırlıyordu. Durell, yerinde doğruldu. Düşünceli bir ifadeyle çenesini sıvazlıyordu. Saatine bir göz atarak henüz vakti olduğuna karar verdi.

Durell, Hükümet Binasından ayrılırken, Polis yerin-den fırlayıp selâm verdi. Sıcak havanın şehire de tesiri olmuştu. Evlerin güneşlikleri sıkıca kapanmış, dükkân kapıları kilitlenmiş, ve caddelerdeki halk azalmıştı. Nehrin kıyısında birkaç sandal vardı. Durell, orta yaşlı zayıf bir adamın kullandığı ikinci kayığı seçti. Adresi vererek kayığa atladı. Kayıkçı başıyla «evet» işaretini veırerek küreklere sarıldı.

Hoi Surisa, birkaç kanalın çevrelediği ve eski tip evlerin bulunduğu bir sokaktı. Toprak damların üstleri otlar ve sarmaşıklarla kaplıydı. Bir köpek havladı. Birikinti suların üstleri çirkeften kaymaklanmıştı ve leş gibi kokuyordu. Bazı kayıkların hasırları açılmıştı. Kadınlar, erkekler ve çocuklar, herkes, öğle sıcağının tesiri ile: derin uykuya dalmıştı.

Durell, kayıkçının parasını öderken, terlerin sırtından süzül düğünü hissediyordu. Evlerin numaralarına bakarak yürüdü ve 22 numaralı evi buldu. Bu ev çevredeki evlerden biraz daha iyiceydi ve ayrı bir kanalın üstüne inşa edilmişti. Önünde tahta bir veranda vardı. Verandanın direklerine sarılmış olan yabani gülerin yaprakları güneşin etkisi ile sararmıştı. Durell, verandaya çıktığı zaman büyük bir kelebek kocaman kanatlarını çırparak nazlı nazlı dolaştı ve uzaklaşıp kayboldu. Komşu kanaldan sesler geliyordu. Durell, bir çocuk ağlamasını ve Hintçe yapılan münakaşayı duydu. Pencerlerin güneşlikleri kapatılmıştı. îki ev arasındaki dar sokak ıssız görünüyordu. Kimsenin Durell'i görmediği ve takip etmediği muhakkaktı.

Evin kapıs>nı açıp içeri girdi.

Burada arayacağı şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Dagan ölmüştü. Evden, uzun zamandan beri kullanılmadığını anlatan bir hava vardı. Her taraf toz içindeydi. Evdeki eşyaların madeni kısımları paslanmıştı. Geniş salonda Japon hasırları ve birkaç tahta sandalye ve eski bir masa vardı. İkinci odadaki mobüya tahtadan ve eski püskü şeylerdi.

Üçüncü oda kanala bakıyordu. Bir kenarda büyük bir mutfak kuzinesi vardı. Kuzinenin üzerinde büyük bir tencere duruyordu. Durell «yirmi kişiye yetecek kadar pilav pişirilebilir», diye düşündü. Ama, görünürde kim-

seler yoktu. Durell, derin bir nefes alarak tabancasını gevşetti.

Odadaki bir hasırın üstünde Çince yazılmış kitaplar vardı. Durel'in Çincesi çok zayıf olduğundan pek okuyamıyordu ama, bu kitapların Peiping Üniversitesinden gelmiş olduğuna kalıbını basabilirdi.

Odanın döşemesindeki, yerinden oynatılmış tahtayı bulana kadar odada başka bir şey yokmuş gibi görünüyordu. Kitapları inceledikten sonra geriye doğru bir adım attığı zaman ,ayağının altında gıcırdamıştı. Kısa bir bakış, tahtanın biraz gayretle yerinden sökülebileceğini anlatmştı.

Tahtayı yerinden söktükten sonra, altındaki karanlık boşluğa baktı.

Cong Hai'ler için hazırlanmış olduğunu tahmin ettiği bir cephanelik bulduğunu anladı.

El bombaları, Rus yapısı PP SH ağır makineli bir tüfekler, birkaç 7x57 çapında mavzer, Scheiser Alman Makineli tabancaları, iki 7.62'lik Mosin Nagents tabanca, Eski Rus tüfekleri, 7.62'lik, Nato'ya ait mermi sandıkları ve 12.7 mm. lik Rus Makineli tüfeklerinin fişek kovanları vardı.

Durel, ayağa kalktı. Odanın koyu gölgesinde dev gibi görünüyordu. Pencere kepenklerinin arasından evin kenarındaki devasa eğrelti otlarını gördü. Akşam üstü olduğu halde bir horoz uzun uzun öttü. Durell'in gömleği terden sırılsıklam olmuş vücudüne yapışmıştı. Birden, Binbaşı Muong'u bulup ona kasıtlı birçok sual sormak arzusuna kapıldı. Görünmez bir tehlikenin varlığını hisseder gibi oluyordu.

Döndü ve odadan çıktı.

Tam o sırada boğazına bir kol sarıldı ve böbreklerine sert bir diz darbesi yedi. Boğazına sarılan kol nefesini

kesiyor ve sırtına tazyik eden diz bel kemiğini kırmaya çalışıyordu. Başına yediği şiddetli bir darbeyle kulaklarının uğuldadığını hissetti. Kızıl bir çukura doğru yuvarlandığını hissederek bağırmak istedi, fakat, boğazına sarılan kalın kol nefesini kesiyordu.

Burnuna ter kokusu ile karışık sarmısak ve balık kokusu geliyordu. Yere çöküp adamın kolundan kurtulmak istedi, fakat havada bir şey parıldadı ve omzuna vurdu. Sırtını kamburlaştırıp kurtulmaya çalıştığı zaman boynunun yerinden kopacak gibi gerildiğini hissetti. Birden şiddetle itildi ve kendisini yerde buldu. Ellerinin ve dizlerinin üstünde biraz dinlendi. Kendisine gelmek için silkelendiği zaman tahtaların üstüne oluk gibi kan boşandı. Kaburga kemiklerine bir tekme yedi. ikinci bir tekme yiyene kadar ciğerlerine bol bol hava doldurmaktan memnundu. Adam, Durell'in sırtına atlamak hatasını işledi. Tam zamanında kenara kaçıldı.

Büyük bir gürültü ile beraber hafif bir çığlık işitti. Saldıran adamla beraber yerde yuvarlanırken, sarmısak kokusu daha da şiddetlendi. Adamın üstünde keten bir gömlek ve başında Cong Hai'lerin sembolü olan yılan derisinden bir band vardı. Durell, adamın eve girdiğini duymadığından ötürü kendi kendine kızıyordu, ikinci defa gafil avlanmıştı.

Odanın loş aydınlığında gri ve vahşi bir yüz gördü. Adamın dişleri sapsarıydı. Belirsiz olarak gördüğü yüze bir yumruk attı, fakat takati yoktu. Tekrar vurduğu zaman, adamın kollan gevşedi ve dudakları parçalandı.

Cong Hai, tekrar diz vurmak istedi, sonra, yerdeki bir şeye uzanmaya çalıştı. Hareketlerinde paniğe kapılmış bir insan hali vardı. Durell, kalçası üzerinde döndü ve yerinden kalkmadan sağ bacağının bütün kuvveti ile

bir tekme attı. Ayakkabısının topuğu adamm tam çenesinde patladı.

Bu vuruşunu kendisi de beğendi.

Kırılmadan doğun bir ses ve bir çığlık duyuldu. Sonra, yüz şeklini değiştirdi. Adamın ağzını kaplayan sarı dişlerin yerini kanlı bir boşluk almıştı.

Durell, şimdi kendisini daha iyi hissediyordu. Fakat, zaferi kısa sürdü. Sarmısak kokulu herifin yardakçıları vardı. Alınlarına Cong Hai'lerin yılan derisi sembolünü sarmış bir sürü adam odaya doldu.

Ensesine yediği şiddetli bir darbeyle ileriye doğru yuvarlandı. Karanlık bir boşluğa yuvarlanıyordu. Boşluğun bir an evvel son bulmasını temenni etti.

Fakat, Durel'i öldürmediler.

Öldürmeleri gerekirdi ama, öldürmemişlerdi.

Uzaktan doğru bağrışmalar ve acele ayak sesleri duydu. Bir kapı, çarparak kapandı. Tapmaklardan doğru gelen çan sesleri, sanki ortalığın sükûn bulduğunu bildiriyofdu.

Sesler kesilmekle beraber hâlâ yalnız olmadığını hissetti.

Güneşin batışını kutlar gibi öten bir horozun kanat çırpışı duyuldu.

Gözlerini yavaş yavaş açınca, Binbaşı Muong'un elindeki tabancanın siyah namlusu ile karşılaştı. Binbaşının yüzünde taşlaşmış bir ifade vardı.

*12**

Geçen on saniye, on yıl kadar uzun geldi. Ellerinin ve dizlerinin üstündeydi.. Kendisine saldıran Cong Hai'ler kaçıyorlardı. Hem de çok uzaklara. Onların peşinden gidemiyordu. Hareket ettiği takdirde kendisini bir silah

namlusunun siyah tünelinde bulacaktı. O istikamette bir durak olamazdı.

Binbaşı Muong'un ince dudakları soğuk bir tebessümle gerildi.

— Size ne oldu, Mr. Durell?

Ayağım halıya takıldı.

— Bu evde başka kim vardı?

— Dost olmayan bazıları.

—- Anlayamıyorum. Evvelâ büromu, sonra burasını araştırmak için birisi size yardım mı etti?

— Alı, hayır. Hepsini kendi başıma yaptım. Beni burada cermete göndermek isteyenler, Cong Hai hokkabazlarıydı.

Muong :

— Çok hayret ettim, efendim, dedi.

Halbuki hiç hayret etmiş görünmüyordu.

Durell :

— O herifler hakikaten Cong Hai'ler idiyse, tam zamanında geldiniz, Binbaşı, dedi. Fakat, acaba onlar hakiki Cong Hai'ler miydi, yoksa böyle düşünmemi mi istiyorlardı? Arka odada, döşemenin altında oldukça kalabalık bir cephane deposu bulacaksın. Doko Dagan'm öldüğünü duyduktan sonra, onları almak üzere gelmiş olabilirler.

Taylandlıya aşağıdan yukarıya doğru baktı.

— Kalkabilir miyim? Yoksa, beni yerdeyken mi vuracaksın ?

>— Özür dilerim, lütfen kalkın.

— Ellerim başımda mı olsun?

— inanın sizin düşmanınız değilim. Şaşırmış görünüyor ve tabancamı elimde tutuyorsam, odamı araştır-

makla itimadımı kaybetmiş olmanızdandır. Mamafih, belki bir anlatımı şekli olabilir. Açıklamalarda çok ustasınız, Mr. Durell...

Bu akşam değil.

Durell ayağa kalktı. Tutunmak istediği her şey sanki ondan uzaklaşıyordu. Ayakta sallanarak dururken Binbaşı T.M.K. Muong ona yardım etmedi. Arka odaya geçti ve biraz sonra elinde bir Nato el bombası ile geldi. Dikkatle inceledikten sonra, usulca bir kenara koydu. Durel, bu arada epey dinlenmişti.

Binbaşının dudaklarında sinsi bir tebessüm dolaştı. Cebinden ince bir püro çıkartıp yaktı. Sonra:

— Dagan'm arkadaşlarının bu silahlar için buraya geldikleri aşikâr, Mr. Durel, dedi. Onlara engel olmakla şanslıydınız. Aynı zamanda benim de gelmem bir şans eseri oldu. Fakat buraya, Cong Hai'lerin silah deposunu bulmak için gelmediniz. Acaba ne arıyordunuz, Mr. Durell?

— Samanları savurmak için bir yaba arıyordum. Aynı avın peşindeyiz. Fakat, avı yakaladığımız zaman derisini yüzmek istememizin şekli başka. Onu yakaladığımız takdirde keşke sana teslim edebilseydim. Fakat, Orris Lantern'i Washington'a götürmek zorundayım. Bangkok'a değil Washington'a. Fakat buna, onu yakaladıktan sonra karar vereceğiz. Şu oyunun bu kısmını, şimdi ve burada bitirelim.

Durell şimdi kendini daha iyi hissediyordu.

— Mao Tse-ting babanın, nefret makaleleri odanda ne arıyor, Binbaşı?

— Düşmanın niyetini öğrenmek için yazdıklarını okumak bir sug değildir, efendim.

— Hepsi bu kadarsa mesele yok. Peki, benim otel odamda senin ne işin vardı? Odama mikrofon yerleştir-

din. Deidre'nin odasına da aynı şeyi yaptın. Neden şimdi tabancanı tam göğsüme doğru tutuyorsun? Pourquoi?

— Birbirimizden karşılıklı şüphe ediyoruz, efendim.

— Ben sadece parolalı bir öncüyüm. Fakat yalnız değilim. Seni merak eden başkaları da var.

— Böyle bir konuşma tehlikeli olabilir.

— Hep tehlike içinde yaşadım, Binbaşı. Hep tehlikeli maceralara sürüklendim. Kanaldan bir avuç dolusu çamur ve bu döşemeden de bir sürü toz yuttum. Çok ilginç.

— Kendinizi nasıl hissediyorsunuz, Mr. Durell? Bir doktor çağırmak gerekiyor mu acaba?

— iyi olur. Doktora, çavuşun Lao'nun büyük bir dikkatle vurduğu centilmen Doko Dagan'nm, birkaç sual sorulamadan öldüğünü de söyle.

Durell kapıya doğru yürüdü. Ayaklarının altındaki döşeme sanki yaylanıyordu. Muong'un arkasından ateş edip etmeyeceğini merakla düşündü. Fakat, Muong ince pürosunu tütüterek olduğu yerde duruyordu.

Muong:

— Dagan'm çantasmdaki broşürlerin hakiki mahiyetini biliyor musunuz? diye sordu. Odamda görmüştünüz.

Durell öfkelenmişti.

— Laboratuvar tecrübeleri bir şey elde edemedi mi?

— Oh...

— Ne o, bildiğim için hayret mi ettin? Hudutlardan uyuşturucu madde kaçırmanın en basit bir yolu. Böyle hadiselerle, Suriye'de, Mısır'da ve Albania'da çok karşılaştık. Dagan'm propaganda broşürlerinden yanında var mı?

Muong başıyla «evet» işaretini verdi ve cebinden çıkardığı broşürü Durell'e uzattı. Bu broşür tamamen Çin-

ceydi. Durell, iki parmağı ile onu aldı. Ev şimdi çok sessizdi ve hava kararmak üzereydi. Durell, çevrede Muong'-un başka adamları olup olmadığını merak ediyordu.

—- Bu kağıt parçasını laboratuvar tecrübesinden geçirecek olursan, dedi. Kağıt hamurunun içinde eroin kristallerinin bulunduğunu göreceksin. Birinin zehiri, diğerinin yiyeceği olur, değil mi? Bu broşürleri kaynat ve kağıdın hamur haline gelmesine imkân ver. Sonra, çözülen kristalleri kurut. Dagan'm bavulunda en azından bir milyon dolarlık eroin bulunduğunu aralayacaksın. Tamam mı?

Muong, söylenenlerin doğruluğunu başıyla tasdik ederek:

— Benim de tahminim bu, dedi.

— Bu miktarın da Cong Hai'leri desteklemek için yeterli olacağı malum, değil mi?

— Temin edilebilecek şeyler olabilir, doğru.

— Dagan'm kim olduğunu biliyordun. Adamların onu göz altında bulunduruyorlar mıydı?

— Evet.

— Chang Amca ile vapura binmeden evvel, Danat'-larm çiftliğinde miydi?

— Evet. Çok zekisiniz.

— Şu halde, ikinci hareketimizin ne olacağını da b' üyorsun, Binbaşı Muong?

— Kumandan sizsiniz.

Durell kuru bir sesle:

— Eyvallah, dedi. Eğer bir itirazın yoksa, Sarı Meşale'yi ve Cong Hai'leri Danat'ın çiftliğinde arıyacağız.

— Mösye Danat'tan şüphe edilemez.

— Şüphe edilir demedim ki.

— Kızı, Orris Lantern'in...

— ... şahsi arkadaşıdır. Orris Lanterıı de, her iki-

mizin öldürmek istediği bir adam. Onu bulup pamuklar içinde babamıza getirmemiz şart.

— Söylediklerinizi anlayamadım, Mr. Durell. Fakat, yeteri kadar anlaşılıyor. Bana güvenmiyorsunuz. Ben de size tamamen güvenemiyorum. Fakat burası benim vatanım ve burada olanlar sizden fazla beni ilgilendirir. Yardımınıza minnettarım. Cong Hai'lerin durdurulması şart. Ormana sıçrayan bir kıvılcımı veya karanlıklardan çıkan zehirli bir yılanı andırıyor. Şayet yılanın başı bana teklif edilirse, onun başını tereddüt etmeden koparacağ:rn.

Durell kısaca cevap verdi.

— Şayet onu bulacak olursak.

Binbaşı Muong, başıyla tasdik ederek nazik bir tavırla eğildi.

— Yarın, nehrin yukarılarına, dağlık bölgeye gideceğiz, dedi. Orris Lantern'i orada bulacağımızı sanıyorum.

13.

Deidre :

— Elimden geleni yaptım, Sam, dedi. Fakat, senin bazı şeylere niyetli olduğunu biliyordu. Karısı ve dokuz çocuğu var!.. Elimden geldiği kadar sevimli olmaya gayret ederek onu lafa tuttum, ama, anlattıklarımı dinlemiyordu bile. Biraz sana benziyor, sevgilim. Biraz çekingen.

— Muong'a benzer tarafım neymiş?

— Kendisin vakfetmiş. Eldeki iş hakkında yan

manyak. Bütün aklı fikri işte. Bana bakarken bile milyonlarca kilometre uzakta.

Deidre, başındaki kesiğe tentürdiyot sürerken Durell'in yüzü buruştu.

— Keşke ben de senin içini görebilseydim, sevgilim, diye cevap verdi.

— Kadınların cezbedici tarafı, daima düşünülmesi gereken bir sırdır.

Sonra, tatlı tatlı sırıttı.

Durel, onun beline sarılıp kucağına oturttu. Deidre karşı koymadı.

Durell :

— Elinden geleni yaptın, dedi. Aradığım cevapların çoğunu bulamamakla beraber bir kısmını buldum sayılır.

— Hemen hemen hayatını da kaybediyordun.

— Bu da işin bir kısmı.

Deidre'nin gri gözleri parıldadı.

— Sam, sevgilim, iş dediğin bu şeylerden iğreniyorum.

— Şu halde neden, bu işe girmek için elinden gelen gayreti gösterdin?

— Çünkü, seninle beraber olmak istiyordum.

— Ben de senin evde güvenlik içinde olmanı arzu ediyorum.

— Ya sen güvenlik içinde değilsen? Bunu anlıyorsun ama, kabul edemiyorsun. Bu işten hoşlanıyorsun, değğil mi?

— Birisinin bu işi görmesi gerekiyor, Dee.

— Biliyorum, fakat, uzun süredir bu işlerdesin ve kendine düşeni fazlası ile yaptın...

— Üstünüze düşeni yaptığınıza kim karar verecek? Ben sadece işimi yaparım. Maaşımdan fazlasını

istemem. Hiç bir talepte bulunmam. Konturatımın yenilenmesini istemem. Beni teşvik etmeye kalkma, Dee.

— Etmem. Etsem de fazla yüksek sesle değil. Fakat hissediyorum Ki...

Durell onun konuşmasını dudakları ile kesti ve onu uzun uzun öptü. Durell'in öpüşüne cavap veriyordu. Durell, onun merakla beklediğini ve geldiği zaman,yüzünün ilgisiz ifadesine rağmen onun ferahladığım hissedebiliyordu. Durell, özel hayatında bir zafer kazandığını hissedince^aşının arkasındaki ağrının çekilebilecek gibi olduğunu farketti. Deidre tarafından tahrik ediliyordu, onu hayatındaki bütün kadınlara tercih etmişti. Şimdi sıcak vücudünii bütün benliğinde hissediyor ve saçlarından yükselen tatlı bir rayiha ile mest oluyordu. Birden ona sahip olmak istedi/Deidre'de hazır görünüyordu ve Durell'in ne lıissediğini anlıyordu.

— Sam...

— Evden çok uzaklarda değiliz, Dee.

— Hayır, Sam. Bütün mesele bu. Beraber olduğumuz yer ancak evimiz. Burada...

Deidre ile Anna - Marie'nin beraber kaldıkları bitişik odada ufak bir ses geldi. Fransız kızı uyku ilâcının tesirinden kurtulmuştu. Deidre bunu daha evvel söylemişti. Ş'mdi Deidre'yi kollarında tutarken, Durell, hafifçe aralık duran kapıdan gelen sesleri duyuyordu. Birden kendine geldi.

— Aıına-Marie uyandı, dedi

— Evet seninle konuşmak istiyordu.

Deidre, Durell'in üzerine doğru eğildiği zaman, uzun saçları Durell'in görüşünüşü perdeledi.

Deirde, davam ediyordu. Fısıltılı bir sesle:

— Fakat, birkaç dakika daha bekleyebilir, dedi Seni yanlız ve özel olarak görmek istiyor. Fakat, bende sen-

ilinle yalnız kalmak istiyorum. Kıskanç olmam gerekir mi, Sam ?

— Dee, bunun bir iş olduğunu biliyorsun ve...

— Her zaman işini mi düşünürsün, Sam ?

Aralarındaki büyü bozulmuştu.

Durell, hatalı ne yaptığını kestiremiyordu. Fakat Deidre birden çekildi. Ayağa kalktı. Zaten uzun boyu, loş odada daha uzun gölgeler yapıyordu. Durell, tekrar ona doğru uzandığı zaman, Deidre. ustalıkla uzanan ellerden kaçındı. Gözleri garip parıltılarla yanıyordu.

— Haydi git. Haydi git, onu hemen gör.

— Biîiyorum' haydi i,git.

Durell, Cajun soyundan gelen, çabuk öfkelenme huyunu biliyordu. Zaten Washington'daki dosyasında aldığı en kötü not da buydu. Belki aynı kayıt, Moskovadaki ve Peiping'deki dosyalarında da vardı. Öfkesini genellikle, en iyi durumlarda kullanabilmeyi başarıyordıı. haraketine hemen karşılık verdi. Kendisine has bir soğuklukla :

— Pekâlâ, diye cevap verdi.

Deidre, pencerenin önünde durmuş, koyu gölgeler içinde kalmış sahili seyrediyordu. Başka bir zaman olsa, manzaranın romantik etkisinden kurtulamazlardı ve hemen istifadeye kalkarlardı. Durell birden, gölgelerle dolu kendi dünyasına dönmüştü. Öfgesi, Chang'ıı hunharca öldürülmesine yöneldi. Gözlerinin önüne, özelikle öldürüldüğünü tahmin ettiği ufak tefek Hintlinin hayali geldi.

Bu dünyada ölümün pek faydası olmuyor gibi görnüyordu. Fakat, bu, Durell'in realitesiydi Ehli bir dünyaya dönmesi hemen hemen imkânsızlaşıyordu. Ne kadar arzularsa arzulasm, gidişi olan ve dönüşü olmayan biryol-4a yürüdüğünü biliyordu. Ön sezileri, dikkati ve hadiselere

karşı gösterdiği reksiyon, sevdiklerine ancak bir pişmanlık duygusu veriyordu, onu sevdikleri için sonradan pişman oluyorlardı.Deidre, olayı da buydu

Deidre'nin kendisine dönük sırtına baktı ve :

— Pencerenin önünden çekil, sevgilim, de;li.

Sonra, bitişik odaya geçti.

Durell, odanın kapısından geçerken, Amıa - Marie, arkası duvara dönük olarak duruyordu. Balkonon açık kapıs-ndan odaya ayın ışığı vuruyordu. Anne-Marie'niiî sarı saçları, bu ışık altında gümüşî bir renk alıyordu. Kalçalarının bütün hatlarını meydana koyan daracık bir pantolon ve dolgun memelerinin gerdiği bir buluz giymişti. Hem pantolon veHem de bulüz siyahti. Gözleri irileşmişti.. Karanlıkta akları, bile belli oluyordu. Fazlaca makyaj yapmıştı, ona bakan Durell, ensesinden doğru ineli bir sıcaklığın sırtına doğru yayıldığını hissetti.

Anna - Marie Fransızca fısıldadı.

— Kapıyı kapat, lütfen.

— Fakat, Deidre ...

Biliyorum. Sen kapıyı kapat. Seninle yalnız kalmak: istiyorum.

Durell, çaresizlikle kapıyı kapattıktan sonra, gidip balkon kapısının kepenklerini kapattı, otelden görünen manzara şahaneydi. Deniz gümüşî parıltılarla yanıyordu. Nehirdeki kayıklarda yanan rengârenk fenerler geceye bambaşka bir zevk veriyordu.

Tekrar arkasını döndüğü zaman, sesiz adımlarla gelip hemen arkasında durmuş olan Anna-Marie'ye çarptı. Yumuşak ve canlı vücudün teması bütün sinirlerini galeyana getirdi

— Hayrola ... ? ...

— Telefon edildi... evet, telefon çalışıyor, Garip değil mi? Babam telefon etti.

Buraya gelişlerinden beri çalışmıyan telefona baktı. Telefon Anna - Marie'nin yatağının üstünde duruyordu. Ahize yerinden kaldırılmıştı. Hemen telefona gitti. Bir an evvel kendisinin çileden çıkarabilecek bu vücuttan ayrılmak istemişti. Ahizeden hiç bir ses duyamıyordu. Ahizeyi tekrar yerine koyduktan sonra, yine kaldırıp kulağına dayadı. Hiç bir ses duyamadı.

Anna-Marie :

— Şimdi çalışmıyor, dedi

Durell'in peşinden gelmiş yine onun çok yakınında durmuştu.

Anna-Marie, konuşmasına devamla :

— Babamın Dong Ko'dan araması sırasında yine kesildi, dedi. Orası, hududa yakın olan nehirin bir bölgesidir. Babam, nakliyatını oradan yapar.

Durell, ona teşvik eder mahiyette ciddi bir sesle sordu :

— Peki, baban ne istiyordu ?

— Pek anlıyamadım. Bana birçok şeyler söyleyecek zamanı vardı. Fakat, hat birden kesildi.

Durell sabırla :

— Peki, sana ne söyledi? diye sordu.

— Dong Ko'da bazı hadiseler olmuş. Birtakım Budist rahipler öldürülmüş Çok feci... sanki... sanki...

— Chang Amca'n gibi mi ?

— E ... evet.

— Sonra ?

—• Cong Haieler köye dehşet salıyorlarmış. Çiftliğin bir kısmı yıkılmış ve babamın bazı arkadaşları, Fransızlar ve eşleri katledilmişler. Şu anda Dong Ko'da çarpışma varmış.

Anna-Marie titremeye başladı.

— Bütün bunlardan emin misin ?

Durell sordu :

— Hepsi hakikat. Orris'in vapura binmemiş olduğunu da söyledi. Chang Amca ile beraber vapura binmesi gerekiyordu. Bugün burada teslim olması lâzımdı. Fakat, vapura binmemiş. Neden olduğunu bilmiyorum. Babam açıklamak fırsatını bulamadı.

— Ne oldu ?

— Telefondan garip sesler gelmeğe başladı. Fazla gürültü vardı. Sonra Binbaşı Muong'un sesini duydum.

— Telefonda mı ?

— Evet Bana susmamı ve telefonu kapatmamı söyledi.

— Sen de telefonu kapadın mı ?

— Telefon nasıl olsa çalışmıyordu.

Durel, sarışın kadına baktı.

— Neden bunlardan Deidre'ye bahsetmedin ?

— Sadece sana söylemek istedim. Ve sana sormak istedim ki...

Sözünün burasında durakladı. Sonra fısıldadı.

— Ne istediğini bana söylemelisin. Fiatmın ne olduğunu söylemelisin.

— Fiatım mı ?

— Orris'in hayatı karşılığında. Oun öldürmemek kaydıyla. Aldığın emirlere sadık kalarak onu öldürmemen için.

Durell sakin bir sesle :

— Onu öldürmem, dedi.

— Fakat öldürmek istiyorsun. Gözlerinden belli oluyor. Zalim ve tehlikeli bir adamsın ve beni korkutuyorsun. Fakat, Orris'i koruman için benim yapabileceğim bir şey varsa...

Anna - Marie, Durell'e doğru eğildi. Bilmediği bir dünyada kaybolmuş bir çocuk gibiydi. Ellerini Durell'in boynuna dolayarak, vücudünü ona bastırdı. Hareketlerinde sessiz bir teslimiyet vardı. Fakat, Durell, onun amatörce yaptığı teşebbüs sonunda bir yaprak gibi titremekte olduğunu farketti. Anne - Marie teklifini kelimelerle yapmamakla beraber hareketlerinden belli ediyordu. Durell'-in, Orris'i bir köpek gibi avlayarak öldürmeyeceğine söz sermesi üzerine kendisini düşünmeden ona teslim edecekti.

— Anna - Maire...

— Çabuk ol. Benim için kolay olmayacak.

— Deidre'yi sevdiğimi biliyorsun.

— Evet. Fakat babam gibi erkekler... her kadından hoşlanırlar.

— Peki, Orris?

— O başkadır.

— Onu ne kadar iyi tanırsın?

— Onu sevecek kadar iyi tanırım.

— Ne karakterde bir insan olduğundan, nasıl bu kadar emin olabilirsin?

— Eminim. Onun nasıl bir insan olduğunu benim kadar kimse bilemez.

— Onunla ne kadar süre beraber bulundun?

Anna - Marie fısıltı halinde :

— Onunla tesadüfen tanıştım, dedi. Ata biniyordum... babamın çok güzel atları vardır... Gyur Wat harabelerine gitmiştim. Çünkü, orası sakindir ve rahipler çok. iyi insanlardır. Orris orada bekliyordu. Beni günlerden beri beklediğini söyledi. O gün geleceğimi biliyormuş. Konuştuk. Tabii ondan korkuyordum. Cong Hai'lerin lideri olduğunu duymuştum. Bir kaatil olduğunu, Amerikalı

— Sonra...?
bir asi olduğunu ve köylülerin düşmanı olduğunu biliyordum.

Anııa - Marie yine fısıltıyla devam etti :

— Ve o da korkuyordu. Artık yorgundu. Çok yorulmuştu. Pislik içindeydi. Orman ve bataklık kokuyordu. Silâhı ve el bombaları vardı. Sakalı bir karış uzamıştı ve uykusuzluktan gözleri kızarmıştı.

— Peki, rahipler ne oldu? Onu görmediler mi?

— Gördüler ama, onlar politikaya karışmazlar.

— Cinayete ve vahşete göz mü yumuyorlar?

— Gyur Wat, bu dünyadan çok uzaktadır.

Durell, konuşmayı tekrar Orris'e getirdi.

— İlk gördüğün zaman seni korkutmuş muydu? Senden ne istiyordu?

— Sadece konuşmak. Ona yardım edebileceğimi düşünüyordu Buradaki Amerikalı otoritelerle irtibat temin etmemi, kendisi için bir garanti almamı istiyardu. O artık vatanına dönmek istiyor, Durell.

Durell kaba bir sesle :

— Yalan söylüyordu, dedi. Vatanı dediği yerdeki evi bir dağ başındaydı ve doğduğu gün oradan atılmıştı. Belki iyi niyetleri vardı. Bilmiyorum. Fakat, vatanında döneceği kimsesi yoktu. Yalan söylemiş.

— Tekrar Amerikalılarla beraber olmak isteyemez mi? Kendi vatandaşın için nasıl böyle düşünebilirsin?

— Kendi vatandaşlarından bazısını kendi elleri ile öldürmüş olduğunu düşünüyoruz.

— Lütfen, lütfen. Nasıl olduğunu bümiyorum ama, Orris Lantern'in iyi bir insan olduğunu düşünüyorum. Biliyorum!.. Ve onu seviyorum. Onu öldürmemelisin. Ne istersen alabilirsin, bana da sahip olabilirsin...

— Anııa - Marie...

Muong'un telefonda başka neler söylediğini sormak istiyordu. Anna - Marie'nin telefon hakkında söyledikleri tamamen yalan olabilirdi, çünkü, Deidre bunun hakkında bir şey bilmiyordu. Belki de, kendisini baştan çıkarabileceği düşüncesi ile bir bahaneydi.

Anna - Marie ayak parmaklarının ucuna yükselerek öpmesi için dudaklarını uzattı. Dudakları davetkârdı. Tam o sırada Deidre, aradaki kapıyı açtı. Durell, Anna - Marie'nin kollarını boynunda kurtararak onu kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Deidre'nin sesi buz gibiydi.

— İşinden hoşlanıyorsun, değil mi, sevgilim?

14.

Binbaşı T. M. K. Muong bağdaş kurmuş oturuyor ve doğudan gelen güneşin ışıkları ile aydınlanan nehri seyrediyordu. Nehir kıyısı boyunca giderlerken kıyıdaki bodur ağaçların ve sazlıkların arasından balıkçıl kuşları havalanıyordu. Ağaçların tepeleri kalın bir sis tabakası ile kaplıydı. Akşam, vapur, aydınlık birkaç köyün önünden geçmişti. Don Thap'ta ve yine, Cardamomes'ten gelen Guaıı Trac nehrinin çatalında biraz gecikme olmuştu. Gündüz, gece, sivrisineklerin vızıltısını, maymunların çığlıkları ve arada sırada nehir kenarında dolaşan leoparların öksürür gibi kükremeleri üe doluydu. Muong'a göre medeniyet, rıhtımdan ayrıldıklarından beri yok olmuştu. Bununla beraber, boğucu sıcakla kaynayan araziye, memeleri çıplak siyah şalvarlı yerli kadınlara, tembel tembel duran öküzlere, balıkçı kulübelerine ve nehir kıyısı

boyunca uzanan ormanın koyu yeşilliklerine karşı bir yabancılık hissetmiyordu.

Yavaşça :

— Lao, dedi.

Genç Çinli hemen Binbaşının yanma geldi.

— Yukarı köylerdeki herkesin öldüğünü tahmin eder misin?

— Yarın öğreneceğiz.

— Yarın belki çok geç olacak.

— Başka çaremiz yok, Binbaşı.

— Lao?

— Evet, efendim.

— Dagan'ı hakikaten öldürmek istedin, değil mi?

.— Evet. Demiştiniz ki...

— Çok güzel. Ne söylemiş olduğumu biliyorum.

Muong, sıska vticudüne beyaz bir örtü sarmıştı. Yüzünün gerginliği, küçük kamarasındaki Buda heykelinin, tahta yüzünü andırıyordu. Yüzü ifadesiz olmakla beraber gözlerinde bir kederin izleri vardı. Bu kederin izleri, gençliğinden beri gözlerinden ayrılmamıştı. Muhtemelen Batı dünyasına gitmemiş bir insan, buradaki hayat şartlarını kolaylıkla kabul edebilirdi. Gereksiz hislerle, kendisini kirlenmiş hissediyordu. Fakat, duyduğu nefretle besleniyor ve kuvvetleniyordu. Babasından miras kalan vekâr sükûnetini kaybederek bu iki dünya arasmda askıda kaldığını hissediyordu. Durell gibi adamların pragmatizmini anlamaktan aciz kalıyordu.

Vapur yavaşlamıştı. Yan çarkları vasıtası ile kuvvetli akıntının sürükleyici gücüne karşı koyuyordu. Güverte makinelerin gürültüsü ile titriyordu. Kaptanın tedbirli hareket etmesine sebep olan kütüklerin akıntıya kapılarak denize doğru uzaklaştıklarını, kamaranın büyük pencere-

sinden gördü. Sonra, siyah gözleri daha büyük bir ilgiyle parıldadı. Sabahın alaca karanlığında bu kütüklerin, su üstünde yüzen cesetler olduğunu görebiliyordu.

Cesetlerin başları yoktu. Ekserisi erkekti. Aralarında seyrek olarak kadın ve çocuklar da vardı. Cesetleri saymaya başladı. Yirmiye kadar saydıktan sonra, miktarın mühim olmadığına karar vererek saymaktan vazgeçti. Güverteden doğru gelen çabuk adım seslerini duydu. Kaptanın gördüklerini haber vermek için geldiğini anladı.

Çok geç kalmışlardı.

Cesetler nehrin yukarı kısımlarından doğru geliyordu. Muong, öfkesinden ve duyduğu nefretten titremeye başladı.

— Lao?

— Evet, efendim.

— DurelFin Grass Basket hakkında bilgisi olduğunu zanneder misin?

Yaptığı soruşturmaları biliyoruz. Ho Bin Minh Caddesindeki Portekizli Enrico Rey, ona bir cevap verecektir. Enrico Rey'in K - Şubesinde çalıştığını biliyoruz.

— Doğru.

— insan geçmişini uzun bir süre saklayamaz, Binbaşı.

—- Eğer geçmiş, gömülebilseydi veya yakılabilseydi veyahutta tarih sayfalarından koparılıp atılabilseydi çok daha iyi olacaktı.

— Yapabildiğinizi yaptınız.

— Yeterli değildi.

Genç Çinli Lao'nun, kendisi için seve seve ölebileceğim biliyordu. Lao için ölüm mühim değildi. Ölüm, erkek kardeşleri, kız kardeşleri, babası ve annesi ile beraberdi. Lao'dan maada hepsi gitmişti. Mezarları bile belli değildi. Cesetleri, diğer katledilenlerin cesetleri ile Doğu ormanlarının derinliklerinde bir yerlerde çürümüştü. Onu

Muong bulmuştu. Ölmek üzere olan korkmuş bir çocuktu,. Muong onu sırtında taşımış, Cong Hai'lerin öldü diye bıraktıkları çocuğun göğsündeki derıı yarayı tedavi etmiş,, onu beslemiş ve büyütmüştü. Lao için bu uzun bir maziydi. Fakat, Muong için çok kısaydı. Muong'un hayatının, büyük bir kısmı, Peiping'deki Grass Basket'te geçmişti.

Başkalarını da komünizme karşı eğitmesi için, yetişmiş bir komünist olarak serbest bırakmışlardı.* Onları aldatmak kolay olmamıştı. Onlar, çok akıllı, çok ısrarlı ve son derece cesurdular.

Fakat, bir yıl evvel, onu vatanına iade etmişlerdi. Hükümeti, onu yine eski görevine vermişti. Dahili emniyet teşkilâtında çalışıyordu.

Yıkmak, etrafa dehşet salmak, harp nidaları atarak kalabalığın üzerine saldırmak hakikaten çok kolaydı...

Kendi hakkında karışık ve muğlak bir tarih yapılmıştı. Bunun bir kısmı Peiping'de, diğer kısmı Hanoy'daydı.. Hong Koııg* ve Manila'da, Muong'un bütün bu yıllar süresinde onlarla beraber yaşadığına dair yemin edecek bir sürü insan vardı. Dosyaları her iki tarafta da kusursuzdu.. Ve her iki tarafında, onun gizli düşüncelerini bilmedikleri doğruydu. Nefretinin büyüklüğünü kimse bilmiyordu.

Sadece, Amerikalı asi Orris Lantern, bundan haberdardı.

Karşılaştıkları zaman Sarı Meşale onu tanıyacaktı.. O zaman her şey son bulacak, bütün dertler bitecekti.

Muong, Durell'in, verilen emirlere sadık kalarak Lantern'i sağ tutmaya çalışacağını biliyordu.

Verilen bu emir yerine getirilmemeliydi. Lantern ne kadar faydalı olursa olsun, asi ölmeliydi.

Lao, onun ölmesini garantiliyecekti.

* * *

Durell, ağaç parçaları ile beraber suyun yüzünde yüzen cesetleri görmüştü. O da saymaya başlamış sonra vazgeçmişti. Kaptanın, Muong'a haber vermek üzere gidişini duymuştu, fakat, kendisine haber vermek üzere gelen •olmamıştı.

Mühim değildi.

Yolculuğa çıkacakları sabah, Muong, hakkında istediği bilgi gelmişti. Aldığı bilgiler şüphelerini teyit ediyordu. Durell'in işinde, ekseri, takım halinde çalışmak, yalnız çalışmaktan iyiydi. Durell'in yalnız çalışmayı tercih ettiğine inanan sadece General McFee'ydi. Generalin bu inanışı bir bakıma doğruydu, çünkü, Durell, kendi kararlarına ve hatta şüphelerine, herkesinkinden daha çok inanırdı. Ekseriya haklı çıkardı. Yalnız olduğu zamanlar kendisini daha çok emniyette kabul ederdi.

Daha başlangıçta, Binbaşı Muong'un başlarına dert olacağım anlamıştı. Fakat, Muong'un, Peiping'de Orris Lantenr'in hücre arkadaşı olabileceği aklına gelmezdi.

Boğumlarla dolu olan olaylar halen aydınlanmış değildi. Deidre, haricinde yalnız olduğunu biliyordu. Vapurda geçirdiği gece, pek uyuyamamıştı. Bütün gücünü Deidre'nin güvenliğini düşünmekle harcayamazdı. Bu işte sadece, kendisine yardımcı olarak verilen bir arkadaştı, o kadar. Bunu böyle kabullenmesi gerekiyordu.

Fakat, kendi kendisini, buna ikna edemiyordu.

Vapur, Chang Amca'nm katledildiği aynı vapurdu. Dizel makinalarm çalışması kamarasını titretiyordu. Üst güverte, dağlık ve ormanlık bölgelerdeki köylere ve çiftiiiklere giden eşya ile doluydu. Vapurun daimi yolcuları, güvertede yatıyorlardı. Oraya buraya serpilmiş olan insanlar, makineli ateşi ile taranmış maktullere benziyordu. Şayet güvertedeki bu insanlar, nehrin üzerindeki parçalanmış cesetleri gördülerse bile, aralarında hiç bir kay-

::naşma yoktu. Sadece, sabah kahvaltısı iğin bir tenekede .ateş yakmaya çalışan yaşlı bir kadın, kısa bir bakıştan sonra, arkasını döndü.

Durell, kendi kamarasının karşısında yatan kadın-Jarın kamara kapılarını açık tutmalarında İsrar etmişti. Oturduğu yerden kadınların uyuduklarını görebiliyordu. Kamara sıcaktı. Güneş biraz daha yükseldiği takdirde s}--cak, çekilmez bir hale gelecekti. «Varsınlar uyusunlar» diye düşündü. Deidre'ye nehirdeki cesetleri söylemesi lâ-.zımdı.

* * *

Vapur, Cardamomes'den doğru gelen başka bir nehrin kavşak noktasındaki bir sahil kasabasına doğru dönmeye başladı. Kamboçya hududunun ötesindeki dağlar görünüyordu. Tam bu noktadan Dong Ko'ya yirmi deniz mili mesafe kalıyordu.

Durell güverteye çıktı. Orman, yaprakları içinde kaybolmuş bir karnabaharı andırıyordu. Büyük ağaçlar, dağların yamaçlarına kadar uzanıyordu. Ağaçların tepesinden görünen gökyüzü, büyük bir bakır tepsiyi andırıyordu. Hava ısınmaya başlamıştı. Etrafı dolduran yosun ve çamur kokusu keskindi. Nehrin kıyısında uçuşan sivrisinekler, kara bir bulutu andırıyordu.

Durell, nehrin kavşağım incelemek üzere döndü. Rıhtımda bekleyen birkaç Taylandlı askerle, birkaç cip vardı. ..Sahil oldukça sakin görünüyordu. Ağzına kadar meyva ve yiyecek dolu olan kayıkların satıcılarının alışılmayan sessizliği dikkate değerdi. Askerler bütün dikkatlerini, ikinci bir nehrin, ana nehre karıştığı yerdeki kırmızı kayalardan teşekkül etmiş keskin yara vermişlerdi. \ Orman, bu dik yamaçlı üst kısmını kapadığı halde, vapur rıhtı-

ma doğru dönerken, Durell, bazı madeni parlaklıklar gördü.

Bir Budist rahip, rıhtımdaki iki askerle münakaşa ediyor, evvelâ karşıdaki dik yamaçı sonra, vapuru işaret ediyordu.

Durell, hemen alarma geçti.

Havan topları atışa başladıkları zaman, hemen hemen rıhtıma yanaşmak üzereydiler.

İlk mermi, vapurun sancak tarafından on beş metre kadar mesafeden geçerek tok bir gürütüyle rıhtıma isabet etti. Havaya, parçalanan tahta ve taş parçaları yükseldi.

İkinci mermi, vapurun puruvasının hemen altında, çamurlu sudan bir sütun yükselmesine sebep oldu.

Üçüncü mermi, vapurun kıç tarafından biraz uzağa düştü.

Karşıdaki dik yamaca yerleştirilmiş olan havan topları, askerî bir nizamla atış yapıyorlardı.

Sıcak sabah, çığlıklarla sarsılıyordu. Rıhtımla vapur arasındaki derin çukur sularla kapanırken, canhıraş çığlıklar birbirini takip ediyordu. Taylandlı askerler, .50 kalibrelik makineli tüfeklerle teçhiz edilmiş ciplerine koşuştular. Dördüncü havan topu mermisi, birinci cipe isabet edince havaya dir demir sütununun yükselmesine sebep oldu. Cesetler nehire doğru uçuştu. Budist rahip yüzükoyun yere yuvarlandı. Köyün derinliklerinden doğru korku haykırışları gelmeye başladı.

Durell, kaptan köprüsüne çıkan merdivenlere saldırdı.. Binbaşı Muong da kaptan köşküne doğru koştu.

Muong ince bir sesle :

— Tuzak, diye bağırdı.

Çavuş Lao, elinde tabancası ile hemen arkasında duruyordu.

— Geri dönmeliyiz.

— Geri dönmek için artik çok geç. Kaptana, rıhtıma yanaşması için emir ver.

— Fakat, seksen milimetrelik bir havan topu...

— Geri çekileceğimizi umuyorlar. Bütün şansımız bir an evvel karaya çıkabilmemizde.

Kaptan köprüsünde, kaptanla tayfalar arasında büyük bir münakaşa vardı. Beyaz şaçlı kaptan, dümeni ateşçinin elinden kurtamaya çalışıyordu. Muong tabancasını çekerek ateşçiyi vurdu. Ateşçi inanmaz gözlerle göğsünden fışkıran kanlara bakarak yıkıldı. Tabancasının sert gürültüsü ortalığı derin bir sessizliğe boğdu. Kaptan köprüsiindekiler donmuş gibi oldukları yerde kaldılar.

Durell :

— Söyle, rıhtıma doğru yanaşsınlar, dedi.

— İnsan kaybına sebep olacak.

— Burada nasıl olsa, ördek gibi duruyoruz.

Havan topu yeniden atışa başladı. Ambarların arasına saklanmış olan Taylandlı askerler tarafından kullanılan bir makineli tüfek ateşe başladı. Rıhtımda yangın başladı. Açık yağ fıçıları alev alev yanıyordu. Yağlardan çıkan yoğun bir duman tabakası etrafı kaplıyordu. Durell «Bunun belki faydası olur», diye düşündü. Muong duman tabakasından faydalanarak, şaşkına dönmüş ve paniğe kapılmış yolcuları karaya çıkarabilirlerdi.

Deidre ve Anna - Marie, kaptan köşkünün altındaki güvertede göründüler. Durell, onlara bağırarak saklanmalarını söyledi. Deidre, başını kaldırıp ona baktı ve soğuk kanlılıkla anladığını işaret etti. Tekrar, kamaraların koridorunda kayboldular.

Vapur, herkesin ayaklarını yerden kesecek kadar büyük bir şiddetle karaya yanaştı. Şimdi, koyu siyah dumanları arasında kaybolmuşlardı. Havan atışları devam edi-

yordu. Mermiler nehire ve köyün üstüne yağıyordu. Durell, yolcuların eşyaları ellerinde olduğu halde karaya çıkışlarını seyretti. Panik içinde koşuşanlardan bazılarının, düştüğünü, bazılarının ise rıhtımla vapur arasındaki boşluğa yuvarlanarak çamurlu suların içinde kaybolduğunu gördü.

Durell'in bakışları buz gibiydi. Vahşice hazırlanmış bir tuzaktı bu. Çaresizlik içinde çırpman bu insanlara karşı gaddarca hareket ediyorlardı. Vapurda ani bir sarsıntı hissedince nihayet vapura da isabet kaydettiklerini anladı. Yanan yağ kokusuna şimdi tahta kokusu da karışmıştı. Muong'un işaretini görerek, kendisini toparladı. Kadınlar aşağıda bekliyordu. Çavuş Lao, her nereden bulduysa, eline otomatik bir tüfek almış onların başında nöbet tutuyordu.

Muong sakindi.

— Karaya burundan çıkacağız, dedi. Fakat, burası, hedefimizden oldukça uzaktır, Mr. Durell.

Durell :

— Her şeyin zamanı var, dedi. Nehrin yukarı kısımlarında neler olduğunu öğrenmemiz gerekiyor.

— Korkarım ki iyi şeyler olmamıştır.

Yanan köyün geçici güvenliği içine sığınmaları on dakika sürdü. Taylandlı Garnizon Birliği karşı yamaca ateşe devanı ediyordu. Havan topu birkaç mermi daha attıktan sonra, askerlerle dolu bir mavnanın karşı sahile doğru açılması üzerine sustu.

Durell, Cong Hai'leriıı sanki hiç bir varlık göstermemiş gibi yeşil ormanların derinliklerinde eriyip kaybolacaklarını biliyordu.

Birkaç dakika sonra, Muong'la beraber bir cipiıı yanında duruyordu. Lao, direksiyona geçmişti ve kadınlar." arkada oturuyorlardı.

Durell sordu :

— Doğuya giden yolun durumu hakkında bir bilgâ var mı?

Muong'un yüzü ifadesizdi.

— Dong Ko'dan kaçanlardan duyduğumuza göret. vahşiler birkaç köyü ve çiftliği ateşe vermişler. Bangkok'-un tahmininden çok daha ciddi bir durum. Belki de arkadaşımız, Sarı Meşale, bize teslim olmaktan caymıştır..

— Bunu henüz bilmiyoruz. Dong Ko'ya gitmemiz ııe kadar sürer?

— Dört saat. Yol fena sayılmaz ama, tuzaklardan kaçınmamız lâzım. Belki de mayınlanmıştır. Hava kararmadan hareket etmemiz intihar olacak, Mr Durell.

— Belki, onlara fırsat vermeden süratli hareket edebiliriz. Bütün bu yapılanlar, bize karşı bir hazırlıksa, zamanını pek ayarlayamamışlar demektir. Kaptanın vapuru karaya yanaştırmasına fırsat vermeden top atışma başlamaları gerekirdi. Artık ileri gitmekten başka çaremiz kalmadı.

Muong, bir süre cevap vermedi. Sonra, başını sallayarak :

— Haklı olabilirsiniz, dedi. İnsana seçmek hakkını pek tanımıyorlar. Ya Lantern'i Dong Ko'da bulacağız veya... nasıl olsa kaybetmiş olacağız.

— Şu halde hemen hareket edelim.

* * *

Konvoy, üç cip ve bir düzine Taylandlı askerden ibaretti. Yeşil ormanın derinliklerine dalabilmek için yeterli bir küvetti. Yolun her dönemecinde Cong Hai'lerin ateşi ile karşılaşabilirlerdi.

Yol, Kamboçya hududuna paralel akan başka bir nehir boyunca, evvelâ doğuya sonra güneye dönerek uzanıyordu. Muong ambarlardan birinden, hepsine orman elbisesi bulmuştu. Ayaklarında alçak konçlu çizmeler vardı. Yanlarına bol miktarda tuz tabletleri almışlardı.

Yolun her iki tarafındaki ağaçların tepeleri birleşmiş ve yola bir ttinel manzarası vermişti. Böylelikle güneşten biraz olsun sakınabiliyorlardı. Yolda rastladıkları balçık çamurlu kısımlardan cipi iterek çıkarmak zorunda kalıyorlardı. Orman ağzmı açmış kocaman bir dev gibi görünüyordu. Her dönemeçte dikkat kesiliyorlardı. Durell, hareketlerinin binlerce göz tarafından yakmen takip edildiğini hissediyordu.

Böcekler ve sivrisinekler dikkate alınmazsa, sıcak her şeyden beterdi. Nehrin kenarındaki küçük bir alanda mola verdiler. Durell, Deidre ve Anna Marie'nin cipten inmesine yardım etti. Kısa boylu Taylandlı askerler, gözleri ile etrafı araştırırken her an tetikte olarak soğuk azıklarını yediler.

Anna Marie :

— Buralarda böyle şeyler olduğunu evvelce görmemiştim, dedi. Her taraf sessiz. Öküz arabaları, çalışan filler ve insanlar yok. Acaba savaş başlayacak mı?

Durell, çatık bir ifadeyle cevap verdi.

— Halen başladı bile. Fakat, yayılmadan belki durdurabiliriz.

— Evet, evet, anlıyorum. Asıl işiniz bu.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra devam etti :

— Şayet Orris gelip size teslim olursa...

— O zaman onun için iyi olacak, Bize oynadığı bu «oyun pek akıllıca bir iş olmasa gerek.

Anna - Marie aceleyle :

— Hayır, dedi. Orris teslim olmak istiyor. Yuvasına dönmek istiyor ama, dürüst bir muamele karşılığında. Fakat, bunun ücretini de ödüyor.

Durell yumuşak bir sesle sordu :

-— Acaba neden?

Anna - Marie cevap vermedi. On dakika sonra, cipler ve küçük konvoy hareket etti.

İkinci mola verildiği zaman, Muong, gidecekleri yerin bir haritasını çizdi. Beyaz karıncalar, onlara doğru akın etmeye başlamıştı.

Muong eliyle bir daire çizerek :

— Nehir burada böyle bir kavis yapıyor, dedi. Yol orada ikiye ayrılır. Sol taraftaki yol, nehir kıyısındaki köylere gider. Fakat orada şimdi kimseyi bulabileceğimizi sanmam. Zaten buraya gelene kadar yolda köylülere rastlamamız gerekirdi. Fakat kimseyi göremedik.

Muong, sözünün burasında omuz silkti.

— Ormanda saklanıyorlar. Vahşet gelince evlerini, dükkânlarını terkedip ormana sığınmışlardır. Biz sağ taraftaki yoldan gideceğiz. Altı mil kazanırız ama, yolda bataklık arazi çoktur. Cong Hai'lerin bu bataklık yoldan gideceğimizi tahmin edeceklerini sanmam. Bu bakımdan en emin yol orası. Fakat yol iyi değildir.

— Ne kadar evvel gidersek bizim için o kadar hayırlı olacak.

Muong sözüne devamla :

— Tekrar nehire indiğimiz zaman Dong Ko'ya gelmiş oluruz, dedi. Pierre Danat, orada otuz yıldan beri ticaret yapıyor. Eğer Sarı Meşale, bizi beklemek için saklanıyorsa, oradan başka bir yerde saklanamaz. Fakat çok geç kalmış olabiliriz. Bize iltica edeceğini Cong Hai'lerin •-öğrenmiş olabileceğini kabul etmek zorundayız.

— Ben de böyle düşünüyorum. Chang Amca'mn ölüm sebebi bu olabilir.

— Evet. Belki Lantern'i de öldürmüşlerdir.

Durell :

— Sakın Anna - Marie'ye bu fikrinden bahsetme, dedi.

* * *

Yol hemen hemen kaybolmuştu.

Durell, Taylandlı iki askerle beraber ileriye doğru gittiği zaman bu yolun uzun bir süreden beri kullanılmamış olduğunu anladı. Yolun üstünde bitmiş olan otlar, yolu gözden saklamıştı.

Muong, hava kararmadan evvel bir kere daha mola verdi. Etraf hâlâ deniz yeşili rengindeydi.

Muong heyecansız bir sesle :

— Adamlar daha öteye gitmekten korkuyorlar, dedi. Korkak değiller fakat, batıl inançları var. Ölümün kol gezdiği bir mıntıkaya girmekte olduğumuzu söylüyorlar; Son bir saat içinde canlı bir varlığa rastlamadık.

— Yolu takip edebilir miyiz?

— Bir köprü kurmamız gerekecek. Bataklık yolu tamamen kapamış. Köprünün yapılması bütün gecemizi alır.

— Artık geri çekilemeyeceğimizi biliyorsun, Binbaşı.

— Sizin sorumluluğunuz, Mr Durell. Hanımlar...

— Yola devam ediyoruz.

— Fakat ilerde bir şey yok ki.

Bir şey bulamayacağımıza kanaat getirirsek, o zaman geri dönebiliriz.

Bataklıktan bacaklarına yapışan sülükleri yakmak zorunda kalıyorlardı. İki kadın için kolay bir yolculuk değüdi. Sıcaktan, çamurdan ve böceklerden şikâyet etmiyorlardı. Fakat Durell, Deidre'nin etekliğinin kemerini-

açıp korsesini gevşeterek vücudüne yapışan sülükleri temizlerken Deidre'nin rengi biraz solmuştu. Durell bir sigara yakıp sülükleri kavurmaya başladı.

— Sam, taham...

— Kımıldama.

— Nasıl bu kadar sakin olabüiyorsun? Kendinden çok eminsin.

— Mecburum. Sesini fazla yükseltme. Cong Hai'ler bu çevrede nasıl yaşandığını biliyorlar. Eğer onları durduraeaksak, burada durdurmamız gerekiyor. Bu bataklıkları kendilerine karargâh olarak seçmişler. Şayet onların yerlerini tam olarak bildirebüirsek, bu sülükleri yakıp çıkarttığım gibi onları da inlerinden çıkartabilirler. Böylece büyük bir temizlik olur ve Cong Hai denen bir tehlike kalmaz. Orris Lantertn'de onların yerini gösteren bir harita mevcut.

Deidre fısıldadı.

— Bir ordu gerekecek...

Durele cevap vermedi. Deidre, dudaklarını ısırarak beklemek zorunda kaldı. Durell, sülükleri yakma işini tamamlayınca Deidre :

— Affedersin, Sam, dedi. Fakat, hiç korkmuyor musun?

Durell sırıttı.

— Tahmininden çok korkuyorum. Ödüm kopuyor. İn-san böyle bir duruma gelince, o insan için ilerlemekten başka çare kalmaz.

Anna - Marie, sülüklere Deidre'den çok alışıktı. Nasıl hareket edileceğini biliyordu. Durell, onun dolgun kalçalarına yapışan sülükleri, ikinci bir sigara ile yakarken, Anna - Marie kımıldamadan duruyordu. Durell işini bitirene kadar tek kelime dahi söylemedi.

Askerler kurmakta oldukları tahta köprüyü tamamlamışlardı. Üç cipten müteşekkil konvoy hemen hare-

kete geçti. Havanın kararması ile gri bir renk alan ormanda akisler yapan motor gürültülerinden başka ses yoktu. Yol şimdi düzelmişti. Eskisine nazaran çok daha iyiydi. Birkaç pirinç tarlasını geçtikten sonra, kamıştan yapılmış evlerin bulunduğu küçük bir meydana çıktılar. Bağırmalarına hiç bir cevap alamadılar. Kulübelerin demir sobaları hâlâ sıcaktı. Ortalarda dolaşan birkaç tavuktan başka bir canlı yoktu.

Evler terk edilmişti.

Muong :

— İşte nehire geldik, dedi. Ve işte Dong Ko'daıı kalıntılar.

15

Alaca karanlıkta bir ölüm kokusu vardı.

Sanki gözlerinin önünden bir perde kalkmış gibi, birden bataklık yoldan çıktılar.

Dong Ko'nun diğer nehir köylerinden bir farkı yoktu. Evler, burada da iptidai olarak yapılmıştı. Yalnız birkaç büyük ambar binası ve üstü oluklu saçla kapatılmış, dört bir tarafı açık bir baraka vardı. Caddenin otuz metre kadar gerisinde, Muong elini kaldırarak konvoyun bakışımı işaret etti. Rüzgâr yoktu. Bir yaprak dahi kımıldamıyordu. Munog bakışlarını uzun bir süre köyde dolaştırdıktan sonra Durell'e döndü :

— Buradan geçmişler. Hükümetin Dinlenme evini yakmışlar.

Parmağı ile, nehrin kıyısındaki, çatısı yanmış ve hâlâ ince ince duman tüten bir binayı gösterdi.

-— Belki hâlâ buradalar; bizi bekliyorlardır.

— Peki halk ne oldu?

— Ölmüş veya ormanda saklanıyorlardır.

Muong(un konuşması biter bitmez bir çocuk ağlayışı duydular. Sonra bir köpek havladı ve hemen sustu. Fakat, çocuk ağlamakta devam ediyordu.

Deidre :

— İşte orada, dedi. Küçük bir çocuk. Caddede oturuyor.

Deidre, ileriye doğru bir hamle yapınca Durell, öfke ile onu durdurdu.

— Ciplerin yanından ayrılma.

— Fakat çocuk yaralı... kolu kırılmış...

— Bir aldatma olabilir. Anna - Marie'nin yanında kal.

Muong'un işareti üzerine yavaş yavaş ilerlediler. Muong, tabancası elinde olduğu halde yürürken Taylandca bağırıyordu. Durell, adamın cesaretine hayran oldu. Acaba, hakikaten korkusuz bir insan mıydı, yoksa, Cong Hai'ler tarafından tanınacağını biliyor ve onları bir tuzağa mı sürüklüyordu? Şüphelenmemek elinde değildi.

Dong Ko köyü, adamakılı bombalanmış ve yakılmıştı. Balıkçı kayıkları ya yakılmış veya parçalanmıştı. Hemen hemen bütün evler yakılmıştı. İki balıkçıl kuşu nehrin üzerinden sakin sakin yüzüyordu. Durell, geniş adımlarla Muong'a yetişti ve onunla beraber yürümeye başladı.

Çocuğa yirmi metre kadar yaklaştıkları sırada, yakın bir dükkândan bir kadın fırladı ve çocuğu kaptığı gibi tekrar geri döndü. Tam yarı yoldayken Muong bağırdı. Kadın dönüp onlara baktı. Çamurlu askerleri ve toz lu cipleri gördü. Yaralı çocuğu göğsüne bastırırken dükkâna doğru seslendi. Çok yaşlı bir adam, dükkânın kırık

kapısında göründü. Kadına birkaç kelime söyledikten son-.ra, Muong'u bekledi.

Durell :

— Şayet Fransızca biliyorsa, dedi. Sor bakalım, köyün diğer sakinleri neredeler? Burada olanları sor.

Durell'in konuşması biter bitmez, kovuklarında veya inlerinden çıkan hayvanlar gibi, köy halkı yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Hepsinin gözleri, geçirdikleri feci olaylardan dolayı irüeşmişti. Evlerin bazısı halen hafif hafif tütüyordu. Yanık kokusu her tarafa hakimdi.

Durell, üç balıkçıl kuşunun sudan kalkarak, nehrin karşı sahilindeki sazlıkların içine konduklarını gördü. Kar-. şı sahilde canlı kimsenin olmadığını anladı.

İhtiyar adamın konuşmasını dinlerken bakışları, yanan evlerde ve sahildeki parçalanmış kayıklarda dolaşıyordu. Nehirle dağların arasına sıkışık olarak uzanan köyün öbür ucunu göremiyordu.

İhtiyar adam kendisini, köyün muhtarı olan adamın .babası olarak takdim ettikten sonra, onları köyün küçük meydanına götürdü. Meydanda köyün muhtarını buldular. Adam ayak parmaklarından asılmıştı ve karnı yarılarak barsakları dışarı çıkarılmıştı. Geriye doğru düşmüş başı kan içindeydi. Adamın açık gözlerinden çekmiş olduğu ıstırabı anlamak mümkündü. Açık ağzının içi kara sineklerle doluydu. Onun hemen yanında koltuk altlarından asılmış olan karısı vardı. Kadının bütün viicudü lime lime doğranmış ve vücudündeki bütün kemikler teker teker kırılmıştı. Meydanın dört köşesine dört adam daha aynı şekilde asılarak işkenceyle öldürülmüştü.

İhtiyar adam, Cong Hai'lerin nehrin yukarısından doğru sandallarla gelmiş olduklarını söyledi.

Durell asık bir yüzle :

— Şu halde Kamboçya'dan geldiler, dedi.

Muong omuz silkerek :

— Köylüler de bu kamda, diye cevap verdi. Fakat kimse hududun nerede bulunduğunu bilmiyor. Hudut hatları belli değil. Şayet Viet Cong'lar Hanoy'dan kalkıp, La•os üzerine mebiliyorlarsa, Cong Hai'ler de aynı yoldan geçebilirlerdi. Henüz, Kamboçyalıları bu karışıklıklara karıştıramayız.

— Pekâlâ. İhtiyara devam etmesini söyle.

Güney Vietnam'da anlatılan hikâyelerin aynıydı. Disiplinli komünist birlikleri, Hanoy civarındaki General Giap'm birliğinden yetişmiş, kumandan Çinliler tarafından yönetilerek, köyleri sarıyorlardı. Burada da aynı şey olmuştu. Cong Hai'ler köyü sardıktan sonra, köy muhtarını istemişler ve ona işkence ederek sorguya çekmişlerdi. «Cong Hai'lerin ne istediğini kimse bilmiyordu. Askerlik çağındaki bütün gençler toplanmış ve Cong Hai'lerin saffmda çarpışmak üzere götürülmüştü. Bazı genç kadınlar da beraber götürülmüştü. Köydeki bütün silâhlar alınmıştı. Pirinçler çuvallara doldurulup kayıklara yüklenerek nakledilmişti. Sonra, gazyağı bombaları ile köy bombalanarak yakılmış ve Cong Hai'ler esirleri ile beraber sallara ve kayıklara dolarak nehrin aşağısına doğru uzaklaşmışlardı. Bütün olaylar, aynı gün öğleye kadar olup bitmişti.

Durell sordu :

— Cong Hai'ler, dağlardaki çiftlikleri de yağma ettiler mi? Çay çiftliklerinden yakılanlar oldu mu?

İhtiyar adam beyaz sakalını çekiştirdi.

— Hayır. Her zaman olduğu gibi Fransızm aleyhine konuştular. Kapitalistlere karşı duruyorlar. Bu uğraş, komünizmden ziyade bir kapitalist uğraşını andırıyor.

İhtiyar adam sözünün burasında duraladı. Sonra :

— Bekleyin, dedi. Size göstereyim.

Harabe haline gelmiş dükkânına girdi ve Durell'e, komünizm ideolojisi ile dolu, karton kapaklı kitaplar verdi.

—• Bu kitapları okumamız ve komünizmi anlamamız için bırakıyorlar. Sonradan gelip, kitaplardan bir şeyler - öğrenip öğrenmediğimizi anlamak için bizi sorguya çekeceklermiş.

— Pierre Danat hakkında bir şey duydunuz mu, hiç?

İhtiyar adam sinirli hareketlerle başını salladı. Siyah gözleri garip pırıltılarla yanıp söndü.

— Mösyö Danat, bu caddenin sonundaki evinde.

Eliyle nehirin kıyısını göstererek devam etti :

— Ona hiç bir zarar vermediler.

* * *

Durell, Deidre'yi yanma çağırarak, Anna - Marie'yi askerlerin yanından ayırmamasını söyledi. İhtiyarın söylediklerinin kendisi için bir tuzak olabileceğinden şüphelenmişti. Nehrin kıyısındaki eve doğru tek başına ilerledi.

Köylüler yavaş yavaş saklandıkları yerlerden çıkmaya başlamışlardı. Hepsinin yüzünde, geçirmiş oldukları olayların izleri vardı. Birkaç gazlâmbası yanmıştı. Gökyüzü, gittikçe kararıyordu. Ağaçların gölgeleri uzamaya başlamıştı. Loş aydınlıkta, Durell, nehrin karşı kıyısındaki balıkçıl kuşlarının sakin sakin durduklarını görebüiyordu. Görünüşe göre, bir tehlike olmaması lâzımdı.

İhtiyar adamın işaret ettiği eve yaklaştığı zaman, bu evin diğer evlerden daha iyi ve geniş olduğunu gördü. Durell, Cong Hai'lerin geri dönüp dönmeyeceklerini düşündü. Fakat, bu uzak bir ihtimaldi. Görevini tamamlasa bile, buradan sağ olarak tekrar geri dönebileceklerini tahmin güçtü. Her an tehlike ile burun burunaydılar. Beş dakika sonra ne olacağını kimse tahmin edemezdi. Geri

dönüşlerinin buraya geldikleri kadar kolay olmayacağı' muhakkaktı. Yolda geçirdikleri sıkıntıları hatırlayınca kaşları çatıldı.

Köy tekrar eski canlılığını -dırken, birkaç dakika içinde, nehiriıı çamurlu sularında, kısa ve kaim direkler üstünde inşa edilmiş olan eve geldi. Domuzlar ve tavuklar saklandıkları yerlerden çıkarılmışlardı. Ağlayan çocuk sesleri her tarafa yayılıyordu, Muong'un askerlerinden cesaret alan köylüler şimdi, lüks lâmbalarını yakmışlardı.. Karanlık daha da koyulaşmıştı. Gölgelerden bir kadın çıktı ve yüzünde utangaç bir tebessümle Durell'e şarap ikram etti... Durell, başını «istemem» anlamında sallyarak. yürüdü.

Verandaya çıkan tahta basamaklarda duraklıyarak seslendi :

— Danat!.. Pierre Danat!..

Evin içinde bir lâmba yandı. Bu ev, asiler tarafından tahrip edilmemişti. Evin altında, parçalanmamış, birkaç kayık vardı. Durell, vadinin iki yanındaki dağlardan doğru gelen gök gürültüsünü duydu. Henüz yağmur mevsimi olmamakla beraber, gökyüzünü kara bulutlar doldurmuştu. Hava müthiş sıcaktı. Durell terden sırılsıklam olmuştu.

Tekrar seslendi :

— Danat!...

Evin damından sarkan yapraklar sıcağın tesiriyle yukarı doğru kıvrılmış ve eve, Çinlilerin «Pagoda» tabir edilen evlerinin manzarasını vermişti. Bir basamak daha çıkmak üzereyken, iriyarı bir adam kapıda belirdi. Evden vuran ışık adamın yüzünü görmesine engel oluyordu..

Adam Fransızca sordu :

— Danat'ı kim çağırıyor?

Durell, bilhassa İngilizce konuşarak cevap verdi :

— Kızınızı da beraber getirdim, Mösyö Danat!... Danat siz misiniz? İsmim Sam Darell. Beni bekliyor olmalı-.sınız.

Adam böğürürmüş gibi bir sesle :

— Tabii, dedi.

Adam, Durell'in başının üstünde kalan parmaklıkları tutarken sallanıyordu. Dilinin dolaşmasından ötürü sarhoş gibi bir hali vardı.

— Gelin, gelin, aziz dostum. Tabancanızı yerine koyabilirsiniz. Ona ihtiyacınız olmayacak. Burada yalnızım. :Sadece Giralda var. Kadınım. Asıl ismi Thac Phong'dur. Fakat, ilk karımın ismi Giralda'ydı; Tuıfe'li bir İtalyan. Şahane bir kadındı. Uzun seneler evvel öldü. Anna - Marie'nin annesiydi. Kızım emniyette mi?

— Kızınız burada ve emin ellerde.

Adam tekrar :

— Yukarı gelin, diye bağırdı.

Durell, basamaklardan tırmanırken tabancasını lıer ihtimale karşı yine hazır tuttu. Pierre Danat iriyarı bir adamdı. Haki bir pantolon ve gömlek giymişti. Ayağında orman çizmeleri vardı. Saçları hemen hemen dökülmüştü. Elindeki boş vermut şişesini bir lobut gibi boğazından tutmuştu. İrikıyım Fransız ayakta sallanıyordu. Dengesini bulmak için verandanın direğine tutundu. Sonra bir kahkaha attı. Ağzını elinin tersi ile sildi. Kolları bir kütük kadar kaimdi. Durell'e göz kırparken yüzünün bir kısmı tamamen yukarı doğru oynadı.

Danat elindeki boş şişeyi Durell'e göstererek :

— Zannedersem Giralda, Turin'de yapılan bu vermutları severdi.

Tekrar bir kahkaha atarak devam etti :

— Demekki buraya kadar gelbilmeyi başardınız, ha? Ab ahırı, belâsı Cong Hai'ler geldiği zaman, artık sizden ümidi kesmiştik. Fakat arkadaşın, seni bekleyen arkadaşın, yolda olduğunuzu haber verdi. Size son derece güveni var, Mösyö Durell.

Durell :

— Lantern sizinle beraber mi, şimdi?

Pierre Danat, iri parmağını dudaklarına götürdü.

— Şişşşt!.. Ah, o canavarların onu nasıl avlamaya çalıştıklarını görmeliydiniz... Köyün altını üstüne getirdiler. Onun burada olduğunu biliyorlardı ama, bulamadılar.

Danat, iki elini şişman göbeğine vurdu.

— Nihayet onu saklamak zorundaydım, değil mi? Benim küçük Anna - Marie'im onu çılgınlar gibi seviyor. Fena adam da değil hani.

— Nerede?

— Bir dakika.

Danat, kapıya yöneldi. Ayağı sürtünce Durell onu kolundan tuttu. Sanki ince bir ağacın gövdesini tuttuğunu zanneti. Adamın garip bir kokusu vardı. Ucuz esans ve içki kokuyordu. Başka bir kokusu daha vardı.

— Bir şeyin yok. ya, Danat?

— Kendi kendime işkence yapıyordum, insan kafasındaki kötü düşünceleri silmeli, değil mi?

— Ne ile silmeli?

— Ne olursa. Bir kadın veya vermut.

— Bir pipo dolusu esrar da olsa olur, değil mi?

Danat sırıttı.

—- Tabii o da. Puritan'sm, ha? Bütün Amerikalılar başkalarının alışkanlıklarına daima burun kıvrırlar. Fakat, yakın bir gelecekte bana alışırsınız. Alışkanlıklarım

biraz fazla olmakla beraber kısa zamanda öğrenirsiniz. Buyurun, buyurun, lütfen.

Durell :

— Siz önden buyurun, dedi.

Danat baba, Durell'in bu sözünü çok garip karşıladığından öyle bir kahkaha attı ki, böğürtüsünden, nehrin karşı sahilindeki balıkçıl kuşları ürkerek havalandı. Kuşların havalandıkları ancak kanat seslerinden anlaşılabiliyordu. Durell, bu kahkahanın, bütün hisleri taşlaşmış olan köylülere garip geleceğini düşündü. Pierre Danat'ın, zarif kızıyla hiç bir benzer tarafı yoktu. Durell, Danat'ın peşi sıra, bu büyük yerli evine girdi.

Döşeme ıhlamur tahtasından yapılmış ve parlak bir şekilde cilâlanmıştı. Bambu kamışından yapılmış duvarlar, alçak bir Japon masasının üstündeki lâmbanın ışığını yansıtıyordu. Köşede bir divan vardı. Divanın üzerine ipek bir örtü serilmişti. Yerlere Japon hasırları serilmişti. Divanın ipek örtüsünün altında çırçıplak yerli bir kadın yatıyordu. Kadının saçları simsiyahtı. Kollarında bilezikler, parmaklarında yüzükler ve boynunda bir gerdanlık vardı. Dudaklarının etrafına yayılan ruj kadının yüzüne garip bir ifade vermişti. Divanın baş ucundaki alçak bir masanın üstünde, oyma işlemeli bir pipo ve afyon nargüesi vardı. Evin bambu kamışından yapılmış güneşlikleri kapatılmıştı. Odanın havası boğucuydu.

Danat :

— Giralda, sevgilim... diye başladı.

Kadın İngilizce cevap verdi.

— Ben giderim.

Durell :

— Acele etmenize lüzum yok, dedi.

— Mütecessis bakışların altında burada olmak hoş değil. Gideceğim.

Durell sert bir sesle :

— İşimiz bitene kadar burada kalacaksın, dedi.

Sonra, ayakta sallanan Danat'a döndü.

— Orris Lantern'i nereye saklamış olduğunu bu kadın biliyor mu?

Danat, kıkır kıkır gülerek burnunun ucunu çekiştirdi.

— Hayır, ona söylemedim. Şunu söylemeliyim ki, her kadın da böyledir ama, bu kadın hepsinden daha meraklıdır.

Çukulata rengi vücutlu kadın, dolgun göğüslerinin görülmesine aldırmadan yerinde doğruldu. Kadının vücudündeıı safran kokusu yükseliyordu.

Öfkeyle haykırdı.

— Onu burada mı tuttun? Bizimle beraber mi? O canavarlar, onu her tarafta ararlarken sen onu burada mı tuttun?

Danat, kahkahadan kırılırken cevap verdi.

— Başka nerede saklayabilirdim ki, bebeğim? Onlara söylerdin, değil mi? Kendini kurtarmak için...

-— Seni kurtarmak için, koca sersem!..

— Eh, onu burada saklamamı yuttular, değil mi? Beni iyi tanıdıkları için bana dokunmadılar, değil mi? Onlardan hoşlandığımı düşündüler, ha?

Sonra Durell'e döndü.

— Hindî-Çin'deki Fransızların bir çok hatalarından bahsettim. Fransızlara küfürler yağdırdım ve onlardan adalet istedim. Benim sözlerimi yanlış anlayarak, onların duymak istedikleri şeyleri söylediğimi zannetiler. Şimdi, gelin, Mösyö Durell, size en kıymetli hazinemizi göstereyim.

— Lantern sağ mı?

Danat Baba, bir an için tamamen ayılmış göründü.

— Şeytanı kim öldürebilir ki? diye fısıldadı.

Merdivenlerden nehrin çamurlu kıyısına indiler. Ana; caddeden yerlilerin sesleri duyuluyordu ama, nehir boyunca her taraf ıssızdı. Etraf zindan gibi kararmıştı. Tahtalardan yapılmış iskele gibi bir yoldan yürüyerek, evden otuz metre kadar mesafede bulunan küçük bir ambara geldiler. Dong Ko'nun bu kısmı, her ne sebeple ise Cong Hai'ler tarafından tahrip edilmemişti. Durell, Danat babanın Cong Hai'ler üzerinde oldukça tesirli ve nüfuzlu olduğunu düşündü.

Danat mırıldandı.

— İşte geldik.

— Sen önden gir.

— Yine mi?

— Daima.

— Küçük kızımı görmek istiyordum.

— Kızın emniyette. Onu daha sonra görürsün.

Ambar küçük bir yapıydı. Ihlamur ağacından inşa edilmişti. Yılların kuruttuğu tahtalar beton kadar sertleşmişti. Kapısı alçaktı. Danat, kapıdan seslendikten sonra, içeri girdi. Kuvvetli bir elektrik fenerinin ışığı gözlerini, kör edercesine parladı.

Küçük ambarın bir köşesinden doğru ağır ağır nefes alışlar duyuluyordu. Sanki o köşede yaralı bir hayvan vardı. Elektrik fenerinin ışığı arkasındaki karanlıktan neşeli bir ses duyuldu.

— Hoş geldin, Cajun. Sakın ateş etme, ha? Çocukken söylediğimiz gibi teslim oluyorum.

16

Durell, kuvvetli ışığın altında gözlerini bile kıpmadan durdu. Danat baba, kaz gibi tıslayarak nefes alıyordu.

Durel sakin bir sesle :

— Kapıyı kapamalıyım, dedi.

— Haklısın, Cajun. Yalnız çok yavaş hareket et. Ve gözlerimin akını görmeden sakın ateş etmeyesin.

— Silâhın bana dönük, değil mi?

Durel kapıyı kapadı. Kapının kapanması ile ortalık,, sanki daha karanlık, fenerin ışığı daha parlak göründü,.

Durell, sordu :

— Peder efendi, burada bir lâmba bulunur mu?

— Oui, oui, lâmba var.

— Lâmbayı yak.

Köşeden gelen ses :

•—• Henüz emin değilim ki...

Durell sert bir sesle :

— Artık teslim oldun, dedi. Benim esirimsin ve emirlerime riayet edeceksin.

— Başüstüne, efendim. Benden kalan parçayı, buradan sağlam olarak götürebildiğin takdirde emirlerine amadeyim.

— Yaralı mısın?

— Allahm cezası sırtımdan yaralıyım. İhtiyar Chang'-la beraber vapura binmememin sebebini ne sanıyorsun?

Danat baba, bir kibrit çaktı ve titrek ellerle bir gaz: lâmbasını yaktı. Sarı duvarlar birden aydınlandı. DurelL. ambarın çay sandıkları ile dolu olduğunu gördü. Tavan-

daki havalandırmaya mahsus delikten başka pencere yoktu Burası da sımsıkı kapalı olduğundan insan kendisini fırında sanıyordu. Durell, terlerin göğsünden göbeğine doğru süzüldüğünü hissetti.

Aynı zamanda hayret ettiğini de hissetti.

İnsan daima en kötüyü bulacağını bekler ve ekseri bulur da. Bazen en ufak bir tereddüt, en büyük felâketlere sebep olur. Bazen de en ufak bir dikkatsizlik, insanın beynine bir kurşun yemesine sebep olur.

Bu adamı bulması için dünyanın bir ucuna gönderilmişti. Fakat onu bu kadar kolay bulabileceğini tahmin bile edemezdi.

Durumdan şüpheleniyordu. Orris Lantern'e baktığı zaman, dertlerinin henüz başlamış olduğunu anladı. Bu dertleri sadece, bir asiden dolayı olmayacaktı.

Gaz lâmbasının sarı ışığında, Orris, yarı açı kalmış bir leopar'ı hatırlatıyordu. Avcının son kurşunundan kaçmş yaralı bir hayvandan daha tehlikelibir hali vardı.

Durell'in koyu mavi gözlerine, içinden kıvılcımlar fışkıran sarı gözler cevap verdi. Birbirlerini uzun uzun süzdüler. Lantern, boş çay çuvallarından hazırlanmış bir yatakta yatıyordu. Biraz öteye kanlı sargılar atılmıştı. Bu sargıların üstü böceklerle kaplıydı. Birkaç boş konserve kutusu vardı. Orris'in sol elindeki ordu tipi 45'lik tabancanın soğuk namlusu Durell'in tam karnını gösteriyordu. Durell, Orris'in bu tabancayı nerede bulduğunu düşündü. Belki öldürmüş olduğu Amerikalı bir askerden almıştı. Bu düşünceyi hemen kafasından silip attı. Böyle düşündüğü takdirde, bu adamı hemen buracıkta acımadan öldürmesi gerekecekti.

Orris, Durell'in kafasından geçenleri okudu. Gözlerindeki kıvılcımlar donuklaştı.

— Ona kadar saysan iyi olur, Cajun. Anlaşma, beni canlı olarak götürmendir, değil mi? İstemesen de bunu yapmak zorundasın, ha? Ne yapmaktan hoşlanacağımı biliyorum. Fakat, almak istediklerinizi alabilmeniz iğin, beni bir bütün olarak tutmak zorundasın.

— Yapılan anlaşma, buradaki Cong Hai'lerin sığındıkları yerin plânı ile, senin mubadelendir. Tayland bu bilgiyi istiyor. Washington da aynı bilginin peşinde.

Orris, kaplan gibi vahşi bir sırıtışla :

— Plân oldu, dedi. Hepsi kafamda. Bu bakımdan, kafamı dağıttığın tardirde, bütün bilgileri çamura gömmüş olacaksm.

— Ezberledin mi?

— Öğrenebildiğim her şeyi. Kafamın aldığı kadarını,

— Lâstikli laflardan hoşlanmam. Hepsini bilmiyor musun ?

— Hayır. Geri kalanını öğrenmek sana düşüyor.

Lantern öksürdü. Öksürüğü derin bir inlemeye döndü. Sakallı yüzü acıdan buruştu. Haki gömleği çamur ve kan içindeydi. Yalnız bir ayağında çizme vardı. Pantolonu dizlerinden itibaren kesilmişti. Bacakları çamur içindeydi. Sol omzuna acemice bir bandaj sarılmıştı. Bandajın üzerindeki kan kurumuş ve koyulaşmıştı.

Daant Baba fısıltılı bir sesle :

— Sacré nom, dedi. Çok daha fenalaşmışsm, zavallı oğlum.

Durell kaba bir sesle :

— Zavallı değil, dedi. Altı ay süreyle katillere öncülük yapıp, köyleri yaktı, erkek, kadın ve çocuk farkı gözetmeden öldürdü.

Sonra Lantern'e baktı.

— Kim vurdu?

— Vuranı göremedim. Arkamdan geldi.

— Fakat seni vuranın bir erkek olduğunu düşünüyorsun, değil mi?

Lantern sırıttı.

— Kim bilif? Son anda vapura atlamak için bataklıkta bekliyordum. Danat Baba beni oraya kadar götürdü ve orada terketti. Belki Danat Baba, geri döndü ve beni vuran adamı gönderdi.

Danat, giimbürtülü bir sesle :

— Sözüme güvenebilirsiniz ki, ben böyle bir şey yapmadım, dedi.

— Pekâlâ, pekâlâ. İhtiyar Chang salimen gitti mi, bari ?

Durell, asık bir yüzle :

— Hayır, dedi. Cong Hai onu vapurda temizledi. Onu bulduğumuz zaman bakılacak bir tarafı kalmamıştı.

Lantern susuyordu. Altın sarısı sakalını sıvazladı.

— Üzüldüm, dedi. Chang Amca iyi bir adamdı. İkiz. kardeşi çok üzülecektir. Paio'yu tanıyor musun?

Durell :

— Henüz tanışmadım, dedi.

— Babanın çiftliğinde kâhya. Belki bize bir faydası dokunabilir.

— Yalnız çalışacağız. Paio senin burada olduğunu biliyor mu?

— Danat Babadan başka kimse bilmiyor.

— Böyle olmakla beraber biri tarafından vuruldun.

Lantern şaşırmış göründü.

— E...evet. Fakat beni vuranın, bana tesadüfen rastlayan bir Cong Hai olduğunu düşünmüştüm. Tam omzumdan vuruldum. Acısından nefesim kesiliyor. Aynı zamanda ateşim de var. Beni bir an evvel götürmezsen sağ kalacağımı sanmam, Durell. Tabii bu kolay olmayacak. Çün-

kü, etrafımız Cong Hai'lerle dolu. Köyün altını üstüne getirdikleri halde beni bulamadıklarından şanslı sayılırım. Fakat beni aradıklarına şüphe yok. Akıllarınca ve çabuk hareket etmediğin takdirde de beni bulacaklardır.

Durel sordu :

— Yarana bakan oldu mu?

— Lüzum yok ki. Kurşun omzumu delip geçmiş. Ciğerlere dokunmamakla beraber bazı kemikleri sıyırmış. Afyona alışık olsaydım, babanın nargilelerinden bir tane içebilirdim.

Lantern'in gözleri vahşi pırıltılarla yanıp söndü.

— Kararını ver, Cajun. Ya beni bir bütün olarak buradan çıkartırsın veya, ne yapacaksan hemen buracıkta yapıver.

Durell kesin bir dille :

— Beni zorlama, dedi.

— Alçak bir insan olduğumu düşünüyorsun, değil mi?

— Ondan da beter.

— Bir hainden kötüsü olmaz, değil mi? Hung Chi'de bana bir kahraman gözüyle bakarlardı. Onlara çok faydam dokunduğunu düşünürlerdi. Tabii, bu görüşe göre değişir.

Durell sakin bir sesle :

— Şimdi bulunduğum yerde, benim için kokmuş bir etsin. Seni geri götürmek istemiyorum. îşin bana verilmemesini istemedim. İşi almamak için elimden geleni yaptım. Bana soracak olursan, Cong Hai'ler seni her zaman alabilirler. Senin için nasıl hissettiğimi bilmeni isterim.

— Bunu peşinen biliyorum.

Lantern yine sırıttı. Acıdan yüzü buruştu. Sonra :

— Zaten bu sebeple bütün plânları kafama yerleştirdim. Bir nevi sigortam. Ne dersin, ha? Bende olanı istiyorsun, beni canlı olarak götürmek zorundasın.

Durell kuru bir sesle :

— Beıı de böyle yapacağım, dedi.

Danat baba, rahat bir nefes alarak bir sandığın üstüne oturdu. Kabak kafası lâmbanın aydınlığında yağlı yağlı parıldıyordu. Sanki ağlamak üzereymiş gibi bir hali vardı.

— Kızım da onu seviyor, diye fısıldadı. Hem de çıl-¿111 gibi seviyor.

17

Durell, yaralı adamı Danat'la beraber bırakarak tekrar, karanlık caddeye döndü. Bütün sinirlerinin gergin olduğunu hissediyordu. Orris Lantern'i neredeyse vuracak kadar bir sinir krizi geçirmişti. Onu korumak zorundaydı. Lantern ne yaparsa yapsın, ne kadar kötü olursa olsun, onu sağ olarak geri götürmek zorundaydı. Lantern kendisini ne kadar teşvik ederse etsin artık sinirlerine bakim •olabilirdi.

Lantern'i sağ olarak tutabilmekte pek mühim değildi. Şu ana kadar, Lantern'in nerede saklandığını sadece Danat biliyordu. Fakat adam yaralıydı. Bu sebeple Binbaşıya haber vermek ve onun yardımım istemek zorundaydı. Taylandlı subayla kesin olarak konuşması gerekiyordu. Karanlık yolda yürürken içinde, sanki binlerce düşman gözü kendisini izliyormuş gibi bir his vardı. Taylandlı subayla belki anlaşabilirdi. Çünkü, burada sadece Lantern değil, hepsi birlikte sağ çıkabilirlerse talihleri yaver gidiyor demekti. Bütün mesele Dong Ko'dan sağ olarak çıkabilmekti.

Köylüler, Cong Hai'lerin yaktıkları evlerden sağlam kalmış öteberiyi topluyorlardı. Lâmbaların ışıkları altında tereddütle dolaşıyorlardı. Bazı kadınlar yanmış evlerinin önüne oturmuş sallanarak ağlıyorlardı. Yaşlı adamlar, yüzlerinde şaşkın bir ifade, etrafta dolaşıyorlar ve kadınlara yardım etmeye çalışıyorlardı. Ölülerin gömülmesi için bir grup organize edilmişti. Tabiat kanununun değişmezliği yine kendini gösteriyordu. Bazı kadınlar ev-.erinin önüne oturmuşlar yaktıkları ateşlerde yemek piçiriyorlardı. Biraz dinç olan ihtiyarlar, Muong,un ciplerinin etrafına toplanmışlar, ormanlara sığman Cong Hai'-lerin peşlerinden gitmek için silâh istiyorlardı.

— Mösyö Durell? Mösyö Durell siz misiniz?

Ses yüksek perdeden ve inceydi. Fransızca söylediği halde adamın Çinli olduğu belliydi. Durell, caddenin tam ortasında durdu. Birden kendisini, projektörlerle yadmlatılmış bir sahnede farzetti. Evlerden akseden loş aydınlık nehrin üzerine vuruyor ve suyun aksetme kudreti, yüzeyine vuran ışıkları daha kuvvetlendiriyordu.

— Mr' Durell?

Hayal görmekte olduğunu zanneti. Sanki, vapurda parçalanmış olan Chang Amca tekrar-dirilmişti. Şişman ve yaşlıca Çinli, adımlarının çabukluğu nispetinde Durell'in peşinden geliyordu. Bu adam, ölünün ikiz kardeşi, Danat Babanın çiftlik kâhyası Paio Chu olmalıydı.

— Paio?

— Evet, Mr. Durell. Binbaşı Muong çok acele olarak sizi istiyor. Fakat evvelâ... Mösyö Danat'ı gördünüz mü?

— Turp gibi sağlam.

— Dostu... Giralda ile beraberdi. Maalesef. Fakat, herkesin zayıf bir noktası vardır, Mr. Durell, değil mi ?

Çinli bir an tereddüt etti. Sonra :

— Özür dilerim, çok meşgul ve mühim bir adamsınız,

• dedi. Fakat, zavallı kardeşimi sormak zorundayım. Binbaşı Muong, onu, sizin bulduğunuzu söylüyor.

— Evet. Ben de çok müteessirim.

Durell, Paio Chu'nun alelade bir adam olmadığını derhal anladı. Ölen kardeşinden daha boylu ve şişmandı. Paio'ıuun batılıllara benzer bir tutumu vardı. Durell, adamın uzun süreden beri Danat'ın yanında çalışmasından ötürü batılılaştığını düşündü. îçine bir şüphe girmekle beraber, bunu hemen kafasından silip attı. Kızıl Çin'in haricindeki Çinlilerin de, ırkdaşları kadar kötü olduklarını düşünmek yersizdi.

Durell sakin bir sesle konuştu.

— Kardeşinin ölümü, bu köye yapılan baskın kadar gereksizdi, Paio. Bu insanlar da aynı soruyu soruyorlar. Neden öldürüldüler?

— Fakat, Cong Hai'ler hepimize savaş ilân ettiler...

— Ve kardeşin de bu savaşın içine dahildi.

— Sarı Meşale ile beraber mi? Böyle işittim'

— Chang Sana güvenmez miydi?

— Sadece biraz. Çok fazla şüpheciydi. Ziyaretlerine bir anlam veremiyordu m. Onun gelişlerini, evine hasret kalmasına atfederdim. Matmazel Anna - Marie'yi çok severdi. Bildiğiniz gibi, Anna-Marie ona «Chang Amca» •• derdi.

— Sen Anna-Marie'yi sevmez misin ?

Paio hafifçe eğildi ve gülümsedi.

— Daima çiftlikle ilgilenen (bir iş adamıyım. Çok geniş bir iş, efendim. Her zaman, yapacak çok iş var. Ve yılın sonuna doğru, özellikle... Mösyö Danat... ah... alışkanlıklarını değiştirdiğinden beri, işler sıkışıyor.

— Yani afyona alıştığından beri mi?

— Adetlerini kontrol edemem, efendim. Giralda'ya .gelince...

Omuzlarını çaresizlik içinde silkti.

— Onun yalnız başına yaşayan yaşlı bir adam olduğunu düşünecek olursak...

— Esrarı veya afyonu nereden buluyor?

—• Afyon lher ;zaman bulunabilir, efendim. Dong Ko'nun Çinlilere ait dükkânlarından temin etmek mümkün oluyor... kanundan çok uzaklarda olduğumuzdan • ötürü... şey... olmalı. Elimizden geldiği kadar medeni olarak yaşamaya çalışıyoruz.

Durell kısaca :

— Pekâlâ, dedi. Binbaşı Muong'un beni görmek istediğini söylemiştin ?

— Evet. Özel ilgilerim için size mani olduğumdan dolayı özür dilerim.

Şişman Çinli arkasını dönerek geldiği yöne doğru yürüdü. Üstünde, sarı-krem rengi keten bir elbise ve beyaz •gömlek vardı. Kravatı siyahtı. Durell «Dong Ko'daki adamların en temizi ve medenisi» diye düşündü.

*
* *

Durell, Muong'u farketmeden evvel burnuna püronun kokusu geldi. Uzun boylu Taylandlı subay, cipinin ön kanepesinde oturuyordu. Köylülerle konuşmasını henüz bitirmiş, askerlerini, nöbet tutmaları için emir veriyordu. Gök şiddetle gürlüyordu. Sağnak halinde bir yağmur her an için beklenebilirdi.

Binbaşı Muong cipten indi.

— Ah, Durell, dedi. Kadınlar Hükümet Dinlenme Evine yerleştiler. İki odası onlar için uygundu. Nereye gitmiş olduğunu sorabilir miyim?

Durell, düz bir ifadeyle :

— Orris Lantern'le konuşuyordum, dedi.

Muong'un siyah gözlerinde hayret kıvılcımları parıldadı.

— Ah... Demekki onu hemen buldunuz?

— Yapacak işin vardı. İlkin sen bulmadığın için hata senin değil.

— Hâlâ yaşıyor mu?

— Onu öldürmedim. Şayet bunu kastediyorsan...

Muong gülümsedi.

— Korkarım ki bunu kastetmiştim. Memnun oldum. Emniyette mi?

— Bizlerin olduğu kadar. Yola ne zaman çıkabiliriz?

— Buraya geldiğimiz kadar kolay olmayacak. Cong Hai'ler köy halkına, Dong Ko civarındaki ormanlarda olacaklarını söylemişler. Tabii, sadece blöf olabiiir, ama, bizden fazla, Orris Lantern'i ellerine geçirmek istiyorlar. Elimizde kıymetli bir av var, Mr. Durell.

— Daha ziyade, çıngıraklı bir yılan kabul etmek lâzım. Fakat elimizden geleni yapacak ve en iyi çareyi düşüneceğiz. Hareket edebilir miyiz, edemez, miyiz?

O anda gök şiddetle gümbürdedi. Binbaşı Muong başını kaldırıp gökyüzüne baktı. Yumuşak bir sesle :

— Şayet yağmur yağacak olursa, dedi. Bataklıklardan geçen yolu aşmak imkânsız olacak.

Bir anlık tereddütten sonra sordu :

— Şimdi beni, lütfen, Lantem'e götürür müsünüz?

Bu bir talepten ziyade, bir emirdi. Muong, Lantern konusunun hemen halledilmesini arzu ediyordu. Nihayet kendi memleketiydi, fakat, Durell, binbaşıya güvenemiyordu. Kendisi de dahil olmak üzere, esirini herkesten korumak zorundaydı. Fakat, başka çaresi yoktu. Hep beraber aynı torbanın içine tıkılmışlardı. Halen, Çinde bulundukları durumun gidişatına göre, davranmasj gerekiyordu.

i>

— Olmasını istediğin yerde, tahmin ederim. Orris'-3ıı yanında.

— Onu gördün mü? Orris'imi gördün mü? İyi mi? Emniyette mi?

— Yaralı fakat, durumu iyi.

— Sen vur... sen yap... madın, değil mi?

— Hayır.

Anna-marie rahat bir nefes aldı. Boğazına düğümlenen hıçkırığı yuttu. Elinin tersi ile gözlerine dolan yağmuru sildi. Pantolonu ve bulüzü dolgun vücudiine yapışmıştı. Tavandan doğru gelen bir sürtünme sesi duydular. Giralda birine bağırdı. Nehrin karşı sahilindeki dağlar şimşeğin çakmasıyla aydınlandı. Durell, bu kısa aydınlıkta nehrin çamurlu sularının şiddetle kaynaştığını gördü. Anna-Marie, soluk dudaklarını yaladı.

— Lütfen beni ona götür, Sam. Yaralı olduğunu söyledin. Nasıl? Fena mı? Nasıl oldu...?

— Benimle gel.

Anna-Marie'nin buz gibi elini tutarak ambara doğru uzanan tahta yolda yürümeye başladı. Dong Ko'nun bu kısmı tamamen ıssız görünüyordu. Yağmur hafiflememiş bütün şiddetiyle yağıyordu. Çevreleri zifiri karanlıktı. Ayaklarının yordamı ile yürümek zorunda kalıyorlardı. Durell'in içini, kendisini acele etmeye zorlayan bir his bürümüştü. Deidre'in rahat olduğundan emin olmak istiyordu. Deidre'nin işi bir bakıma tamamlanmıştı. Buraj'a, ona güvenen Anna-Marie ile temas kurmak üzere gelmiş ve temasım kurmuştu. Bunun neticesi olarak da Orris Lantern'i bulmuşlardı. Artık görevi tamamlandığına göre onu keşke sağ salim Washington'a gönderebilseydi. Ama artık çok geçti. Bir de onun güvenliğini düşünmek zorundaydı.

Birden, karanlıkların içinden, iri vücudu ile Danat

Baba belirdi. Yağmurdan sırılsıklam olmuştu. Kızını karşılayışı çok heyecanlı oldu.

— Ma petite!.. Seni çok iyi gördüm. Sevdiğin adamı emin bir yere sakladık. Tamamen iyi... yani biraz iyi...

— Baba, onu görmek istiyorum.

— Bir dakika. Bu... Amerikalıların bu kadar üstüne düştükleri bu adamı hâlâ seviyor musun?

— Orris şerefli ve dürüsttür. Biliyorum. Böyle olduğunu hissediyorum.

— Kadınların altıncı duyusuyla...

— Baba, lütfen!.. Daha fazla tahammül edemiyorum. Onu hemen görmem lâzım.

Durell'in bir baş işaretiyle Danat kenara çekildi. Anıa-Marie koşarak içeri daldı. Evvelâ onun hayret çığlığını sonra, Orris Lantern'in sakin sesini duydular. Durell, içeri girmek üzere olan Danat'a engel oldu.

— Onu buradan başka bir yere kaldırmamız lâzım, dedi.

— Evet, evet. Muong'un adamları... ve köylüler... kendilerine geldikleri zaman, Cong Hai'lerin ambarlarda yaptıkları tahribatı ve aldıkları şeyleri kontrol .etmek, için bu bölgeye geleceklerdir.

— Onu nereye götürebiliriz?

Danat Baba homurdandı.

— Kanala olabilir.

— Nerede?

— Yerini gösteririm. Yakın olduğu halde oraya kimse gitmez. Yarası, yürüyemeyecek kadar kötü değil.

— Pekâlâ.

Lantern yalnız yürümekte israr etmekle beraber, Anna-Marie, ona yardım etti. Yardımdan ziyade ona sarılîmıştı. Lantern, 'sesinîi çıkarmadan yürümeye devam etti. Durell, bu adamı ne kadar bir süreyle hayatta tutabileceğini hayretle düşünüyordu. Bütün şartlar aleyhin-

Durell itiraf ederek :

— Onu öldürmek istedim, dedi. Fakat öldürmedim. Nasıl olsa ölebilir. Kangren olması mümkün olan bir yarası var; omuzunda. Chang'la beraber vapura binmesine fırsat kalmadan biri tarafından vurulmuş. Sarı Meşale hakkındaki hislerini öğrenebilir miyim?

Muong :

— Hislerime yer veremiyorum, dedi. Sadece yerine getirilecek bir görevim var.

— Peki, görevinin ne olduğunu sorabilir miyim, Binbaşı ?

— Sarı Meşale dediğiniz bu adamı, her ikimizin de hükümeti istiyor. Onun akibetini, onlara bırakmak çok daha doğru olacaktır.

Derin bir nefes alarak konuşmasına devam etti :

— Görevimiz açık. Lantern'i Bangkok'a götürür, daha yüksek makamların karar vermesini bekleriz.

— Güzel. Bu meseleyi şimdilik böyle kabul edecek ve hareket edeceğiz.

— Şu halde beni ona götürün, lütfen.

Durell :

— Bunun akıllıca bir hareket olacağını sanmam, dedi. Köylüler bizi gözlüyorlar. Bazılarının Cong olduğundan emin olabilirsin. Onların Orris Lantern'i linç etmelerine fırsat veremeyiz..

Muong'un kara gözleri kıvılcımdandı. Göğün aniden gürlemesi üzerine başını kaldırıp baktı. Birden çakan bir şimşek gökyüzünü kuvvetli bir ışıkla aydınlattı.

Sonra yağmur başladı.

Muong kımıldamadan yerinde duruyordu. Hafif bir sesle :

— Artık cipleri kullanamayız, dedi. Burada kapanıp kaldık. Adamlarım için bir yer temin etsem iyi olacak. Şimdilik Sarı Meşale'nin emniyeti bakımından sizi sorumlu tutuyorum.

— Yok canım!.. Eyvallah!

Arkasını Muong'a döndüğü zaman, sağnak halindeki yağmur şiddetle omuzlarını dövüyordu.

Karanlıkta ve sağnak halindeki yağmurda bir metre ilersini görmek mümkün değildi. Hatta, köyün ışıkları bile kaim bir yağmur perdesi arkasına saklanmıştı. Yerden kalkan tozlarla hava birbirine karışmıştı. Nefes alırken sanki ciğerlerine su doluyordu. Ayakları çamura saplanıyordu. Durell, Danat'ı bulmuş olduğu Giralda'nın evine yöneldi. Lantern'i daha emin bir yere almanın zamanıydı.

Büyük evin köşesini dönmek üzereydi. Yağmurun şiddetine karşı başım eğerek yürümek zorunda kalıyordu. Birisi kolundan çekerek :

— Mösyö Durell. Sam, lütfen, diye fısıldadı.

Kolundan çeken Anna-Marie'ydi. Merdivenin altına saklanmıştı. Yağmurdan ıslanan sarı saçları adeta koyulaşmıştı. Karanlıkta, gözleri fosforlu gibi ışıldıyordu. Sinirli bir hareketle Durell'in göğsüne dokundu.

— Lütfen.

Sonra, gök gürültüsünden ancak duyulan fısıltı halindeki sesini biraz yükselterek :

— Özür dilerim, dedi. Otelde yapmak istediğim saçmalık için, demek istiyorum. Çok aptalca davranmıştım.

Durell :

— Deidre nerede?, diye sordu.

— Paio Amca, çavuş Lao ve askerlerle beraber Hükümet Dinlenme Evinde. Seni ve babamı bulmak üzere sıyrılıp kaçtım. Babam nerede?

tana gelecek. Anlaşmamızın bir kısmının da bu olması lâzım.

Durell :

— Anna-Marie'ye aldırdığın yok, dedi.

— Fakat yanılıyorsun. Buna inanabilmek için ben bile kaç gece uykusuz kaldım. Buna inanmanın zorluğunu biliyorum, fakat inan ki doğru. Ona aşığım.

Orris bir kahkaha daha attı. Sonra tekrar öksürdü..

— ... ve istesen de istemesen de bize yardım etmek: zorundasın.

Yağmur kesildiği anda kanala yaklaşmışlardı. Etrafı, derin bir sükûnet kaplamıştı. Sadece ağaçların yapraklarından sürülen damlaların sesi duyuluyordu. Bu sese hakim tek ses, bulutlar halinde uçuşan sivrisineklerin vı~zıltısıydı. Nehirden ormana doğru uzanan patikanın köyden çıkan ucunda bulunuyorlardı. Bir pirinç tarlasını geçip sola saptılar ve kısa çalılıkların arasından yürüdüler. Çamur, ayaklarının altında vıcık vıcık ötüyordu. Nihayet suyun parlaklğmı farkeden Durell, Danat'm bahsettiği kanala geldiklerini anladı. Yavaş yavaş gökte belirmeğe başlayan yıldızların loş aydınlığında, eski bir şato harabesi birden gözlerinin önüne heyulâ gibi dikildi.

Danat, durmaları için elini kaldırdı ve fısıltdı bir sesle :

— Burası artık kullanılmıyor, dedi. Fakat, Cong Hai'lerin baskınında buraya saklanmış rahip olabilir.

Lantern kuru bir sesle :

— Burası boştur, Danat, dedi. Fakat, yarm, köylüler rahiplerini aramak üzere buraya geleceklerdir. Bunu düşünecek olursak, burası saklanmam için elverişli bir yer değil.

— Seni «Lady» de saklamak niyetindeydim.

Durell :

— Lady mi?, diye sordu.

— Göreceksiniz. Benim malım, ama, dizel motorlu vapurlarla mallarımı daha ucuza naklettiğim için işletmeye sokmadım. Gelin.

Şatonun gölgelerine sığınarak yürüdüler. Klerde görünen bir yerli kulübesi yıldızların aydınlığında gri bir renkte görünüyordu. Metruk bir kulübeydi. Durell, burasının yılanlarla dolu olabileceğini düşündü. Kulübeyi geçip yollarına devam ettikleri zaman arkasına bakan Durell, kocaman şatonun, ormanın yüksek ağaçları arasında kaybolmuş olduğunu hyretle gördü.

Başını döndürdüğü zaman ise, büyük ağaçların yaprakları arasında kaybolmuş gibi duran nehir teknesini gördii. Sanki serap görmüş gibi oldu. Ay, bulutların arasından sıyrılıp ortalığı aydınlattığı zaman, tekne daha net olarak göründü.

Ay, çelik bir tepsi gibi görünüyordu. Durell'in gözlerinin önünde çocukluk seneleri canlandı. Durell, teknenin otuz metre kadar uzun olduğunu tahmin etti. En azından beş yüz yıllık vardı. Kısa bir zaman evvel işletmeden çekilmiş olması gerekiyordu. Aksi halde teknenin tamamen dağılmış olması gerekirdi. Kavuran sıcağa, kanser kadar etkili olan çamurlara ve aç gözlü dallara metanetle göğüs germişti. Direklerin gergi telleri paslı olmakla beraber gergin ve sağlam görünüyordu. Geniş pencereleri, kaptan köşkü, güverte karanlıkta kalıyordu. Kaptan köşkünün biraz gerisinde geniş bir bacası vardı.

deydi. Lantern'in mevcudiyeti uzun zaman saklanamazdı. Lantern'in Cong Hai'lerden bu kadar kolaylıkla kurtulması mücize olamazdı. Çünkü, Durell mucizeye inanmazdı. Fakat, er geç Lantern'e ulaşan biri çıkabilirdi. Bunun bir an evvel olmasını temenni ederken kaşları düşünceyle çatıldı.

Adamın cesaretini takdir etmesi gerekirdi. Yaralı, aç ve yorgun olan Lantern, köyün doğu kesimine kadar Fransız kızın yardımı ile yürüdü. Anna-Marie, hem yürüyor hem fısıltı halinde, Lantern'le konuşuyordu. Danat Baba, iri bir ayı gibi önden yürüyor ve Durell tabancası elinde olduğu halde arkadan yürüyordu.

Bir keresinde, küçük bir köylii grubu, arkalarında sarı yağmurluklar ve başları konik şapkaların içinde kaybolmuş olarak geçerken, saklanmak zorunda kaldılar. Köylülerin ellerinde taşıdıkları fenerlerin solgun ışığında Durell, Lantern'in sakallı yüzünün acıyla buruşmuş olduğunu gördü. Her şey tuzak olabilirdi ama, adamın yüzündeki acı ifadesi, yapmacık olamazdı.

— Kusura bakma, Cajun. Biraz halsizim.

— Kendini fazla yorma. Daha ne kadar yolumuz var, Danat Baba?

Çiftçi :

— Biraz daha. On dakika kadar.

— Şu halde biraz dinlenelim.

Orris, ıslak bir ağacın gövdesine dayandı. Karanlık onu gözden sildi. Gök tekrar gürledi, fakat, bu sefer vadinin daha derinlerinden gelmişti. Fırtınanın kısa bir süre sonra dinmesi beklenebilirdi.

— Cajun ?

— Buradayım.

— Beni dinle. Bana yardım etmek zorundasın. Ni-

hayet ikimiz de Amerikalıyız. Korktuğumu söylemekten, utanmıyorum.

Orris boğuk bir kahkaha attıktan sonra öksürdü ve sol omzunu tuttu.

— Beni vatandaşın olarak kabul etmediğini biliyorum, eski dost, fakat, aksini iddia etmek yersiz. Eğer işer kötü giderse şunu hatırlamalısın ki... tavaya atıp kızartmak istediğin büyük balık ben değilim.

— Sen değil misin?

Orris, titreyen elini sarı sakalında dolaştırdı.

— Eğer fırsat bulursak, bu husus hakkında konuşuru?, Fakat, bahsettiğim büyük balıkla beni mukayese edecek olursan benim ne kadar küçük olduğumu anlarsın. Buna inan. Bana erişmeye çalışacak ve seninle beraber gitmek isteyecektir. Çok şey biliyorum, ama, yeterli değil. Onun bildikleri ile miika...

Durell, Lantern'in lafım keserek sordu :

- Kim bu adam?

— Keşke söyleyebilseydim.

— Söyleyemez misin yoksa söylemek istemiyor musun?

— Kim olduğunu bilmiyorum.

Durell, sert bir sesle :

— Fakat buradaki Con Hai'lerin başı sensin, dedL Sana boşuna Sarı Meşale dememişlerdir.

— Sadece öne sürülen bir insanım. Genel bir ajan.. Onlarla beraber ormanlarda dolaşan bir Amerikalı olmalı fazlaca büyütüyorlar. Nihayet düşündüm. İçim sıkdmıştı. Sıkıntım düşünmeme sebep oldu Böyle düşününcede aralarından çıkmaya karar verdim. Ve bildiğin gibi küçük Amıa-Marie bu kararı vermemde yardımcı oldu.

Durell susuyordu.

— Dinle, Cajun. Anna-Marie de benimle beraber Va-

böyle bir gemide yıllarca gidip gelmişti. Geminin adr «Trois Belles» ti. Daha sonraları, o gemiyi ev olarak uzun bir süre kullanmışlardı. İhtiyar büyükbabası o gemiyi bir poker partisinde kazanmıştı.

Tayland ormanlarında metruk olarak duran bu gemiyi tanıyormuş gibi bir his vardı içinde. Thea ile ilk aşk hayatı böyle bir gemide başlamıştı. Thea, onu kazan dairesinin karanlık odasına sürüklemiş ve çır;ıplak soyunarak kendisini ona teslim etmişti. Bu yıllar, bir daha geri gelmeyen hatıralarla dolu yıllardı...

Böyle olduğu halde...

Danat Baba'ya sordu.

— Bu teknenin sahibi kim?

— Ben. Bir zamanlar işletirdim. Daha evvel söylediğim gibi, bozulduğu zaman tamir etmek imkânım olmadı.

— Artık tamir olamaz mı, dersin?

— Makineler hakkında en küçük bir bilgim dahi yok.

Lantern, merdivenleri tırmanırken soluk soluğa kalmıştı.

— Fakat benim makineler hakkında bilgim var, Baba, dedi. Yarın sabah makinelere bir göz atarım.

Durell, adamın sarı gözlerine baktı. Aynı kanalda düşünüyorlardı. Şayet bataklıklardan geçen yol ciplere elverişle değilse, istifade edecekleri sadece nehir kalıyordu. Düşman belki bu geminin varlığını bilmiyordu. Şayet çabuk olarak tamir edebilirlerse, yeteri kadar odun alıp nehire açılabilirlerdi...

Hayır, bu kadar ümide kapılmamalıydı. Kazanlara giden ilk tazyik, kazanları patlatmadığı takdirde bir kaptana ihtiyaçları olacaktı. Tayfaya, ateşçiye ve takıma ihtiyaçları vardı. Kendi emniyetleri bakımından makinelerin çok çabuk tamir edilmesi gerekiyordu. Amerikala-

rıiı yapmak istedikleri ve yaptıkları işi, ormana gidip Cong Hai'lere haber verecek çok hain bulunabilirdi. Bundan katiyen şüpheleri olamazdı. Muong'un az kuvveti, kararlı bir gerilla saldırısını önleyemezdi.

Güvertede topallayarak yürüyen Lantern'e baktığı zaman, Cong Hai'lerin bu haini ellerine geçirmek için her türlü ücreti ödeyeceklerini düşündü.

Bu eski gemiyi kullanma düşüncesi tamamen bir hayalden ibareti. Fakat başka çıkar yolları da yoktu.

Mümkün olmaz gibi görünen şeyleri yapmaları gerekiyordu.

19

Çocukluk günlerini gözünün önüne getirerek Trois Belle'nin makine dairesini kafasında canlandırdı. Makinelerin sarı kısımlarını gücünün yettiği kadar parlatmasını hatırladı. Bütün gayreti boşunaydı. Bu gemiye yardımcı olabilecek kadar hatırlayamıyordu. Hatta, henüz makinenin arızasını büe bilmiyordu. Gece, ışık yakmanın çok tehlikeli olacağını düşünerek Danat ve Anne-Marie'yi Lantern'in yanında bırakarak dönmüştü.

Deidre, Hükümet Dinlenme Evinde bekliyordu. Yüzü solgundu. Yorgun olduğu her halinden belliydi.

— Sam, sevgilim, burada kendimi hiç bir işe yaramaz hissediyorum. Belki haklıydın. Belki, buraya gelmemeliydim. Şimdi, Anna-Marie'yi bile benden uzaklaştır-'dm. Hiç olmazsa oradayken bir işe yarıyordum. Şimdi ne yapabilirim ki?

Durel, Deidre'nin dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu

Bu teknenin, ormanın bu kadar derinliklerine neden ve nasıl geldiğini tahmin etmek Durell için zordu. Fakat, teknenin yeniyken çok gösterişli olduğu belliydi.

Ne zamandan beri burada unutulmuş ve çürümeye i erk edilmişti? Durell, bayağı heyecanlanmıştı. Diğerlerini biraz daha hızlı yürümeleri için teşvik etti.

Danat'a sordu :

— Son ne zaman çalıştı, Danat Baba?

Şişman ve iri adam omuzlarını silkti.

— Beş sene evvel bozuldu, dostum. Tamir ettirecek usta olmadığından o zamandan beri burada çürümeye terk edildi.

— Arızasının ne olduğunu biliyor musun?

— Kim bilir? Ben çay yetiştiriyorum. Pistonlardan ve supaplardan anlamam.

— Buraya çok insan gelir mi?

— Kimse gelmez. Burada sadece hayaletler ve kötü hatıralar vardır. Esirimizin burada emniyette olması gerekir. Fakat, neticede, bizim gibi, o da fazla emniyette olamaz, değil mi?

— Cong Hai'lerin yakın bir zamanda döneceklerini tahmin eder misin?

— Fazla bir fikir yüriitemememekle beraber, makul bir .nsanım, dostum. Hepimiz büyük bir tehlike içinde kaybolmuş durumdayız.

Uzakta kalmış olan köyden, ölüler için çalman göncün sesi duyuldu. Biryerlerde, yüksek sesle dua ediliyordu. Kanalın çamurlu pis suyundan bir balık fırladı ve tekrar karanlık sulara gömüldü. Ağaçların yapraklarından devamlı olarak süzülen yağmur damlalarının sesi artık azalmak üzereydi.

Danat, öne düşerek onları, üzerinde küçücük beyaz çiçekler bitmiş **olan beton bir rıhtımdan** geçirdi. Küçük

çiçekler mehtap ışığında göz kırparmış gibi parıldıyordu:. Dıırell'in tabancası her an ateşe hazırdı. Lantern'nin ayağı kaydı ve neredeyse düşüyordu. Anna-Marie onun düşmesini önledi. Sakallı asi alçak bir sesle küfür edince, Durell susmasını söyledi. Lantern, başını döndürüp Du—rell'e baktığı zaman gözlerinden kıvılcımlar fışkırıyordu.

— Bakıyorum, beni düşüneceğin yerde Cong Hai'lerî daha çok düşünüyorsun. Beni yakalayabildikleri takdirde neler yapacaklarını biliyor olmalısın, ha?

— İşim seni yakalamalarını önlemekten ibaret.

Orris sırıtarak :

— Bundan da nefret ediyorsun, dedi. Senin gibi bir insan, işini fazla ciddiye alır.

Durell tekrarladı :

— Kapa çeneni.

— Benim icabıma bakmalısın, oğlum. Washington'da beni sorguya çekeceklerinden, benim sağ olarak gitmem gerekiyor. Bu bakımdan ne söylersem yutmak zorundasın. Doğru değil mi?

— Ben sadece insanım, Orris. Beni fazla zorlama.

— Fakat, Piepiıig'in, senin hakkında söylediklerini biliyor olmalısın? Oldukça geniş bir lakabın var. Seni Cennet Şatosunun büyük kapısına asmak onlar için büyük bir şeref olur, oğlum. Onlar için büyük bir başarı olur. En iyisi, bu fırsatın ellerine geçmemesini temenni etmektir, ha ?

Durell :

— Haydi, gemiye, dedi. Baba, yol göster.

Şişman Fransız soluyordu.

— Muhakkak, muhakkak. Hâlâ kullanılabilecek durumda olan kamaralar olduğunu tahmin ederim.

Durell, eski teknenin güvertesine çıktığı zaman, çocukluk günlerini hatırladı. Büyükbabası Johnatan ile

"Durell, bu sefer Muong'a sordu:

— Herhangi bir teklifin var mı, Muong?

Muong içini çekti. Nefes aldığı zaman göğüs adaleleri şişti. Bataklıktan doğru, bir kuş ötüşü duyuldu. Konuştuğu zaman sesinde bir ilgisizlik ifadesi vardı.

— Bangkok'ta, henüz çocuk yaşlarındayken, profesyonel bir boksör olmak istediğimi bilir miydiniz, Mr. Durell?

Bir an duraladıktan sonra devam etti :

— Tayland usulü el ve ayakla dövüşmesini öğrendim ve iyi bir boksör oldum, Mr. Durell. Bacaklarım hâlâ iyidir.

Durell konuşmadan neticeyi bekliyordu.

Muong devamla :

— Boks çalışmalarımdan sonra, Budist eğitimi görmek için manastıra kapandım, dedi. Rahip cüppesi giyip kafamı tıraş ettirdim ve elimde kâse taşıdım. O seneleri hatırlarım.

Durell, Taylandlının lafı nereye getireceğini merak ederek sordu :

— Ondan sonra?

— Evet, ondan sonra, savaş başladı ve Tayland, Japon Kraliyet ordusunun istilâsına uğradı. Tayland'dan kaçarak Kuzey Çine geçtim. Orada, Mao Tsetung'un konuşmalarını dinledim. Onun büyük bir adam olduğunu düşündüm. Fakat beni hor görüp hapsettiler.

— Fakat seni serbest bıraktılar.

Muong'un bakışları çok uzaklara dalmıştı.

— Doğru. Beni artık serbest bırakabilecek kadar .eğitmişlerdi.

— Onlara inanmış miydin?

— Muhtemelen. Hatta, evlendikten sonra bile, bu

inancım devam etti. Ancak karımı iyice tanıdıktan sonra aklım başıma gelmişti.

Durell, lakayt bir sesle :

— Evli olduğunu bilmiyordum, dedi.

— Karım doktordu. îngilterede okumuştu. Bana sükûn vermişti. Çocuklarımız vardı. Dong Ko'ya benzeyen bir köydeki klinikte çalışmak üzere gitti. Cong Hai'ler o zaman yeni yeni türüyorlardı. Karımın hayatını bağışlamadılar. Yaktılar, öldürdüler, ırza geçtiler ve Amerikalı liderlerinin ismini bağırdılar, Sarı Meşale...

Muong, yine sustu. Gözleri bulutlanmıştı. Sonra, devam etti.

— Karım sevimliydi. Kimseye zararı olmayan bir insandı. Hunharca katledildi.

Sabah güneşinin yakıcı sıcaklığı etrafa yayıldığı halde titredi. Başını ağır ağır çevirip Durell'e baktı.

— Amerikalı asi hakkındaki hislerimi öğrenmeniz-için bunları size anlatıyorum.

Durell :

— Anlaşmaya varmıştık, dedi.

— Evet. Anlaşmamızı bozmamaya gayret edeceğim.

* * *

Dong Ko köyünün sakinleri normal hayatlarma başlamışlardı. Tavuklar evlerin altlarında koşuşuyor, birkaç domuz çamurlarda yuvarlanıyordu. Kadınlar Cong Hai baskınından arta kalan pirinçleri toplamışlardı. Dükkânlarında satacak malları olan birkaç Çinli, dükkânlarını açmışlardı. Fakat, daima siperde kalıyorlar, halka görünmek istemiyorlardı. Öldürülen muhtarın oğlu, yeni muhtar olarak seçilmişti. Cong Hai'lerden kaçan bazı orta

— Şu anda hiç bir iş yapamazsın.

Hisleri körlenecek kadar yorgun olduğunu hissetti. Deidre, gömleğini çıkarmasına yardım ettikten sonra, bir havlu bularak, göğsünü ve başını kuruladı. Deidıe'nin yüzü sakindi. Saçlarını iki parça halinde örmüştü. Fakat, geçirdikleri yorucu günün izlerini yüzünde taşıyordu. İç aleminde büyük bir sarsıntı geçirmişti. Durell, onun bu haline ilk defa şahit oluyordu.

Deidre mırıldandı.

— Sam, «aaa söylemiştim» demekten çekinme. Şimdi sana köstek oluyorum, değil mi?

—- Henüz uzun bir yolculuğumuz var, Dee.

— Ve bu yolculukta sana hiç bir yardımım dokunamaz, değil mi?

— Şu anda, halen yardım ediyorsun, Dee.

— Bunu herkes yapabilir. Çok yorgunsun, fakat...

Durell :

— Bak, dedi. Burada kapana kıstır.İmiş fareler gibi kaldık. Sabır gerekiyor, fakat, onların ne zaman ormandan çıkıp saldıracaklarını düşününce sabretmek zor oluyor. Çünkü, onlara yeteri kadar zaman verecek olursak, yine geleceklerini biliyoruz, Dee.

— Evet, Muong üzüntülü. Adamlarından ikisi gitti. Onların bir tuzağa mı düşürüldüklerini, yoksa kendi arzuları ile mi gittiklerini bilmiyor.

Durell'in kaşları çatıldı.

— Bu fırtınadan sonra, bu gece için bir saldırı beklenemez. Buraya, bu kadar çabuk gelebüeceğimizi de tahmin edeceklerini sanmam. Belki yarın bir kurtuluş çaresi bulabiliriz.

— Fakat emin değilsin?

— Gördüğümüz işte hiç bir şeyden emin olamayız, Dee. Özellikle bizim işlerimizde.

— Biliyorum. Zaten her zaman nefret ettim. Bu işe girmek için de kendim kaşındım. Hakikaten üzülüyorum, Sam. Sana yardımcı olabilmek için bir şeyler yapmak istiyorum.

Deidre, o gece Durell'in yanında yattı. Bütün gece, sıcağın verdiği rahatsızlıkla oradan oraya dönüp durdu. Muong'un adamları, nehri ve köyün civarını kolluyorlardu. Hava ağarmak üzereyken horozların ötüşü ile, nihayet Durell de gözlerini kapayabilidi...

* * *

Orman tamamen sessizdi.

Sabahın kalın sisi, Nehiri bir peçe gibi örtmüştü. Karşı sahildeki balıkçıl kuşlarını görmek mümkün olmuyordu. Durell, Muong'u cip yolunun kenarına çökmüş olarak buldu. Cip birkaç metre geride çamura saplanmış duruyordu. Taylandlının bakışları, yeşil bir perde gibi etrafı sarmış olan asmaların üzerinde dolaşıyordu. Muong, şehir adamıydı. Fakat Durell, onun orman kabilelerinin arasında yaşamaya alışkın olduğunu biliyordu. Muong'un sırtında gömlek yoktu. Kısa bir pantolon giymişti. Büyük ağaçların yaprakları arasından sızan güneş ışıkları, binbaşının sırtını parlatıyordu.

Çavuş Lao, Muong'un yanında duruyordu. Genç Çinlinin adaleli vücudu vardı. Moğol ırkından gelme düz yüzünde, elmacık kemikleri çıkık çıkıktı. İfadesiz sarı gözlerinden ne düşündüğü belli olmuyordu.

Durell sordu :

— Ne düşünüyorsun, Lao?

— Bu yoldan gidemeyiz, efendim.

— Telsizden ne haber?

— Cevap vermiyor. Statik tesir altında.

yaşlı adamlara silah dağıtıldı. Bu adamlar Muong'un askerleri ile birleşerek nöbet tutmaya başladılar.

Sıcaklık bütün hışımıyla kanalın üstüne çökmüştü. «Dong Ko Lady» adlı tekne adeta bir firma dönmüştü. Durell, bazı kadınları, geminin parmaklıklarına sarılmış; olan dalları kesmekle görevlendirmişti. Kadınlar ellerine geçirdikleri baltalar ve bıçaklarla harıl harıl çalışıyorlardı. Tepelerden doğru yükselen duman şeridi vadiye doğru yayılmaya başlayınca, Danat Baba, çiftliğine gitmek istedi.

Durell :

— Gidemezsin, dedi. Cong Hai'ler seni oraya çekmek istiyorlar.

— Fakat ben... benimle bir geçimsizlikleri yok ki.

— Öyle mi düşünüyorsun? Fransızsm ve beyaz ırktansın. Bu sebeple sen de kapitalistsin. Onların propagandan mecmualarını okumuyor musun?

— Fakat bütün hayatımca buradaki herkesle dosttum. Çiftlik hayatımın bir alev haline geldiğini görüyorum.

Durell, Fransızm bu kadar iyimserliğine akıl erdiremiyordu.

— Cong Hai'lerin buralı olmadığını biliyorsun. Sana da, Chang Amcaya yaptıklarının eşini yapmaktan memnun kalacaklardır.

— Chang'dan bahsederken aklıma geldi... benim gitmeme izin vermiyorsan, Paio'yu gönderebilir miyim?

— Paio'ya da aynı muameleyi yapmazlar mı, dersin?

— Zannedersem.

Durell, soğuk soğuk gülümsedi.

— Her neyse, Paio'nun oraya gitmek isteyeceğinden şüpheliyim. Sahi, o nerelerde?

— Köylülere, temizlik yapmalarında yardım ediyor.

— îyi. Bırak orada kalsın. Sende burada kal ve gemi ile ilgilen.

Bir düzine kadar köylüyü toplayarak onlşra, gemide kullanacakları odunları kestirmeye başladı. Yarı bellerine kadar çıplak adamların büyük bir hızla çalışmaları karşısında hayrete düşüyordu.

İki saat süreyle Dong Ko Lady'nin makine dairesinde •uğraştı. Makinelerin çalışıp çalışmayacakları henüz belli değildi. Hatta, gemi nehire çıktığı zaman, suyun üstünde duracağı bile belli değildi. Dizlerine kadar çamura gömülerek kanaldaki sazları keserken, sıcak bunaltıcıydı. Fakat Durell, çalışanlara önderlik yaparak yapılması gereken işleri tarif ediyordu. Öğleye doğru beton platforma döndüğü zaman Deidre onu karşıladı.

Deirde, Durell'in çamurlu elbiselerini ve yüzündeki sıyrıkları görünce hayretini saklayamadı.

— Oh, Sam!..

Deidre'nin gözlerinde şimdiye kadar görmemiş olduğu bir karaltı vardı.

— Sam, kendini harap ediyorsun. Bu hurda tekne artık yüzemez.

— Buradan kurtulabilmemiz için tek ümidimiz bu gemi. İcap ederse sürükleyerek nehire kadar götüreceğiz.

— Ya Cong Hai'ler bizi nehrin aşağı kısımlarında bekliyorlarsa?

— Muong'a, ciplerin üzerine monte edilmiş olan. 50 kalibrelik makinelileri, güverteye nakletmesini söyledim.

Deidre, diz üstü çökerek Durell'in bacaklarına yapış:mış olan sülükleri sigara ile yaktı. Deidre'nin de yanakları çamurianmıştı. Eski şatonun yıkık duvarlarına tünemiş .mantolu maymunlar sırıtarak onlara bakıyorlardı.

Deidre :

•—• Biraz dinlenmelisin, sevgilim, dedi. Şatonun içi *çok serin.

— Vakit yok. Cong Hai beklemez. Burada olduğumuzu öğrenmiş olmalılar. Aynı zamanda, Sarı Meşale'nin de yanımızda olduğunu biliyorlardır. Orris nerede?

— Makine dairesinde.

Dur eli sinirlendi.

— Kamarasından dışarı çıkmaması söylenmişti. Çok ^abuk tanınabilir.

— Yardım edebileceğinde İsrar etti.

Durell küfür ederek, eski geminin bağlanmış olduğu yere koştu. Köylüler ona yol açarken irileşmiş gözlerle arkasından bakıyorlardı. Durell, gemiye tırmandı ve makine dairesine doğru yöneldi. Merdivenlerden inerken, çocukluk günlerini hatırladı. O zamanlarda böyle, makine dairesine inerdi. Trois Belles ile bu gemi arasında hemen hemen hiç bir fark yoktu. Gözleri kapalı olarak bu makine dairesindeki makinelerin arasında dolaşabilirdi.

Cong Hai'lerden kaçmış olan iki çocuk, kan ter içinde çalışıyorlardı. Üstlerinde sadece bir bikini mayo gibi bez parçası vardı. Durell, paslı merdivenden karanlık deliğe atladığı zaman, önüne Anna-Marie çıktı.

Şort giymiş, sütyen yerine bir eşarp bağlamıştı. Yüzü gözü yağ içindeydi. Makinenin yağları sarı saçlarına bile bulaşmıştı. Gözleri pırıl pırıldı. Durell'in öfkeli yüzünü görüp elindeki tabancayı farkedince, gözlerindeki pı:rıltı söndü.

•— Ne oluyor? Ne var ?

•— Orris nerede?

Durell'in alışık olduğu yayvan bir ses duyuldu.

— Buradayım, Cajun.

Durell sert bir sesle :

— Oradan çık, dedi.

— Çalışıyorum, dostum.

— Dost değiliz. Oradan çık ve ellerini kaldır.

Lantern, kazanın arkasındaki aralıktan süzülerek çıktı. Yağlı elinde bir İngiliz anahtarı vardı. Gözleri kısılmıştı. Dudaklarında ince bir tebessüm vardı.

— Beni şimdi mi vuracaksın, Cajun?

— Anahtarı bırak?

— Anahtarla çalışıyorum.

— Bırak.

Ağır anahtar gürültüyle yere düştü.

— Biliyor musun, Cajun? Benden nefretin seni kör yapmış.

— Ortalarda görünmemen gerekiyordu. Köydeki bir sıçanın, koşup Cong Hai'lere haber vermesi ne kadar zaman alır acaba?

— Bir şey farketmez. Beni öldürmek için geldikleri takdirde halen burada olursak ne farkeder? Bir an evvel buradan kurtulup gitmemiz lâzım.

Lantern, Anna-Marie'yi yavaşça kenara çekti.

— Sen biraz uzak dur, sevgilim. Bu iş, onunla benim aramda ve içimde öyle bir his var ki, ikimizden biri vatana sağ dönemeyecek.

Durell :

— Haklısın, dedi.

— Sen derdinin ne olduğunu biliyor musun, ahbap? Vaktiyle iyi bir insandın. Yale üniversitesine gittin ve avukat oldun. Daha sonra CIA hesabına çalışmaya başladın. Sen, hem avukat hem de CIA ajanı olduğundan, bizim gibi küçük makinistlerle ilgilenmezsin. Senin bütün derdin keçi gibi inatçılığın...

Orris sözünün burasmda boğuk bir kahkaha atarak devam etti :

— ... Evet ben makinistim. Yani memleketimde öyleydim. Bu eski makineyi gözü kapalı söküp yine yerine takabilirim. Acaba sen bunu anlayabilir misin?

Durell, ekşi bir suratla :

— Senin yardımına ihtiyacım yok, dedi.

— Öyle bir olacak ki. iskele tarafındaki çarkı döndürebilmek için yeni bir şafta ihtiyaç var. Bu ihtiyarın bütün derdi yeni bir şaft. Pastan ve zorlamadan ikiye ayrılmış.

Durell, öfkesinin şaşkınlığa döndüğünü hayretle farketti. Lantern'e güvenemiyordu. Aslında güvenmek de istemiyordu. Anna-Marie'nin sarmış olduğu yeni bandajın kanlanmaya başladığını gördü. Lantern'in gözlerinde acının izleri olmakla beraber dudaklarındaki tebessüm kaybolmuyordu. Durell, onun sözlerine kanmamayı, kendi kendine tekrarlayıp duruyordu. Çünkü, Lantern'in oynadığı bir oyun vardı ve bu oyunun kuralları açık olarak belli değildi.

Lantern'in üzerinde çalışmakta olduğu arızayı tetkik edince duyduğu hayret arttı. Lantern haklıydı. Paslı olan kazan başlı başına bir problemdi. Yerlüerin güverteye yığmakta odunlarla normal tazyik elde edilince, hep beraber havaya uçabilirlerdi. Kazan patlamasa bile, çarklara yük bindiği zaman, onların dağılması mümkündü. Mamafih, bu iklimde, tahta, demirden çok daha dayanıklıydı. Hepsinden kötüsü Lantern'in söylediği arızaydı. Bu şaft olmadığı takdirde Dong Ko Lady'yi yürütmek kabü değildi.

Makine dairesinin loş aydınlığında, Anna-Marie'nin dokunması ile Lantern'in yüzünün acıdan buruştuğunu gördü. Kendisine bakıldığını görünce, yüzünün ifadesi hemen değişti ve alaylı bir ifade aldı.

Lantern yumuşak bir sesle sordu :

— Haklıyım, ha?

— Evet. Çalışmalar boşuna.

— Belki öyle, belki de tamir edebilirim.

— Başka bir şaft bulabilir misin?

— Belki. Yahut bir yenisini yapabilir.

— Nerede?

— Bulmak üzere gidersem bana güvenmezsim

— Ben kendin alırım. Nerede?

Lantern, öfkeyle ona baktı.

— Canın cehenneme, Cajun, dedi. Burada kalıp Cong Hai'lerin beni almalarını beklemek daha iyi olacak.

* * *

On dakika sonra Durell, Danat Babayı aramak üzere çıktı. Şayet, Dong Ko'da makine aksamı varsa, yerini. Danat'dan başka kimse bilemezdi. Lantern'i kamarasına götürdükten sonra Muong'un iki askerini kapıya dikti.. Sonra, tozlu ve sıcak yolda, geniş adımlarla yürüyerek.. Şişman Fransızı bulmak üzere köye doğru uzaklaştı.

Evvelâ Giralda'nın evine gitti. Kadını, bir kafes içindeki güzel bir kuşu beslerken buldu. Giralda, eteklik giymişti. Gür siyah saçlarını başının üstüne bir topuz halinde toplamıştı. Durall, Danat'ı sorduğu zaman kadının gözlerindeki düşmanca bakışı faiketti. Giralda bir zamanlar güzel bir kadındı. Danat'ın bu kadınla ilgilenmesinin, sebebi açıktı.

Giralda Fransızca :

— Burada değil, dedi. Dün akşam yanımdan ayırdığından beri onu görmedim.

— Piposunun kokusunu duyuyorum.

— Duyduğun koku, benim arada sırada içtiğim piponun kokusu.

— Ona söyle lıemen buraya gelsin.

— Sana söyledim. Benimle beraber değil.

Giralda, muntazam omuzlarını silkerek devam etti:

— İstersen evi arayabilirsin.

Kadının söylediği doğruydu. Danat evde yoktu.

Durell, tekrar kanala dönerek Deidre'yi buldu. Danat'ı belki görmüş olabilirdi. Fakat, Deidre, otları ve kamışları temizleyen kadınların yanında değildi. Deidre'yi Hükümet Dinlenme Evinde de bulamadı. Muong nehrin kıyısındaki nöbetçileri kontrol ediyordu. O da Deidre'yi görmemişti.

Öğle vaktini bir saat kadar geçmişti. Muong'a, makinenin parçalarını bulması için ambarları aramasına söylerken içiıı içini yiyordu. Deidre'yi bulmamasına bir mana veremiyor ve endişeleniyordu.

Muong dakin bir sesle :

— Fakat, Lahtern'in aradığımız bu parçaların nerede olduğunu bildiğini söylüyorsun, dedi.

— Blöf yapıyor olabilir.

— Söyletmenin yolları vardır. Bu işi bizzat yapmaktan memnun olurum.

— Yapılacak başka şey kalmazsa onu sana teslim, edebilirim.

— Memnun oldum.

Bir saatlik aramadan sonra, Durell, Deidre'nin köyde olmadığına karar verdi.

Deidre kaybolmuştu.

20.

Lao, sineğin peşinde koşan bu kalemunun hareketlerini takip ediyordu. Kertenkele durmuş sineğin tekrar konmasını sabırla bekliyordu. Harabeler serin ve gölgelikti. Suların duvarlara hafif hafif çarpışı duyuluyordu. Duvarlardaki çatlaklardan yapışkan otları çıkmış, yosunlar yılan gibi uzmıştı. Lao, yalnızdı. Bukalemunu seyrediyordu. Hayvanın kuyruğu sarı ve göğsü kan kırmızısı rengindeydi. Şimdi, Lao'nun ayağının yanında duruyordu. Genç Çinli de sabırla bekliyordu. Bukalemon avın peşinde Lao da onun peşindeydi. Dünya dönüp değiştiği gibi, biraz sonra kertenkele de değişecekti. İhtiyar Adamı düşündü. incecik sakalı ve sıska vücudüyle bütün Çinin akibetini elinde tutan adamı düşündü. İhtiyar adam «Ejder uzun süredir uykuda, fakat, zaman Doğu'nun lehine çalışıyor» demişti. Bir talebe, Ho Chi Minh'e bunun imperyalizmtn başka bir çeşidi olup olmadığını sormuştu. Bu sorudan sonra, talebe ortadan kaybolmuştu...

Çavuş Lao, avının peşinde koşan sarı kuyruklu bukalemunun üstüne çıplak ayağı ile bastı. Taş gibi sertleşmiş tabanının altında ezilen hayvanın çatırtısı duyuldu.

«Iş tamamlandı», diye düşündü.

Şimdi, Amerikalı kadına sıra gelmişti.

Kanaldaki yeşü suyun yansıttığı ışığın duvarlarda oynaşmasını seyrederek, şatonun gölgesinde yürüdü.

— Miss Deidre, diye seslendi.

Tavırları ve konuşması çok kibardı.

— Miss Deidre, benimle gelir inisiniz, lütfen?

Deidre şaşırmıştı. Burada kendisini yalnız zannediyordu. Durell'e yük olduğunu düşünerek gölgelere çekilmiş, bulunduğu yerden kadınların çalışmalarını seyrediyordu. Tayin oldukları görevde kendine düşeni yapmıştı. Anna - Marie'nin güvenini kazanmış ve Orris Lantern'le irtibatı sağlamıştı. Artık kendisi için yapacak bir iş kalmamıştı. İlk zamanlar yapacağı işte kendisini Durell'le eşit seviyede görmüştü. Şimdi çok aldanmış olduğunu anlıyordu. Ona faydalı olabilecek bir şey yapabilseydi, biraz rahatlayacaktı. Fakat, bulduğu bütün çareler ümitsizdi.

— Miss Deidre ?

Şaşkınlıkla Çavuş Lao'ya baktı ve hemen ayağa fırladı.

— Ne oldu?

— Sıkıntılı görünüyorsunuz, Miss Deidre. Sıkıntınızın, kadın olmanızdan ve Dong Ko'da kapana kısılmış gibi kalmanızdan olduğunu tahmin ediyorum.

Deidre, sakin bir sesle :

— Tam üstüne bastın, dedi. Peki sen neye karar verdin, Lao?

— Size belki yardımcı olabilirim.

— Yardıma ihtiyacım var mı?

— Tahmin ederim. Bunu da ancak siz halledebilirsiniz. Mr. Durell, kimseye itimat etmiyor. Fakat, Binbaşı Muong bana inanıyor. Plânımı uygun buldu.

— Hangi plân?

— Şayet benimle gelecek olursanız...

— Nereye?

— Silahlar hakkında Binbaşı Muong bilgi verecek.

— Hangi silahlar?

— Danat Çiftliğindeki silahlar. Çiftlikte silah çok. Şayet köylüleri silahlandırabilirsek, hepimiz için daha iyi olacağını düşünüyoruz. Bu gece Cong Hai'lerin saldırısına uğrayacak olursak onları belki püskürtebiliriz.

— Binbaşı Muong'a mı gitmemi istiyorsun?

— Hakikaten acil bir durum. Günler çabuk geçiyor ve fazla vaktimiz de kalmadı.

Deidre, genç Çinlinin sakin ifadesini görünce ümitlendi. Belki bir şeyler yapabilir ve Durell'e, tamamen faydasız bir kadın olmadığını ispatlayabilirdi. Bir kere denemekle bir şey kaybetmiş olmazdı. Lao'nun dediği gibi Durell'in kimseye güvenni yoktu. Onun güvensizliği hata olabilir, faydalı olabilecek bir teklifi düşünmeden reddedebilirdi...

— Benim beraber gelir misiniz, lütfen, Miss Deidre?

— Binbaşı Muong'a mı? Tabii.

Deidre, ileriye doğru bir adım atarak şatonun çıkışına yürümek isterken Lao, nazik bir hareketle onu durdurdu.

— Bu taraftan, Miss Deidre.

— Pekâlâ.

Karanlık şatonun viran odalarından geçerek Lao'nun peşinden yürüdü. Nihayet, şatonun öbür ucundaki yıkık bir duvarın yanma geldiler. Duvarda geniş bir aralık Güneş, bu aralıktan içeri doluyordu. Ortalık birden ısınmıştı. Önden yürüyen Lao bu aralıktan geçti. Deidre onu bir an için gözden kaybetti. Tam adımını atmak üzereyken, sanki kafasında sessiz bir bomba patladı. Ortalık birden simsiyah oldu. Çavuş Lao'ya seslenmek istedi, fakat, sesi çıkmadı. Karanlık ve derin bir uçurumun derinliklerinde kendini kaybetti.

Artık ne hissediyor ve ne de duyuyordu.

* * *

Yirmi dakika sonra, Çavuş Lao, Giralda'nın evinin merdivenlerini tırmanıyordu. Hareketleri ve yürüyüşü bir kedi kadar sessizdi. Giralda evdeydi. Onun gelişini duymadı bile. Arkası dönüktü ve uzun siyah saçlarını tarıyor-

du. Lao, sessiz adımlarla kadına yaklaştı ve kadını dirseğinden tutarak şiddetle yere doğru savurdu. Kadın, kıç üstü yere oturduktan sonra sırt üstü düştü. Bağırmak için ağzını açtığı zaman Lao, onun üstüne atladı ve elini kadının ağzına kapadı. Kadının vücudunun yumuşaklığını hissetmek hoşuna gitmişti.

— Sesini çıkartma, diye fısıldadı. Bütün kadınlar aptaldır.

Kadının gözleri korku ve dehşetten irileşmişti.
Lao yumuşak bir sesle :

— Fırsat elimize geçtiği zaman, dedi. Tamamen çaresiz olduğunu düşüneceksin. Emirlerime karşı gelirsen senin için bir felaket olur. İhtiyar Fransızdan hoşlanıyor musun? Kimbilir? Seni döveceğim, Giralda. Seni disipline sokacağım. Sesini çıkarttığın takdirde de seni öldüreceğim.

Lao bir kadını ruhen nasıl öldüreceğini biliyordu. Fakat, kadında bir iz bırakmamalıydı. Kan çıkarmamaya da dikkat etmeliydi. Dayaktan sonra köylüler kadını çürük içinde görmemeliydiler. Bu sebeple ellerine kalın bantlar sardı ve Giralda'nın vücudunde çalışmaya başladı. Vuracağı yerleri çok iyi biliyordu. Giralda'nın ağzı her darbede açıldığı halde en küçük bir ses dahi çıkarmıyordu. Lno, kadına neden dayak attığını veya ne istediğini söylemiyordu. Kadın nihayet, zorlukla nefes alarak Lao daıı uzaklaştı. Çırçıplak kalmıştı. Kadının halsizliğini gören Lao, ağır ağır yerinden doğruldu. Lao'nun üstünde sadece bir bikini vardı. Vücudünün bütün adaleleri gerilmişti. Gözleri vahşi pırıltılarla parlıyordu. Çıplaklığını saklamaya çalışan Giralda'ya baktı. Sonra, odanın kösesinde* duran bir sepetten aldığı bir örtüyü kadına fırlattı.

Nazik bir sesle konuştu.

— Sana şimdi güvenilebüir mi, Giralda?

Kadın soludu.

— Evet. Bu dayağı hakketmemiştim. Sadık ve itaatliydim.

— Sen orospusun. Ne bize ne de onlara aitsin. Fakat, şimdi bana hizmet edeceksin. Aksi halde hayatının sonu gelmiş demektir.

Giralda korkuyla fısıldadı.

— Sana itaat edeceğim.

— Benimle beraber gemiye geleceksin. Durell, yasaklamakla beraber nasıl olsa gemiye girmenin bir yolunu bulacağız. Zor olabilir ama, beraber olursak nöbetçileri kolaylıkla geçebiliriz.

— Evet. Bunu yapabiliriz.

Lao, hafifçe gülümsedi. Kadını kısa bir süre süzdükten sonra, kadının dersini iyice almış olduğunu anladı.

— Gemiye çıktığımız zaman, Giralda, Amerikalı asinin nereye hapsedilmiş olduğunu öğreneceksin. Hata yapmamalısın. Senden istenilen en büyük bir iş bu. Seri ve kesin hareket etmelisin. Bundan sonra, kaçabilirsen kaçmakta serbestsin.

Giralda sordu :

— Peki, Sarı Meşale'yi bulursan?

Lao :

— Onu öldüreceğim, dedi.

21

Durell, birden saatine bir göz attı. Saatin üç olduğunu hayretle gördü. Köyün altını üstüne getirmiş, fakat, Deidre'yi bulamamıştı. Kadının Dong Ko'da olmadığına kesin olarak emindi.

Kanala dönerken ayaklarını sanki zorlukla sürüklermiş gibi bir hali vardı. Muong'un adamları, Deidre'yi ara-, ınasma yardımcı olmuşlardı ama, ormandan korkuları ramaları daha ileriye götürememişti. Birbirlerinden ay-

rılmak istemiyorlardı. O sabah Deidre'nin yanından ayrılışından beri onu gören veya nerede olduğunu bilen kimse yoktu. Küçük geminin bulunduğu meydanı geçerken güneş ensesini kavuruyordu. İhtiyar Fransız, kanalın nehire çıkış ağzını tamamen temizletmişti. Kanaldan doğru bakıldığı zaman insan kendini bir tünelin içinde sanıyordu. Gök yine bakır rengini almıştı. Ormana derin bir sessizlik hakimdi. Maymunların ve papağanların sesi bile duyulmuyordu. Hatta, kurbağalar bile susmuşlardı. Gömleği terden vücudüne yapışmıştı. Sıcak, merhametsizce vücudünü yumrukluyordu.

Nehrin karşı sahilindeki balıkçıl kuşları gitmişlerdi.

Durell durdu. Deidre, bütün tehlikeleri biliyordu ve bu tehlikelere karşı eğitilmiş olduğunu söylüyordu. Deidre'nin yerinde başka biri olsaydı, kaideleri takip ederek onun ortadan kayboluşunu mühimsemezdi. İş daima önde giderdi. En ufak bir hassasiyet işi tehlikeye sokabilirdi.

Saçma düşündüğünü biliyordu.

Deidre'yi düşünmekten hasta gibi oluyordu

Deidre'nin tek başına bir iş yapmaya kalkışmayacak kadar akılı olduğuna emindi. Akla gelen tek düşünce, onun zorla bir yere götürhnüş olmasıydı. Fakat nereye? Ve kim tarafından götürülmüştü? Köyde, Cong Hai'lerdcn korkan ve onlara yaranmak için ellerinden geleni yapmaktan çekinmeyecek insanlar olduğunu biliyordu. Fakat, bu insanları nasıl tespit edebilirdi? Böyle bir şeye kalkışmak mümkün değildi. Nereden ve nasd başlayacağını bilmiyordu. Ve zamanda akışını durdurmuyordu.

Dong Ko Lady' çalışır ve harekete hazır bir duruma gelince kesin bir karar vermesi gerekecekti. Deidre olsun ^ veya olmasın Orris Lantern'le beraber gitmesi şarttı.

Deidre'yi terk etmek zorunda kalacaktı.

Gemiye girişi kolaylaştırmak için, beton rıhtımdan •gemiye bir iskele yapılmıştı. Güverteye oldukça çok odun yığılmıştı. Uzun bir sıra teşkil eden kadınlar ve erkekler (illerindeki odunları gemiye taşıyorlardı. Muong'un iki . askeri nöbet bekliyor ve endişeli gözelerle, kanalın ormanla birleştiği kesimi kontrol ediyorlardı.

Deidre'yi düşünürken, Çavuş Lao ile Giralda'nın, -odun taşıyanların yanı sıra iskeleye çıkmış olduklarını gördü. Nöbetçiler onların geçmesine müsaade ettiler. Durell, evvelâ hiç bir şey intikal edemedi. Onlar, kamaraların bulunduğu güverteye çıkarlarken, Giralda'nın gemiye girmesine kesin olarak izin verilmediğini hatırladı.

Düşüncelerini bulandıran Deidre'yi aklından silmeye -çalışarak ileriye fırladı.

Lao, önündeki kadını iteleyerek başı dik, muntazam ve emin adımlarla yürüyordu. Giralda topallıyor görünüyordu. Durell, kadının, arkasından gelen genç Çinliye döndüğünü gördü. Kadının gözlerinde büyük bir korkunun kıvılcımları vardı.

Sonra ikisi beraber kamaraların bulunduğu koridorda kayboldular.

Durell koşmaya başladı.

Gemiye odun taşımakla meşgul olan ihtiyarlar yoluna çıkıyorlardı. Onların bu hareketlerinin kasti olup •olmadığını kestiremiyordu. Tabancasını çekerken nöbetçi .askerlere bağırdı. Fakat, askerler anlamaz bakışlarım Durell'e döndürmekle yetindiler. Sonra, Lao ile Giralda'nın kaybolduğu koridordan Danat'ın sendeleyerek çıktığını gördü. İhtiyar adam başının bir kenarını tutuyor ve bir şey bağırıyordu. DureÖl, ihtiyarın yanaklarından süzülmeye başlayan kanı gördü.

O sırada Binbaşı Muong, makine dairesinin deliğinde göründü ve etrafına bakındı. Durell, geminin paslı par-

maklarından atlayıp Orris'in kapatılmış olduğu koridora •giderken binbaşıyla hemen hemen çarpışıyorlardı.

Muoıı g sordu :

— Ne oluyor ?

— Çavuş Lao yu sen mi çağırttın?

— Hayır, onun köyde görevli olduğunu...

— Giralda' ile beraber şimdi gemiye çıktı.

Durell, Danat'm yanma koştu.

— Başına kim vurdu, Danat? Ne oldu?

Danat anlaşılmaz birkaç kelime mırıldandı ve elindeki kana baktı.

— Giralda...

— Lantern içerde mi?

— Kamarasındaydı, evet...

Artık her şey açıktı. Durell küfür ederek kamaraların bulunduğu koridora daldı. Salona birkaç basamakla iniliyordu. Aydınlıktan girmiş olduğu için bir an körleşmiş olarak duraladı. Muong, onun peşinden koşuyordu. Salonun öbür tarafında birtakım hareketler vardı. Sonra bir kapı açıldı ve salon aydınlandı. Durell, kamaraların bulunduğu koridorda Lao ile Giralda'yı gördü. Kadın, çavuşun kolunu yakalamış onunla itişiyordu. Lao'nun elinde bir şey vardı. Durell, bunun bir el bombası olduğunu gördü. Çinli öfkeyle haykırdı ve kadını fırlatıp attı. Kadının keskin ve sivri tırnakları kolunda kanlı bir iz bırakmıştı. Kadını fırlatan Lao, elindeki bombayı Orris'in kamarasını fırlattı.

Durell haykırdı :

— Yere yatın!..

Patlama müthiş oldu.

Etrafa dağılan tahta parçaları başlarının üstünden vınlayarak geçti. Kamaranın kalın saç duvarı dısrı doğru büküldü ve tavandaki kalaslar büyük bir gürültü ile ka-

maranin içine düştü. Salon dumanla dolmuştu. Durell, Muong'un sesini duydu.

— Ona güveniyordum. İki yd evvel hayatını kurtarmıştım. Köyündeki bütün halk Cong Hai'ler tarafından öldürülüyordu...

Durell :

— Kapa çeneni, dedi.

Havayı dolduran dumanların arasında ince bir ses duyuldu. Giralda ağlıyordu. Sonra, müthiş bir haykırış duyuldu. Haykıran Lao'dan başkası olamazdı. Muong yerinden fırladı. Yüzü dumandan simsiyah olmuştu. Gözleri vahşi pırıltılarla yanıyordu. Durell, başka bir el bombasının atılmasını beklerken Muong'a mani olmak istedi. Fakat, Muong, onun elinden kurtuldu ve dumanın içine doğru koştu. Durell de yerinden fırlayarak onun peşinden koştu.

Giralda koridorun döşemesine oturmuştu. Siyah saçları yüzüne dökülmüştü. Her tarafı kan revan içindeydi. Fakat, Durell, onun yarasının ağır olup olmadığına bakacak zamanı yoktu.

Lao'nun haykırışı tekrar duyuldu. Muong, Durell'in yolunu keserek soludu :

— Onu bana bana bırak. Ona güvenmiş ve arkadaşım yapmıştım...

Şimdi ikisi de Lao'yu görüyorlardı. Çinli, yıkılmış ve duman dolu kamaraya girmişti. Dışardan bağrışmalar ve koşuşan ayak sesleri duyuluyordu. Lao, Durell ile Muong'u karşılamam üzere döndü. Yüzü nefretten buruşmuştu. Sol elinde bir bomba ve sağ elinde bir bıçak vardı Muong, üstüne atladığı zaman bıçak bir an parıldadı ve tok bir sesle Muong'a saplandı.

Muong, Lao'nun üstüne yıkıldı? Çinli ondan kurtul-

mak isterken Giralda'nın ayaklarına takıldı ve sendeledi. O sırada Durell, Lao'nun üstüne doğru sıçradı.

Çinli görünüşünden daha kuvvetliydi. Durell, Lao'nun elindeki bombanın piminin çekilip çekilmediğini bilmiyordu. Bombayı çinlinin elnden adeta sökercesine aldı ve fırlatıp attı. Fakat, bomba uzağa düşmedi. Lao'nun gırtlağından hıçkırığa benzer bir ses çıktı. Yüzü dumandan simsiyah olmuştu. Harap olmuş kamaradan hâlâ duman çıkıyordu. Durell, Muong'un vücudünün üstünden s adı ve elinin kenarı ile Lao'nun gırtlağına vurarak onu sendeletti.

Giralda :

— Onu gebert!.., diye bir çığlık attı.

Fakat, Durell, ölü bir Lao'nun işe yaramayacağım biliyordu. Sorulara ancak Lao cevap verebilirdi.

Lao'nun boynuna hafif bir darbe indirdi. Lao sendeleyerek döndü. Durell onu arkasından yakalayarak yere yıktı ve başını sert zemine vurdu. Lao, Durell'i üstünden atarak bıçaklamaya çalıştı. Nefesi sıkılı dişlerinin arasından ıslık gibi çıkıyordu. Durell, Lao'nun omuzlarını tutup onu yerden biraz kaldırdı ve tekrar hızla yere çarptı. Lao'nun yılan gibi kaygan vücudü titredi ve hareketsiz kaldı.

Ortalığa yine derin bir sessizlik hakimdi.

Durell, derin fakat yavaş bir nefes aldı. Sonra, ağır ağır doğruldu ve Lao'nun üstünden kalktı. Güverte sanki ayaklarının altında sallanıyordu. Muong'a baktı. Lao'nun bıçağı adamın barsaklarım dışarı fırlatmıştı. Yattığı yer bir kan gölü halindeydi.

Giralda ince bir sesle ağlıyordu. Durell, ona aldırış bile etmedi. Orris Lantern'e bakması gerekirdi. Tahminin-

de yamlmıyorsa, bomba iyi iş görmüştü. Yapmak istediği ve şimdiye kadar yaptığı bütün işler bir anda kül oluvermişti. Lantern'i koruması gerekirdi. Muong, Lao'ya engel olmak için hayatını vermişti. Fakat, bütün gayretleri semeresiz olmuştu. Giralda'ya baktı. Kadının yüzü parçalanmış ve vücudü kaıı içinde kalmıştı. Kadının bu halini görünce Deidre'yi hatırladı ve içini bir ürperti kapladı.

Sonra, yıkılmış olan kamaraya girdi.

Tahmininde yanılmamıştı. Bomba oldukça fazla hasar yapmıştı. Fakat, Lao'nun gayreti boşunaydı.

Kamarada kimse yoktu.

Orris Lantera kamarada değildi.

21.

Danat Baba, başındaki yaraya kirli bir bez bastırdı. Durell, bir sigara yakıp ihtiyarın şişmiş dudaklarının arasına sıkıştırırken, ihtiyar memnuniyetle homurdandı. Sigarasından çabuk çabuk birkaç nefes aldı. Başının ağrısını hafifletmek için, başını sallayıp duruyordu.

— Hep benim hatam, dedi. Çocuğuna karşı zayıf olan bir babayım.

Durell :

— Bana bak, ihtiyar, dedi. Söylediklerimi anlayabiliyor musun?

— Hiç bir şeyi anlamıyorum. Ne olduğunu da bilmiyorum.

— Muong öldü. Birisinin idareyi alması lâzım. Askerler bana itaat etmeyebilirler. Muhtemelen, ormana kaçarak Cong Hai'lere sığınmak isteyebilirler. O zaman Cong

Hai'ler geceyi beklemezler. Bunu anlayabiliyor musun?

— Evet.

— Son defa soruyorum, Deidre'nin nerede olduğunu biliyor musun?

— Hayır.

— Peki, kızın? Anna-Marie nerede?

— Bilmiyorum.

— Sarı Meşale?

Danat Baba, titreyen tombul elini kaldırdı.

— Lütfen. Bu sorduklarını nasıl bilebilirim? Hastayım. Lao kafamı çatlattı. Çok acı çekiyorum.

— Kızını merak etmiyor musun?

— Lantern'le beraber olması lâzım.

— Acaba onun yanında emniyette olabilir mi?

— Kızımı seviyor.

Durell, ters bir sesle :

— Sen koca bir aptalsın, dedi.

Çok sinirlenmişti. Öfkesinin makul olarak düşünmesine engel olacağını biliyordu. Danat'ı ayağa kaldırdı. Danat, sallandı ve düşmek üzereyken Giralda ona yardım ederek düşmesine engel oldu. Giralda, büyük bir şans eseri olarak ufak tefek yaralarla kurtulmuşıu.

— Kendi haline bırak, diye fısıldadı. Ona ben bakarım.

— Ona anlatmaya çalışmak lâzım. Burada oturup •Cong Hai'lerin gelmesini bekleyecek olursak hiç birimiz sağ kalmayız.

— Kadınını almadan mı gideceksin ?

— Lantern'i bulabilirsem, evet.

— Yapılanların hepsinin hile olduğunu düşünüyorum. Lantern, ormandaki vahşi ve barbar arkadaşlarınma yanına dönmüştür. Onları aylarca idare etmişti. Şimdi onlardan neden ayrılsın? Birçok şeyi anlamıyorum. Çok şaşır-

tıcı. Lantern'i öldürmek için buraya gelmek üzere, Lao'nun neden beni zorladığını anlamıyorum. Fakat, Lantern iki kadını da beraberinde götürmüş olmalı.

— Nerden biliyorsun?

— Bildiğim bir şey yok. Fakat, en aklı yakın anlatım şekli bu.

Durell'in verebilecek cevabı yoktu. Danat'a, makine dairesine kadar gelmesini söyledi. Danat. başının çok ağrıdığını söyleyerek itiraz edecek, olduysa da, Giralda'nın kulağına birkaç kelime fısıldaması ile homurdanarak yarinden kalktı.

Giralda, zarif bir tebessümle :

— Yardım etmeyi arzu ediyoruz, Mr. Durell, dedi. Kaldığımız takdirde nasıl olsa hepimizi de öldürecekler.

—Lantern'i almadan gidemeyiz, ama, gelin.

Makine dairesine indikleri zaman, Durell, biraz şaşırdı. Her taraf temizlenmiş, paslı yerler kazınmış, basınç göstergesi silinip yağlanmıştı. Kazanın yanma muntazam sıralar halinde odun yığılmıştı. Durel, Danat ve Giralda, makine dairesine girdikleri zaman, yarı bellerine kadar soyunmuş bir grup yaşlı adam kenara keçilerek onlara yol vermişlerdi.

Grubun içinden, dişsiz bir ihtiyar usturaya vurulmuş kafasını salayarak Durell'e yaklaştı ve ingilizce :

— ismim Tuc Kuwan, dedi. Nasıl beğendiniz mi, efendim? Bütün gücümüzle çalıştık. Bir saate kadar basınç elde edeceğiz.

Durell sordu :

— Bu gurubu kim yaptı?

— Mr. Lantern, efendim. Nasıl söylenir, çok... îigilizcesini beceremeyeceğim... dinamo gibi bir adam? Ben de makinistim, efendim. Çiftliğin elektrik santralında ça-

lışırdım. Makineden anlarım, efendim, ama, Mr. Lantern, çok iyi bir usta.

— Şimdi nerede?

— Bizden ayrıldı.

— Ne zaman geleceğini söyledi mi?

— Hiç bir şey söylemedi, efendim.

Durell, bütün bu olanlardan bir şey anlamıyordu. Anladığı tek husus, Lantern'in laf dinlemeyerek, işe yaramaz olan bu makine ile uğraşması ve sonra Anna - Marie ile beraber ortadan kaybolmasıydı. Kırık şaftın yerinden çıkarılmış olduğunu gördü. Kolay bir iş olmasa gerekti. Çükün, yılların tesiri ile demirlerin birbirlerine kaynak yapılmış gibi yapışmış olmaları gerekiyordu. Kırık parçanın diğer kısmı, temizlenmiş ve pırıl prl parlyordu. Fakat, makine hâlâ çalışamayacak durumdaydı.

Gidilecek tek bir yer vardı. Danat Baba'ya döndü ve:

— Beni çiftliğine götür, dedi.

Çiftlik on kilometreye yakın bir uzaklıktaydı. Yol, keskin virajlarla dik tepenin yamacını takip ediyordu. Güneş batıya doğru alçalmış ve gölgeler vadinin öbür ucuna doğru uzamaya başlamıştı. Durell, bulundukları yükseklikten, sahile doğru uzanan nehrin kıvrıntılarını görebiliyordu. Çok uzaklarda, kayalıklardan dökülen nehrin yaptığı şelâle, gümüş bir şerit gibi görünüyordu. Nehrin «S» şeklinde keskin bir dönemeç yaptığı yerde, Durell'in aşağıdan göremediği, başka bir şato harabesi vardı.

Durell, Muong'un askerlerinden bir cip almıştı. Gt>minin bütün işlerini Tuc Kuwan'a bırakmıştı. Cipi kendisi kullanryordu. Danat ve Giralda'yı da beraberinde almıştı.

Yolda giderken, memeleri çıplak olan köylü kadınının odun çeken bir fili idareye çalıştığını gördü. Kadın ci-

pe şöyle bir baktıktan sonra gözden kayboldu. Küçük: bir çocuk, iri bir öküzün boynuzlarının arasına oturmuş, öküzü balçık çamur halindeki pirinç tarlasının içinde dolaştırıyordu. Durell, hava kararmadan evvel bir karar vermesi gerektiğini biliyordu. Vereceği karar, hayatının en önemli kararı olacaktı. Lantern'i bulabilirse ve köhne gemiyi yürütebilirse nehir yoluyla kaçma imkânları vardı. Peki Deidre ne olacak? Bahis konusu Deidre olmasa, kararını çok çabuk verebilecekti. Takına halinde çalışddığı takdirde, işin başarılması için icabında, takım arkadaşları feda edilebüirdi.

Fakat, Deidre'yi feda edebilir miydi?

Ölmüş olabilirdi. Bu düşünceyi hemen kafasından sildi. Bütün öfkesi kendisineydi. Daha başlangıçta General McFee"in, Deidre'yi bu işe almasına rıza göstermemeliydi.

Birkaç pirinç tarlasının, boş kulübelerin ve yanmış bir çay çiftliğinin önünden geçtiler. Danat, bu çiftliğin, Cong Hai'lerin gelmesinden aylar evvel boşaltılmış olduğunu söyledi.

Durell, aniden fren yaparak durdu.

Yolun üstüne devrilmiş ağaçlarla yol kapanmıştı. Jipin daha ileriye gitmesi mümkün değildi.

Kontak anahtarını çevirip motoru durdurdu. Durell, bakışlarını etraflarını bir duvar gibi saran ağaçlarda dolaştırdı. Bir yaprak dahi ¡kımıldamıyordu. Belki ağaçlar, dün geceki fırtınada devrilmişti. Fakat, bundan emin. değildi.

— Buradan sonra yürüyeceğiz, dedi.

Danat, başını sallayarak kabul ettiğini bildirdi. Şişman ve yuvarlak yüzü soluktu.

— Sadece birkaç dakikalık yolumuz var, dedi. Hemen hemen geldik sayılır.

Durell, askerlerden aldığı tüfeklerden birini Danat'» vermiş, birini de kendisi almıştı. Yolun üstüne devrilmiş ağaçların etrafından dikkatle geçtiler. Herhangi bir olayla karşılaşmadılar. Birkaç dakika sonra, oluklu saçlardan yapılmış barakaların bulunduğu geniş bir düzlüğe çıktılar.

Danat mırıldandı.

— Dizel elektrik santralı var. Makine aksamı şu barakada. Ev, tepenin hemen arkasında, takriben bir kilometre mesafede. Aralardaki patikalarda atla dolaşır, çiftliğin kontrolünü yaparız.

Hafif bir rüzgâr yapraklan titretti.

Giralda birden :

— Buraya gelenler var, dedi.

Patikayı işaret etti. Bir gece evvelki yağmurdan ötürü yerler hâlâ çamurdu. Çamurdaki yerli sandaletlerin izleri açık olarak belliydi.

Giralda :

— Bir erkek ve kadın, dedi.

Danat homurdanarak :

— Anna - Marie ve Sarı Meşale, dedi. Kızımla daha yakından ilgilenmeliydim. O kadar yalnız kalmıştı ki, hangi erkek olursa olsun seveceği muhakkaktı...

Durell :

— Yürüyelim, dedi.

Böyle açıkça yürümeleri tehlikeli olabilirdi ama, Deidre, olmadıktan sonra Durell için mühim değildi. Şayet Lantern, iki taraflı bir oyun oyııuyorsa, öldürülmesi gerekiyordu...

Malzemelerin durduğu barakaya yaklaşırlarken, bir toprak yığınının yanında başı boş duran iki atı gördüler. Fakat, görünüşe göre, Lantern, omzundaki yaraya aldırmadan bu kadar yolu yürüyerek gelmişti. Güneş, ba-

tıya doğru süzülüp ince bulutların arkasında kaybolduğu zaman, ortalık gri bir renge büründü. Hafif hafif esen rüzgâr dinmişti. Geçtikleri ormandan doğru, çığlık halinde bir kuş sesi duyuldu. Barakanın geniş kapısı açıktı. Elinin terini pantolonuna kuruladıktan sonra tabancasını çıkardı ve kapıdan daldı.

Barakanın karanlıklarından doğru, kulakları sağır eden bir silâh sesi geldi. Kurşun, Durell'in sağ tarafında kalan kapının tahtalarını parçaladı. Malzemelerin tertipli olarak dizildiği masalar ve raflar zorlukla seçilebiliyordu. Barakanın arka tarafına konmuş olan makineler koyu gölgeler halindeydi. Barakanın duvarlarındaki havalandırma deliklerinden hafif bir aydınlık geliyordu. Sırtım duvara vererek bekledi. Danat ve Giralda dışarda kalmışlardı.

Durell seslendi.

— Lantern!...

Tabanca tekrar gürledi ve mermi yine büyük tahta kapıya isabet etti. Durell, uzun masaların arasına daldı ve iki büklüm yürüyerek, barakanın arka tarafındaki makine odasına doğru ilerledi. Son süratle hareket ediyordu. Öfkelenmiş olmakla beraber, öfkesi, dikkatsiz hareket etmesi için bir sebep teşkil etmiyordu. Birkaç saniye içinde makinelerin bulunduğu yere iyice yaklaşmıştı.

Tekrar seslendi.

— Lantern!...

Demirlerin birbirine çarpmasından meydana gelen ses ve ayak sürçmesi duyuldu. Hafif bir fısıltı ve iç çekişi gibi bir ses duydu.

— Bekle.

Durell,. beklemek istemiyordu. Tetiğe asıldığı zaman, öldürmek için ateş edeckti. Ve öldürmek istiyordu.

— Cajun, beni dinlemelisin.

— Lantern?

— Ne yapmak istediğini biliyorum. Sakın 'yapma, Anna - Marie yanımda.

— Onu buraya gönder.

•— Beni dinleyeceğine söz vermelisin.

—• Hiç bir şey için söz veremem.

— Beni öldürmek istediğini biliyorum. Evvelâ beni dinle. Şu anda sana güvenemem, anlıyorsun, ya? Sen evvelâ ateş eder, sonra düşünürsün.

Bu konuşma, DurelPin üfkesini kontrol altına alarak, sakinleşmesine sebep oldu. İçindeki öldürme arzusu, bir balon gibi sönüverdi. Lantern'in sözleri merakını uyandırmıştı.

Durell :

— Anna - Marie'yi dışarı gönder, dedi.

Uzun bir sesizlik oldu. Makinelerin arkasından doğru gelen bazı fısıltılar duyuldu. Sonra, parlak bir şaft yavaş yavaş uzatıldı.

— İşte, Cajun, gemi için gerekli olan şaft bu. Çok işimize yarayacak. Buraya da bu şaft için gelmiştim.

Durell, «olabilir», diye düşündü. «Bu şaft işimize yarayabilir.»

Sakin bir sesle :

— Buraya sırf bunun için mi, geldin? diye sordu.

— Evvveet!...

— Gemiden çıkmanı yasaklamıştık.

— Onu da biliyorum. Fakat, buraya gelmeme engel oluyordun. Söz versem dahi bana inanmıyordun. Şimdi, Anna - Marie'yi gönderiyorum, tamam mı?

Durel bekledi. Birkaç dakika sonra, Fransız kadın, santral kazanlarının arkasından çıktı. Uzun sarı saçları ortadan ikiye ayrılmış ve örülmüştü. Bu haliyle küçük bir öğrenciyi andırıyordu. Yüzü bembeyazdı, gözleri korkudan irileşmişti.

— Lütfen ona inan, Sam. Makineyi tamire çalışırken: yarası yine kanama yaptı. Oldukça fazla kanıyor. O sadece...

— Dışarı çık. Baban bekliyor.

— Evet. Ama ne olur onu vurma. O...

— Boş ver. Haydi, dışarı.

Anna - Marie korkulu gözlerle Durell'e bakarak,, onun yanından geçti ve barakanın kapısından çıktı. Durell, tabancası hazır bekledi. Uzun bir süre etrafta çıt olmadı.

Nihayet, Lantern, makinelerin arkasından çıktı. Sarı saçları terden sırılsıklam olmuş, basma yapışmıştı. Sakallı yüzü, sapsarı olmuştu. Kollarını, yüzünü acıdan buruşturarak yukar doğru kaldırdı ve yağlı ellerini Durell'e- gösterdi. Elleri boştu.

— Dışardaki atları, gördün mü, Cajun? diye fısıldadı. O atları biz kullanmadık. Civarda başka birileri de olmalı. Paio olabileceğini düşündüm ama, etrafta kimseler görünmüyor. Bu sebeple bir an evvel buradan gitmemiz lâzım. Doğru değil mi?

— Telaşlanmana lüzum yok.

— Sen yalnız ateş etme yeter, Cajun. Bazı itiraflarda bulunacağım. Beni gemiye götürdüğün takdirde, hakikaten senin tarafından olduğumu mümkün olduğu kadar anlatmaya çalışacağım.

Durell, cevap vermeye fırsat bulamadan, Lantern'in bacaklarının büküldüğünü ve adamın yüzükoyun yere kapaklandığını gördü.

Lantern, daha fazla acıya dayanamayarak bayılmıştı.

22.

Durell saatine baktı. Beşi, beş geçiyordu. Elindeki anahtarı bırakarak kazanla şaftın arasındaki daracık aralıktan sırtüstü sürünerek geri çıktı. Bir saatten fazla bir zaman, bu daracık aralıkta sırt üstü yatmış ve-Lantern'un bulduğu şaftın ayarı ile uğraşmıştı. Yeni şaft kolaylıkla yerine oturmuştu.

Durell, kazanlarmarasmdan çıkarken, makine dairesine nezaret etmesi için görevlendirdiği Tuc Kuwan dişsiz bir tebessümle :

— Şimdi kazanları yakabilir miyiz? diye sordu.

Durel, başı ile adamın sözlerini tasdik ederek elleri-ni bir bez parçasına sildi.

— Kazanların altını yakabilirsin, Tuc. Hem de mümkün olduğu kadar çabuk.

ihtiyar adam neşeyle sırıttı.

— Ya, kazan patlarsa?

— Bunu göze almalıyız.

— Patron, sizsiniz, efendim. Söylediğinizi yaparız. Peki köy halkı ne olacak?

— Hepsini götüreceğiz. Evvelâ kadınlar. Dong Ko'-nun korunması için kalmak isteyen adamlar, ellerine geçen silâhları alabilirler.

— Adamlar kalacak. Sadece yaşlılar, hastalar, kadınlar ve çocuklar gidecek. Aksi halde vapur çok küçük gelecektir.

Durell, adamın sözlerini başıyla tasdik edip menli yenlerden tırmanırken yarı bellerine kadar soyunmuş oL-ın

ihtiyarlar, büyük bir gayretle ocakların altına attıkları odunları tutuşturmaya başlamışlardı bile.

Bir saate kadar, buradan kaçıp kaçamayacaklarını öğrenmiş olacaklardı. Kazanlar basınca dayansa bile, nehire açıldıklatan sonra, başlarına gelebilecek hadiseleri ancak allah bilirdi. Kaptanlığını bizzat yapması gerekiyordu, fakat, nehiri tanımıyordu. Danat, yardımcı olabilirr di ama, ay olmadığı takdirde, çamura oturmaları işten bile değildi. Ay olduğu takdirde ise, nehrin kıyısına pusu kurmuş olabilecek Cong Hai'lere çok güzel bir hedef olurlardı.

Fakat, yapılması gereken her şeyi yapacaktı. Vapur harekete hazırdı. Tayfa temin edilmiş ve görev taksimi yapılmıştı. Köyü boşaltan halk, akın akm gelmeye başlamışlardı bile. Vapurun iskele ve sancak taraflarına ağır makineli tüfekler yerleştirilmişti. Tüfeklerin başında Muong'un askerleri görevliydi. Muong'un ölümünden sonra, hiç biri kaçmamıştı. Durell, onların disiplinlerini takdirle karşıladı.

Lantern'i, kamaraların birine bırakmıştı. Yanından Danat, Anna - Marie ve tepeden tırnağa kadar silâhlı bir asker vardı. Durell, askere gidebileceğini söylerken Lantern, dirsekleri üzerinde doğruldu ve sırıttı.

— Hesaplaşma vakti geldi, ha, Cajun?

Anna - Marie onun yarasını yeniden sarmıştı. Yüzünden bir şey belli etmemekle beraber, gözlerinin altı morarmıştı.

Durell açıkça konuşarak :

— İyi tahmin ettin, dedi. Çenenin hiç durmaması lâzım. Ve konuşmaya hemen başlayacaksın.

— Bir şeyi kolayca ezberlemen öğretildi mi?

Durell, başını eğerek cevap verdi.

L

— Söyleyeceğin her şeyi harfi harfine tekrarlayabilirim. Buraya öğrenmek için geldiğim her şeyi.

— Peki, senin kızdan ne haber? Deidre'den? Henüz bulunmadı mı?

— Hayır.

— Onu burada mı bırakacaksın?

— Gerekirse.

Lantern yavaş yavaş başını salladı.

— Biraz korkaksın, Cajun. Anna - Marie, senin için böyle söylemişti. Şimdi onun ne demek istediğini anlayabiliyorum.

Durell'in sert haîjlı yüzü /ifadesizdi. Lantern, içini çekerek, bir dirseğinin üzerine abandı. Batmakta olan güneşin ışıkları odaya doluyordu. Kamaranın camsız penceresinden bakan Durell, sahilde ve kanalda uzamaya başlayan gölgeleri gördü.

Lantern :

— Pekâlâ, dedi. Anna - Marie ve Danat Baba, bizi yalnız bırakmanız gerekiyor. Merak etme, sevgilim. Beni öldüremez. Henüz bilmiyor ama, aslında aynı takımda

* *

Yalnız kalmışlardı.

Durell :

— Haydi, açıkla, dedi.

— Aynı takımda çalışmamızı mı?

— O da dahil her şeyi.

— Bana inanmak istemeyecksin. Üçlu «A» rozetin olduğundan, sana her şeyi anlatacaklarını, hakkımda bilgi vereceklerini ve bu işin altından kalkabileceğine inanacaklarını düşünürsün. Fakat, aldığın emir sarih ve kesin, değü mi? General Mc Fee, beni öldürmek isteyeceği--ni bildiği için sana kesin emir verdi : Öldürme yok. Bir

hayvanat bahçesine dikkatle getirilen hayvanlar gibi beni canlı götüreceksin.

— Mc Fee'yi nereden biliyorsun?

— Senin gibi onun hesabına çalışmıyorum. Fakat, benim amirim onunla çalışıyor. Şubeler arasındaki gizliliği bilir misin?

Lantern, gülmeye başladı. Sonra, gülüşü öksürüğe döndü.

— Ben, beyni yıkanmış bir adamım, dedi. «Onlar» kullanıyorlar, biz neden kullanmayalım? Ben, N'SA şubesinde çalışıyorum.

Durell soğuk bir sesle :

— Bir husus hakkında doğrusun, dedi. Eğer anlattıkların doğru olsaydı, McFee, bana söylerdi.

— McFee bilmiyor, ihtiyar Cajun. Amirimden başka kimsenin bilgisi yok. Böyle kararlaştırılmıştı.

Durell, öfkelenmişti.

— Hiç bir mana ifade etmiyor.

Lantern'in sarı gözleri, Durell'in gözlerine kilitlendi.

— Belki sana bir mana ifade etmiyor. îşi bana devrettikleri zaman, bana göre büyük bir manası vardı. Bu işte kimseye güvenemem. Ne amirime, ne takım arkadaşlarıma, ne de sana. Bunun böyle olduğunu Çin'de en zor tarafından öğrendim. Geçen yıl, Taipeh'ten uçakla gittim. Yanımda genç ve iyi bir çalışma arkadaşım vardı. Uşaktan atladık. Bazı askeri tesislerin detaylarını tespit ettikten sonra, Makao sahili yakınında bir yere gidecek ve oradan alınacaktık. Her şey yolunda gitti. Ancak, her türlü testten geçen ve müspet not alan, güvenilir genç Çinli arkadaşım, beni yakalatmaya kalktı. Çok şaşırmış•tım.

Lantern, bir saniye kadar sustu, sonra devam etti :

— Onu öldürmek zorunda kaldım. Bütün işler ber-

;bat oldu. Dört ay hastanede yattım. Sonra, istifamı verdim. Amirim, nedenini sorduğu zaman, ona artık kimse ile beraber çalışamayacağımı söyledim. Benimle hemfikir olduktan sonra, yine görevime döndüm. Hiç kimse, hakiki kimliğimi bilmeyecekti. Ne General McFee, ne de sen, Cajnu. Üçlü «A» rozetinin hiç bir kıymeti yok. Dosyandaki takdirnamelerin bile kıymeti olamaz. Seni incittimse özür dilerim. Benim hakkımda konuşamaması, McFee'nin sana itimatsızlığından ötürü değil. Sadece bilmiyordu, ondan.

Durell derin bir nefes aldı. Kendisine itimat edilmediği düşüncesi yersiz demekti. Fakat, içindeki her insandan şüphe etmek tabiatını söküp atamıyordu. Lantern'i anlattıkları bir bakıma mana ifade ediyordu. Kendisi de olsa böyle durumlarda aynı şekilde davranırdı. Fakat, anlatılanları hemen kabul etmemek kararındaydı.

Gergin bir sesle :

— Bana NSA'yı anlatsana, dedi.

— Beni kontrol mu edeceksin? Fort George Meade' •deki Bölge Karargâhımızın dosya odasına gittin mi, hiç? Büyük U - şeklinde, etrafı yüksek tellerle çevrili bir yerdir ve zemin katında her türlü şifreyi çözebilecek kalitede elektronik bir beyin vardır, ha? «J» Şubesini bilir misin? «J» Joker demektir, doğru değil mi? Fotoğraflar, dosyalar, skandallar, karakter zayıflıkları, içki, kadın, seks hobileri, falan filan. Birçok zamanlar bu «J» dosyalarında sen bile çalıştın.

— Oraya nasıl gidersin?

— Günlük parolayı bilmedikten sonra, kimlik kartın yetersizdir. Parolayı dördüncü kattaki 408 numaralı odadan öğrenirsin. 408 numaralı odaya iki asansörle çıkılır. Birinci asansörle altıncı kata çıkarsın. Oradaki adama kimlik kartını verirsin. O kat, Princeton'lu adamlarla

doludur, fakat sen Yale'e gitmişsin, duyduğuma göre. Yale, Cajun aksasım biraz düzeltmişe benzer. Her ne ise, parolayı Princeton'lu adamdan alırsın. Bir de anahtar verirler. Anahtarla ikinci asansöre binebüirsin. Elektronik gözlerden, röntgenlerden geçersin. Bakacağın yeri bildiğin takdirde, kendini televizyon ekranında görebilirsin.

Durell sordu :

— Nereye saklanmıştır?

— Princeton'lu adamın masasının üstündeki futbol hatırası çerçevesinde.

— Peki, Luc Bat, baskınında yaptığın hergelelikler hakkındaki askeri bilgilere ne dersin?

— Sana anlatmış olduğum gibi Taipeh yoluyla dönemeyince, aldığım emirle yapılmış şeyler. Peiping, hakkımda bilgi aldığı zaman, bütün o olaylar, Hong Kong'a sızdırılmıştı. Çinli subaylar, için üstünde duralacak olaylar oldu. Sırf bu iş için Luc Bat'e gönderilmiştim. Baskına gelince, aradığım bir fırsat, kendiliğinden çıkmış oldu. Bu zaman zarfında lâkabım her tarafa yayılmıştı. Ben de, Yedi numaralı yoldan Chong Fo'ya kadar yürüdüm ve onların askerlerinin beni yakalamalarına imkân verdim. Harp satıcısı ve emperyalist katili olduğumuzu yazan broşürlerinden bir tanesini burunlarının ucunda sallayarak, onların tarafına geçmek istediğimi anlattım.

— Sana inandılar mı?

— Tabii evvelâ inanmadılar. Fakat, bir bakıma amatör rolü oynuyordum. O vahşi kedileri kolay kolay kandırmak mümkün olmuyor. Nihayet beni Grass Basket'e yolladılar. Onları çok şaşırttım. Tam aradıkları adamı yakalamış olduklarına inanmak istermiş gibi bir halleri vardı. Ben de onları ikna ettim. Neticede, Cong gerilla lideri Sarı Meşale oldum.

23.

— Onları köylere saldırttın ve birçok masum insanın ölümüne sebep oldun...

— Kötü bir taktikçi değüim. Bu iş için biraz kalifiye bir elemanım. Ama, hakkımda duyulanların çoğu, korku yaratmak için yapılan propagandadan ibaret.

— Peki, mazine ne diyelim? Cemiyetteki yaşantın hakkında bilgi verildi.

— Hemen hemen hepsi, hakkımda özellikle hazırlanıp tatbik edilen gizleyici bir perde. Senin sahü çocuğu olduğun gibi, benim de dağlı olduğum muhakkak. Fakat, hayatımdan hiç bir zaman şikâyetçi olmadım.

Lantern sözünün burasında içini çekerek devam etti :

— Sana anlatacaklarımın hepsini aklında tutabilecek misin? Öğrendiklerimin hepsini büyük zorluklarla öğrendim. Cemiyet içindeki ismim çok kötü oldu. İşimin kurbanı oldum. Bu ormanlarda tam altı ay yaşadım. Cong'lar tarafından hazırlanan müstahkem mevkilerin çoğunu: biliyorum. Yerlerim, yiyecek ve silâh ikmal sahalarını, gizli silâh fabrikalarının yerlerini, mağaralarda kurulan tesisleri, ormanlarda gizlenen cephaneliklerin yerlerini... bütün çalışmaları biliyorum.

— Hepsini bilmediğini söylemiştin.

— Hareketlerimi yakından izliyorlardı. Bana Sarı Meşale ismini taktılar ama, ben sadece öne sürülen bir adamdım.

— Peki, Cong Hai'lerin asıl patronu kim?

Lantern yine içini çekti.

— Bilmiyorum. Bilseydim her şey halledilmiş olacaktı. Yani, benim kim olduğumu o zaman daha iyi anlayacaktın. Beni bir asi gibi gördüğünüz sürece yaşamama izin verdiler. Fakat, artık işler değişti. Şimdi gelecek olurlarsa, sırf beni öldürmek için gelecekler. Rezil oldular... ve belki benim yüzümden birkaç baş kesilecek, çünkü onları atlattım. Şayet patronları beni yakalamak için bizzat gelirse, onu öldürmek fırsatının elime geçeceğini umarım. Tam ölümün eşiğindeyiz, değil mi? Fakat, gücümü boşuna harcamalıyım. Aklında tutma gücünü çalıştırmaya başlayabilirsin, Cajun. Sana anlatacağım hakikatler ve vereceğim rakamlar var.

Durell, «Aklında tutma» gücü eğitiminde çektiği sıkıntıları hatırladı. K Şubesinin «Çiftlik» dediği eğitim merkezinde geçirdiği sıkıntılı günleri düşündü. Kafasındaki bütün düşünceleri silip sadece konuşanı dinlemeyi öğrenmişti. Hatıra zincirini ve verilen mesajı zihinde nasıl tutması gerektiğini biliyordu. Böyle mesajları kafada tutmak çok zordu ama, sıkışık durumlarda başka bir şey yapılamazdı. Şimdiki durumları ise çok sıkışıktı.

Durell, anlatılanları dikkatle dinliyor ve zihnine yerleştiriyordu. Lantern, beş dakika süre, hiç durmadan konuştu. Nefes alışları düzensizleşmişti. Yüzü ter içinde kalmıştı. Gösterdiği gayretle gücünün son kalıntılarını harcıyordu. Durell, ne inanıyor ne de inanmıyordu. Lantern konuşmasını bitirdikten sonra, bitkin bıir tavırla başını yastığa koydu ve gözlerini tavandaki bir noktaya dikerek hareketsiz kaldı.

Durell, bir dakikalık sükûttan sonra :

— Tekrar ediyorum, dedi.

— Başla.

Durell, koridorun sonundaki kamaraya gitti. Kamaranın önündeki Taylandlı asker kenara çekilerek merakla Durell'e baktı. Anna - Marie ve Danat tekrar Lantern'in yanma girmişlerdi. Geminin hareketi için emir vermeden evvel, yapabileceği son bir şey kalmıştı.

Lao, geminin baş tarafındaki kamaradaydı. Kamaranın kırık penceresinin hemen önünden yükselen bir direğe zincirlenmişti. Bacaklarını uzatmış olduğu halde yerde oturuyordu. Düz yüz ifadesizdi. Durell, kamaraya girdikten sonra, maksatlı bir tavırla kapıyı kapadı. Makinelerin birden canlanması ile güverte hafif hafif titremeğe başlamıştı. Pencereden görünen kanalın suları kararmıştı.

Artık zaman geçiyordu. Fazla vakitleri yoktu.

Durell bir sigara yakıp kapıya yaslandı ve zayıf, sırım gibi adaleli Çinliye baktı. Genç Çinlinin davranışı inatçıydı. Biri tarafından iyice dövülmüştü. Yüzündeki şiş ve çürüklerden hiç bir acı çekmiyormuş gibi görünüyordu.

Durell :

— Lao, binbaşı Muong arkadaşın olduğu halde onu öldürdün, dedi. Sana güveniyor ve seni öz oğlu gibi görüyordu.

Lao gülümsedi fakat cevap vermedi.

— Aynı zamanda Chang Amea'yı öldürdün veya öldürülmesini düzenledin. Aldanmıyorsam, o iş de, senin /işindi.

Lao yere tiikürerek :

— Chang ihtiyar bunağın biriydi, dedi.

— Peki, onun ikiz kardeşi Paio Chu?

Sessizlik.

— Paio nerede?

Sessizlik.

— Deidre Padgett nerede?

Lao sırıttı.

— O öldü.

Durell hayretini belli etmedi.

— Yalan söylüyorsun.

— Burada kalırsan sen de öleceksin.

Durell, yumuşak bir sesle :

— Deidre'nin hayatı için nasıl bir anlaşma istersin? diye sordu.

— iki taraflı çalışan Orris Lantern'i istiyoruz. Sorguya çekmek için canlı olarak istiyoruz.

— Peki, bu teklifi reddedersem?

Lao omuz silkti.

— Reddetmeyeceksin. Seni iyi tanıyoruz, Durell.. Hakkındaki her şeyi biliyoruz. Evvelâ Sarı Meşalenin öldürülmesine karar verilmişti. Onu öldürmeye çalıştım ama, başaramadım. Şimdi ise, bir süre daha hayatta kalması isteniyor. Onu bize vermeyi reddedemeyeceksin. Kadın, seni buna zorlayacak ve karar vermen için de fazla vaktin yok.

— Senin de fazla vaktin yok, Lao.

Lao omuz silkti.

Durell :

— Seni öldüreceğim, dedi. Hem de yavaş yavaş.

Lao tüktirürmüş gibi bir ses çıkardı.

— Siz Amerikalılar çok yumuşak ve kibarsınız. Zavallı bir mahkûmu hırpalayacağınızı sanmam.

— Yanılıyorsun, Lao. Maalesef, sizlerden birkaç ders almak zorunda kaldık. Sana bir kere daha soruyorum. Deidre Padgett nerede ?

Lao birden ayağa fırladı ve sesinin bütün gücü ile haykırdı.

— Bütün emperyalistlere ölüm!... Çin Cumhuriyeti çok yaşasın!...

Durell yumuşak bir sesle :

— Sersem, dedi.

Sonra, çalışmaya başladı.

*
* *

Uzun bir müddet evvel, hassas sinir sistemleri üzerinde ihtisas yapmıştı, insan vücudündeki en çok acıtan ve en hassas noktaları biliyordu. Durell, bu bilgisini şimdiye kadar hiç bu kadar soğukkanlılıkla kullanmamıştı. Fakat, Durell'in dikkatle kullandığı tekniği hiç bir netice vermedi. Durell, acıya karşı koyma nekniğini de biliyordu, Demekki, Lao, acıya karşı dayanıklıydı. Daha doğrusu nasıl karşı konulacağını biliyordu. Vücut adaleleri kasılıp gevşiyor, yüzü şekilden sekile giriyor, fakat, ağzını açıp tek kelime söylemiyordu. Büyük bir inatçılıkla susuyordu.

Küçük kamaranın havası boğucuydu. Ellerinin yaralandığını biliyordu. Fakat, zamanın darlığı yüzünden, bir an evvel netice alması gerekiyordu.

Lao, bütün tazyike rağmen ağzını açmamakta İsrar «diyordu.

Dong Ko Lady hafifçe sancak tarafına doğru yatmıştı. Kamaranın kapısı vuruldu. Durell, bir an durdu ve yerinden doğruldu. Sonra, gidip kapıyı açtı.

Yaşlı makinist Tuc Kuwan, diş etlerini gösterir bir sırıtışla kapıda duruyordu.

—- Biz hazırız, efendim. Hava karardı. Kanalın nehire açılan ağzı dardır. Kaptan siz mi olacaksınız?

— Evet. Bir dakikaya kadar geleceğim.

— Hemen gelmelisiniz, efendim.

Böyle söyleyen ihtiyar, yere serili olan Lao'ya şaşkın şaşkın baktı. Sonra bakışlarını tekrar DurelPe çevirdi.

— Bu adam düşmanlarımızdan biri mi? diye sordu..

— Evet.

— Şu halde neden onu hemen öldürüp kurtulmuyorsunuz?

— Ona birkaç dakika daha ihtiyacım olacak.

— Onu köylülere bırakın. Onun gibilere neler yapılacağını çok iyi bilirler.

Tuc birden sırıttı. Sonra, kısa adımlarla yerde yatan. Çinlinin yanma geldi. Lao, ihtiyar adamı görünce birden şaşkınlıkla irkildi. Gözleri irüeşti. Tuc, Çince bir şeyler söyledi. Lao, kısaca cevap verdi.

Tuc, Durell'e döndü.

— Bu adamı, baskın sırasında, kocalarını ve çocuklarını kaybeden kadınlara vereyim, dedi.

Lao'nun gözlerinde parlayıp sönen kıvılcımları gören Durell, sakin bir sesle :

— Pekâlâ, dedi. İstediğini yapabilirsin.

Lao, sırt üstü dönerek gözlerini tavana dikip kaldı. Devamlı olarak dudaklarını yalıyordu. Tuc, bir kere daha Lao'nun yanma çöktü ve köylü şivesi ile bir şeyler söyledi. Lao, başını, bir sağa bir sola salladı. İhtiyar adam. parmağı ile Lao'ya dokundu. Lao, birden çığlık atarak yerinden fırlayıp kalktı ve kaçmaya çalıştı. Fakat, direğe bağlı olan zincir kaçmasına engel oldu. Tuc, devamlı sırıtıyordu.

Lao, soluk soluğa :

— Konuşacağım, dedi. Fakat, sana bir yardımı olmayacak, Amerikan casusu. Kadının için artık çok geç. Artık her şeyini kaybettin.

Durell, derin bir nefes alarak ihtiyar adama gitmesini işaret etti.

— Göreceğiz. Konuşmaya başla. Fazla vaktimiz kalmadı.

24.

Durell, Lady'niıı kaptan köşkündeki dümenin başındaydı. Sanki eski ve köhne gemi dağılacakmış gibi her şey titriyordu. Danat Baba, ona yakın bir taburede oturuyordu. Bacakları açıktı ve kocaman göbeği bacaklarının arasına doğru sarkıyordu. Anna - Marie, hâlâ Lantern'in yanındaydı. Lao, tekrar zincire vurulmuştu. Buna en çok üzülen Tuc olmuştu. Durell, makinelere yol verildiği zaman, istim borularının her tarafından kaçak buhar çıkmaya başladığını gördü. Derin bir nefes alarak yarım yol ileri durumuna gelmelerini söyledi.

Kısa zamanda anlayacaktı.

Bir dakika süreyle hiç bir hareket olmadı.

Sonra, teknenin ortasından doğru, kaim ve tok bir sürtünme sesi duyuldu. Makine dairesinin konuşma tüpünden ıslık gibi sesler geliyordu. Bacadan kıvılcımlar fışkırdı ve kalın bir duman sütunu yükseldi. Küçük tekne beşik gibi sallanıyordu. Tek ağacından yapılmış çarkların suya çarpmasından meydana gelen sese duyuldu. Bir tel, tabanca sesini andıran bir sesle koptu. Danat Baba küfür ederek yerinden kalktı. Demirin tahtaya sürtünmesinden doğan sesler, karanlık ve sessiz kanalda derin yankılar yapıyordu.

Dong Ko Lady yerinden kımıldamadı.

Durell, makine dairesinin konuşma tüpüne ağzını da • yadı.

— Daha fazla istim ver, Tuc.

Güvertedeki köylülerin sesi çıkmıyordu. Durell, bütün dikkati ile, gölgeleri koyulaşan kamalın nehire açı-

lan ağzını görmeye çalışıyordu. Kanalın çıkış ağzına takriben yüz metre kadar bir uzaklık vardı. Derinliği Tuc ölçmüştü. Derinlik bakımından bir korkuları olamazdı. Fakat, şu dakikada hiç bir şeyden emin olamıyordu. Kazanlar fazla tazyik altında elek gibi sallanıyordu. Her an, kazanları patlaması ile havaya uçmaları mümkündü.

Gemi tekrar sarsıldı. Lady, çarklarından köpüklü sular çıkartarak aniden ileri doğru bir hamle yaptı. Aynı zamanda geminin ağırlığı iskeleden kurtulunca, tehlikeli surette sancak tarafına yattı. Köylüler bağrışmaya başladılar. Birkaç kişi güverteden kanalın kirli ve karanlık sularına atladı. Durell, kaptan köşkünün camsız penceresinden başını uzatarak haykırdı.

— Herkes sancak tarafına!... Çok çabuk!...

Durell'in ne demek istediğini anlayanlar oldu. Kaptan köşkünün hemen arkasındaki büyük odun yığını şiddetle sallandı. Gergi tellerinden biri daha koparak, kırbaç gibi, tehlikeli surette havada ıslıklar çalarak sallanmaya başladı. Yolcular sancak tarafına geçmeye başladıkları zaman gemi ağır ağır doğruldu. Durell, dümeni çevirerek geminin burnunu kanalın çıkış ağzına doğru verdi. Makaralar yağsız olduğundan bütün ağırlığını vermek sureti ile dümeni doğru tutabiliyordu.

Fakat, hareket etmişler yol almaya başlamışlardı.

Güvertedeki köylülerden bir zafer sayhası yükseldi. Kanalın daracık görünen ağzına doğru tehlikeli sayılabilecek kadar hızlı olarak yaklaşıyorlardı.

Durell, makine dairesinin konuşma tüpüne seslendi.

— Yavaşla!...

Gemi, tufandan evvelki zamana ait hantal bir canavar gibi ilerliyordu. Durell, dümeni hafifçe sancak tarafına zorladı. Bir fayda temin edemeyince Danat'm da ağırlığı ile dümene yüklenmesi gerekti. Geminin burnu

yavaş yavaş döndü ve gemi, kanalın ağzına doğru ;-ıi meye başladı.

Kanalın içine kadar uzanan sarmaşıklar geminin lıi'ı peştesine sürtünüyor, gürültülü çatırtılarla kırılıyordu. Durell, gözlerini, ilerde görünen nehrin parlak sularından ayırmıyordu. Arada sırada yolcuların korkuyla haykırışları duyuldu. Ağır dümeni yavaş yavaş iskele taral ına çevirmeye başladı. Geminin burnuna çarpan bir ağaç, geminin, yakın olduğu sahile doğru ilerlemesine sebep oldu. Danat'm tekrar yardım etmesi gerekti. Gemi, kanalın ağzından nehre çıkarken, derinliğin azalmış olmasından, tabandaki çamurlara şiddetle sürtündü. Anormal bir sarsıntı geçirdiler. Sonra, birden çamurlardan kurtulup nehri çıktılar. Şişenin ağzından fırlayan bir mantar gibi, :nehrin karşı sahiline doğru ilerlemeye başladılar.

Danat, küfür ederek haykırdı.

— İskeleye!... İskeleye!...

Gemi nehre girer girmez kuvvetli akıntıya kapılmış ve gidecekleri yönün tam tersine dönmüştü. Karşı sahil son süratle yaklaşmaktaydı.

Durell, makine dairesine :

— Tam yol geri!... diye haykırdı.

Tuc Kuwan, verilen emri hemen yerine getirdi. Geminin çarkları birden durdu. Sonra, büyük gıcırtılarla geri dönmeye başladı. Gemi bir an duraladıktan sonra, geri geri gitmeye başladı.

Günün son aydınlığı da bir mum gibi aniden sönü•vermisti.

1

* *

Fakat, mehtap vardı. Nehrin üstünü pırıl pırıl aydınlatıyordu. Sıcak bir rüzgâr hafif hafif esiyordu. Şayet Cong Hai'ler onların hareketlerini takip ediyorlarsa, ı

şırmış olmalıydılar. Çünkü gemisi, * yaşlı bir ördek gibi" kurula kurula akıntı altında gidiyordu.

Danat Baba, titreyen eliyle yüzünün terini sildi.

— Bir konyak içsem fena olmaz. dedi.

Durel, biraz rahatlamıştı.

— Otur yerine, dedi. Sana ihtiyacım var. Bu nehri benden daha iyi biliyorsun.

— Ben kılavuz değilim, Mösyö. Sizin bu yaptığınız delilik.

— Yoksa burada kalıp, öldürülmeyi mi tercih ederdin?

Danat, ilkin cevap vermedi. Sonra :

— Sizi anlamıyorum, dedi. Bir kadını sizin gibi seven bir insan... oh, itiraz etmeyin gözlerim var. Aşkın ne olduğunu bilirim. Matmazel Deidre'ye bakışlarınızı gördüm...

Durell, boğuk bir sesle :

— Peki öyle bakmışsam ne olmuş?, diye sordu.

— Onun, Cong'ların eline kalmasına nasıl razı olabiliyorsunuz? Kaçışımızdan 'dolayı öfkeleri büyük alacaktır. Bütün hırslarını Deidre'den çıkartmak...

Durell, sakin bir sesle :

— Deidre'yi bırakmıyorum ki, dedi.

— Nasıl olur? Nehrin aşağılarına doğru gidiyoruz.

— Dinle Danat. Yapmak istediğim şeyi yapabilmem demek, senin bu geminin idaresini üzerine alman demektir. Geminin idaresini alınca onu sahile bindirip parçalamanialısın. Söylediklerimi harfi harfine yerine getirmelisin. Ve bunu da konyağın yardımı olmadan yapmalısın, Giralda'mn çubuklarından da içmemelisin.

Danat mırıldandı.

— Sizden korkulur.

— Sana güvenebilir miyim?

—• Hayır, Fakat, elimden geleni yapacağıma dair söz veririm.

— Şu halde dinle!..

Durell, yapılması gereken şeyleri söyledi. Zaman gittikçe kısalıyordu. Çarkların her dönüşü onları, kritik noktaya yaklaştırıyordu. Kaptan köşkünün karanlığında Danat'm gözleri duyduğu hayretten bir karış açılıyor ve itiraz etmek istiyordu. Fakat Durell, onu susturuyordu. Konuşması bittikten sonra söylediklerini Danat'a tekrarlattı.

Danat Baba sordu :

— Fakat bundan emin misin?

— Lao konuştu. Ona fazla güvenilmez ama, Tuc'dan korkusu samimiydi. Tuc, Lao'yu ikna ederek konuşmasının, kendisi için daha hayırlı olacağına inandırdı. Şimdi söyle bakalım, dediklerimi yapabilecek misin, Baba?

— Ben yaşantısını kötüye kullanmış olan yaşlı bir adamım. Benim için artık çok geç olabilir. Fakat, söylediğim gibi, elimden geleni yapmaya çalışacağım.

•

Olaylar, Durell'in plânladığı gibi olmadı.

Danat'la konuşması bittiği zaman, nehrin geniş kısmının sonuna gelmişlerdi. Bir mil kadar sonra, iki nehrin birleştiği dar noktaya gelecekler ve sahile doğru akıp gideceklerdi. Fakat, oraya gelmeden evvel, Durell'in, Danat'm çiftliğine giderken gördüğü dar boğaz vardı.

Şimdi, boğazın dik yamaçlarını görebiliyordu. Yamaçların bütün hatları mehtabın aydınlığında belliydi. Nelı riıı akıntısı, daralan boğaza doğru gittikçe kuvvetleniyor du. Geminin idaresi kolay olmuyordu. Çarkların bu la/, yike dayanıp dayanamayacakları belli değildi. Durell, ;•<>/. lerini boğazdan ayırmıyordu.

Beni - Ahmer şatosunun harabeleri görünmeye başlamıştı. Mehtapta koyu bir gölge halinde kalıyordu. Lao'-ıun itirafına göre, Deidre orada olmalıydı.

Her şey birden aksi gitmeye başladı.

Çaresizlik içinde olan genç Çinliyi küçümsememişti. Lao'nun neler yapabileceğini kafasından geçiriyordu.

Lao'nun kapatıldığı kamaranın bulunduğu güverteden bağrışmalar yükselince birden irkildi. Bağıışmalar yükse-'ınce birden irkildi. Bağrışmaları koşuşan ayak sesleri takip etti. Geminin makine gürültülerine karışan bir silah sesi duyuldu.

Danat ayağa fırladı.

— Ne oluyor?

Durell, sert bir sesle :

— Dümeni tut, dedi. Sana söylediklerimi unutma.

Dönemi Danat'a veren Durell, merdivenlere saldırdı. Gemide ışık olmadıgondan güverte koyu bir karanlıktaydı. Koridorda birisinin derin derin soluduğunu duydu, koridorun, geminin burun tarafındaki çıkışında babı kıpırdanmalar oldu. Mehtabın zayıf ışığında fazla bir şey görmek mümkün değildi.

— Lao!

Lao'nun nöbetçiyi alt ederek kurtulmuş olduğunu biliyordu. Lao'nun silâhlı olabileceğini düşünmeden ileriye doğru fırladı

Tekrar haykırdı.

— Lao!

Arka güverteyi dolduran köylüler arasında büyük bir şaşkınlık vardı. Durell, korkudan ne yapacakların: bilmez bir halde oraya buraya koşuşan kalabalıkla burun buruna geldi.

— Nereye gitti?

Birçok ses birden cevap verdi. Sonra, Lao'yu korkulukların üstünde gördü. Durell, tabancasını kaldırdı fakal, aralarında bir sürü insan vardı. Önündekileri omuzlayarak kendisine yol açmak istedi. Fakat, bütün gayreti boşunaydı.

Lao, bir an başını döndürdü. Sırıtıyordu. Sonra, çok güzel bir atlayış ile karanlık sularda kayboldu.

Şimdi, boğazın girişinde bulunuyorlardı. Akıntı daha da kuvvetlenmişti. Durell, kalabalığı yararak korkuluklara doğru ilerledi. Aynı zamanda gömleğini çıkartmıştı. Çamurlu sularda sürüklenen bir çok şey vardı. Lao'yu görmesi mümkün değildi.

Durell, korkuluğun üstüne çıktı ve bir an köpüklü sulara baktıktan sonra, Lao'nun arkasından balıklama daldı.

25.

Deidre, kapatıldığı hücrede sırtını duvara dayamış oturuyor ve karşı duvardaki kabartma resimleri seyrediyordu. Hücrenin tam ortasında tek bir mum yanıyor ve alevi duvarlarda kocaman gölgeler yapıyordu. Duvardaki kabartma totemler, tanrılar korkunç bir şekilde görünüyor, insanın tüylerini ürpertiyordu' Mum ışığının arada bir üstlerine vurmasıyla, sanki sırıtıyorlardı.

Nerede olduğunu Deidre'den saklamamışlardı. Nehrin hafif mırıltısını bile duyabiliyordu. Deidre'ye yiyecek ve su vermemişlerdi. Şu anda, kendisiyle meşgul olmadıklarına memnundu.

Kollarım arkadan bağlamışlardı. Bileklerindeki iplerle uğraşmaya devam etti. Duvardaki kabartma resimlerden birinin ayak kısmı kırılmıştı. Kırık taşın keskin kenarı işine yarıyordu. İpleri mümkün olduğu kadar hızla ortaya sürtüyordu. Bileklerinin taşa sürtündüğü yerler kanıyordu. Akşam olduğunu biliyor fakat, Lao'nun kendisini kandırıp buraya sürüklemesinden beri ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu.

Baygm olduğundan, buraya kadar nasıl getirilmiş olduğunu bilmiyordu, ama, bunun hiç ehemmiyeti yoktu. Buradan kurtulup kaçabilirse, kaçışının belki Durell'e bir faydası olabilirdi.

Başına yemiş olduğu darbeden ötürü, başı ağrıyordu. Fakat, baş ağrısını umursamadan, gözlerini karşı duvardaki bir tanrıçaya dikmiş bileklerindeki iplerden kurtulmaya çalışıyordu. Hücrenin kemerli ve sütunlu kapısından Cong'ların toplandığı büyük odayı görebiliyordu. Bazıları ;ocuk sayılacak kadar gençti. Hepsi korkuyor görünüyordu. İçlerinde bulunan birkaç yaşlı komünist bu grubun başındaydı. Çocukları zorla kendi saflarına almaya çalışmışlardı. Hepsi, Çin ve Rus silâhları ile tepeden tırnağa kadar silâhlanmışlardı. Kemerleri el bombaları ile doluydu.

Bu eski şato harabesinin bütün odaları, depo olarak kullanılıyordu. Odalar, yiyecek ve cephaneyle doluydu. Deidre oturduğu karanlık köşeden, öbür odadaki bir masayı ve masanın üzerine yığılan evrakları görebiliyordu. Arada sırada bir gerilla odaya giriyor ve masada oturan kumandana rapor veriyordu.

Kumandan Paio Chu'ydu.

Deidre öfkeyle «Paio Chu», Diye mırıldandı.

Aslında yakalamaları gereken adam oydu. Bu adam, kendi öz kardeşinin ölüm emrini kendi elleri ile imzala-

rmıştı. Bu adam, yüzlerce köylünün kanma giren, çalıştığı kimselere ihanet eden, etrafa dehşet salan adamdı.

Paio Chu!.. Deidre'nin bütün düşüncesi, bu bilgisinin ulaştırılmasında geç kalmmamasıydı.

Durell'i düşünüyordu. Onun ne kadar üzülmüş olabileceğini ve kendisini aradığını biliyordu. Cong kumandanının odasından gelen Taylandca konuşmalardan anladığına göre bir gemi her an gelmek üzereydi. Durell'in o gemide olduğunu tahmin edebilirdi. Deidre, şatonun ıehire bakan yüzünde, hava topları olduğunu görmüştü. Gemi gelse bile yoluna devam etmesi şüpheliydi. Gemiyi her an batırabilirlerdi.

Bileklerindeki ipleri kesmeye uğraşırken gözlerini, öbür odadaki masanın üstüne yığılı olan kağıtlara dikti. Bangkok ve Washington, bu evrakları ellerine geçirebilmek için kimbilir neler feda ederlerdi. Bu evrakların ve Lantern'in yardımı ile, Cong Hai'lerin vahşetine bir son verilebilirdi.

Kaçması şarttı.

Ve o evrakları alması şarttı.

Bileklerini bağlayan iplerden birisi koptu. Deidre, sakin olarak oturmakla beraber küt küt atan kalbinin atışlarının öbür odadan duyulacağını sanıyordu. Duvardaki tanrıça hâlâ giilümsüyordu. Deidre, bileklerinden akan kanlara aldırmadan iplerini kesmeye devam etti. Mâhim olan buradan kurtulmasıydı.

Nasıl kaçabileceğini biliyordu. Kapatılmış olduğu hücrenin yan bir kapısı vardı. Bu kapı, şatonun arka koridorlarından birine açılıyordu. Koridorun, yamaca açıldığını biliyordu. Buradan çıkabildiği takdirde, gemiye işaret verebilirdi.

İplerden biri daha koptu. Hemen hemen kurtulmuştu.

O sırada, Paio Chu, iskemlesini devirerek yerinden

kalktı. Sonra, Deidre'nin bulunduğu hücreye doğru yürüdü.

Yalnız geliyordu.

Şişman Çinlinin sırtında gri bir üniforma vardı. Adımları sertti. Yüzünde ciddi bir ifade vardı. Deidre'nin önünde durduğu zaman bakışları karanlıktı. Sesi, hücrenin duvarlarında boğuk yankılar yapıyordu.

— Acıktın mı?

Deidre :

— Hayır, dedi.

— Yoksa susadm mı, aziz dostum?

— Düşmanınızın Ben, Paio Çhu olduğunu öğrenmekle hayret de etmedin mi?

— Hayır.

— Hayır, hayret etmedim, ben...

Paio, bir tekme attı. Deidre, canı yanmakla beraber sesini çıkarmadı. Tekmenin şiddeti ile yana devrildi. Kulakları garip seslerle uğulduyordu. Sonra, ağır ağır tekrar doğrulup oturdu ve gerilla liderine baktı. Paio'nun göbeği pantolonunun kemerinden dışarı taşıyordu. Şişman ne yuvarlak yüzünün hatları sertti.

— Aptal bir kadınsın. Emperyalistlerin elinde oyuncak olan, rahatına düşkün ve lüks içinde yaşamaya alışkın bir kadınsın. Milletin kuvvetli görünüyor ama, aslında çok zayıf. Zayıf! Hayatın basitliğini unutuyorsunuz. Başkanlarınız sizi makinelerle kandırıyor. Fakat, makinelerdeki küçük bir arıza hepinizi şaşkma çeviriyor.

Deidre :

— Propaganda konuşmalarını kendine sakla, diye mırıldandı. Hata yapıyorsak sizin gibi hainlerin...

Deidre, Paio'nun yine tekme atacağını düşündü. Fakat, Paio, kendisini kontrol ederek bir adım geri çekildi. Yerdeki mum ışığı, şişman Çinlinin gölgesini duvara ak-

«ettiriyor ve onu kocaman gösteriyordu. Gözlerinde vahşi kıvılcımlar yanıp sönüyordu. Deidre, onun bu ani öfkesinin neden olduğunu anlamtyordu. Belki de anlamak için fazla bir vakti olmayacaktı. Şu anda ölmekten korkmuyordu. Mühim olan hayatta kalabilmesi ve masanın üzerindeki kâğıtları Durell'e iletebilmesiydi. Bunun için. hayatını bile verecek olsa, böyle kıymetli evraklar için değerdi. Kendisini kahraman olarak görmüyordu. Fakat,, Durell gibi, bu işi kabul etmişti ve kendisine düşeni yapa-' çaktı. Şayet başaramazsa, nasıl olsa onun peşinden başkasını gönderecelerdi.

Fakat, başarması şarttı.

Paio Chu yine Deidre'ye baktı.

— Lao öldü mü?

— Bilmiyorum.

— Ölmüş olması gerekiyor. Aksi halde çoktan gelmiş olacaktı. Durell, hakkımda ne biliyor ve benden ne kadar şüpheleniyor?

Deidre kesin bir dille :

— Her şeyi biliyor, dedi.

— Yalan söylüyorsun. Doğru söylediğin zaman ben anlarım. Ve doğruyu da söyleyeceksin. Bu işlerde yenisin, değil mi? Hakkında biraz bilgimiz var. Fakat, kurtulma ihtimalin hemen hemen yok gibi. Bunu anlıyorsun, değil mi?

Deidre cevap vermedi. Sağ eli şimdi serbestti. Yerinden biraz kımıldadı. Sanki, daha rahat bir duruma gelmek istermiş gibi bir tavır takındı. Sol bileğinden sarkan ipi avcunun içine aldı.

Paio Chu, bacaklarını açmış duruyordu.

— Hiç bir insan mağlup olmaz, diye bir şey yoktur;, ping'de Mao Tse - tung, hayatta kalmak için büyük iş-

Fakat, liderlerin hata yapmalarına tahammül yoktur. Peiler yaptı ve başardı. Bir lider, kendisini takip edenlerden kuvvet alır. Fakat, görünüşe göre ben bir hata yaptım. Bunu itiraf etmek için insanın kuvvetli olması gerekir. Ben kuvvetliyim. Fakat, yapılan hatanın en kısa zamanda tamir edilmesi gerekir.

Deidre mırıldandı.

— Aferin sana.

— Şimdi, iki taraflı çalışan ajan Orris Lantern hakkında bütün bildiklerini bana anlatacaksın.

— İki taraflı çalışan bir ajan mı?

— Sarı Meşale'nin, hükümetinizin «Savunma Şubesi» diye adlandırdığı bir örgüt hesabına çalıştığını öğrenmiş bulunuyoruz. Çok zekice eğitilmiş. Bir ağacın altına bağdaş kurarak oturur ve etrafındakilere, Endonezya mabudu Djanoko hakkında efsaneler anlatır, Tsao Lan - tse hapishanesindeki birçok insanı, Doğu'nun doktrinlerini benimsediğine inandırırdı. Fakat şimdi, onun, CIA'nın Japonya'daki Atsugi kampında yetiştirildiğini biliyoruz. Bu sebeple fazla yaşamayacak, aziz dostum. Bizden öğrendiklerini hükümetinize vermek için geri dönemeyecek. Ye sen, onun hakkında bütün bildiklerini bize anlatacaksın.

Deidre :

— Fakat, bir şey bilmiyorum ki, dedi.

Paio Chu konuşurken, o, bileğindeki iplerle uğraşıyordu. Artık tamamen serbestti ama, henüz harekete geçmesi için erkendi.

Paio, yumuşak bir sesle sordu :

— Durell'in ölmesini istiyor musun?

Deidre, karşısındakini deli edecek bir soğukkanlılıkla:::

— Sizi alt edecektir, dedi.

— On dakika sonra, küçük gemisi havan toplarımızın menziline girecek. Sadece Durell değil, onunla beraber

kaçmak aptallığını gösteren bütün köy halkı da ölecek. Onların ölümü senin vicdanına bağlı, aziz bayan, Bu bakımdan bana Sarı Meşale'yi anlat.

Kısa süren bir sessizlikten sonra, Paio, teşvik eden bir ifadeyle devam etti :

— Gemi batırmadan yakalanabilir. Aksi halde, senin inatçılığın yüzünden birçok insan ölecek.

Deidre, yine :

— Bir şey bilmiyorum, diye cevap verdi.

Paio'nun yüzü, öfkeden kıpkırmızı oldu. Nefesi dişlerinin arasından tıslar gibi süzülürken Deidre'yi tekmelemek için ona doğru yanaştı. Bu sefer Deidre, hazırdı.

Bu göreve atanmadan evvel «Farımda eğitim görmüş ve karate çalışmıştı. Nasıl davranması gerektiğini biliyordu. Karatenin tatbiki için fazla bir güce ihtiyaç yoktu.

Elini birden uzatıp tekme atmak üzere kalkmış olan ayağı yakaladı. Alttan yukarı doğru şiddetli bir tekme atarken, iki eliyle, Paio'nun ayağını büktü. Paio dengesini kaybederek duvara doğru devrildi. Açılmış olan ağzı, karanlıkta siyah bir delik gibi duruyordu. Fakat, bağırmasına fırsat kalmadan Deidre yerinden fırlamış ve Paio'nun üstüne bir kaplan gibi atılmıştı. Sol eliyle gırtlağına bir darbe indirirken sağ elini, adamın sesini kesmek için ağzına kapattı. Paio'nun karnına bir diz vurdu. Paio'nun gözleri yerinden uğradı. Yere doğru çökerken, Deidre, belindeki silâhı çekip aldı ve Paio'nun yumuşak göbeğine gömdü.

— Şimdi, kes sesini bakalım, süslü Çin bozması heriff, diye fısıldadı. Şimdi hayatının en büyük hatasını işledin. Hiç sesin çıkmasın. Ben ölürsem, sen de benimle beraber ölürsün.

— Sen bir şeytansın...

— Tam şeytan değil. Belki sana karşı merhametli olabilirim, Paio.

— Adamlarım çok yakındalar. Seni hemen öldürürler...

— Fakat, benim ilk kurşunumu sen yersin.

Paio inanmaz bir ifadeyle :

— Beni öldüremezsin, dedi. Amerikalı kadınlar rahatına düşkün ve yumuşak tabaitlı olarak bilinirler...

Deidre :

— Bütün hatanız, kendi yaptığınız propagandalara yine kendinizin inanması, diye fısıldadı. Şimdi, ayağa kalk bakalım.

— Kalkamam. Canımı yaktın...

— Fazla dırlanma, ne diyorsam onu yap.

Deidre, oııun omzu üzerine odaya baktı. Oda şimdilik boştu. Fakat, nehire bakan terasın taş zeminine basan çıplak ayakların sesi duyuluyordu. Deidre, nefes alışlarını kontrol etmeye çalıştı. Paio kadar kendisi de şaşırmıştı. «Farm» da kendisine hocalık eden adama için için dua ediyordu. Bu kadar kolay bir başarıyı aklından bile geçirmemişti.

Paio Chu, yüzünü duyduğu acıdan buruşturarak, omuzlarını dikleştirdi. Deidre'nin tabancayı biraz daha bastırması ile, açılmış olan ağzı yine kapandı.

Deidre :

— Masanın üstündeki şu kâğıtları istiyorum, diye fısıldadı.

Paio aceleyle cevap yerdi. ,

— Fakat o kâğıtlar kıymetsiz!...

— Buna daha sonra karar verebiliriz. Ölüme ne kadar yaklaşık olduğunu farkında mısın? Sahi, bu serseriler ordusunda general misin ?

— Albay.

— Pekâlâ, albay Paio. Şimdi masana kadar gideceğiz. Sanki beni serbest bırakmışsın gibi bir adım gerinde yürüyeceğim. Tabancamın sırtında olduğunu bir an için bile unutma, Anlaşıldı mı?

Paio tıslar gibi bir sesle :

— Adamlarım seni gebertirler dedi. Sana aklına getiremeyeceğin şeyler yaparlar.

— On dakikadan az bir vaktimiz olduğunu söylemiştin Gidelim. Ve sadece îngilzce konuşacaksın. Adam larma tek kelime Çince söylersen...

Paio, titremeye başladı. Hayatında bu kadar kararlı bir kadın görmemişti. Her an kurşunu yiyebilirdi. Çok dikkatli davranması gerekiyordu. Kadının deli olduğunu düşündü. Çünkü,ancak bir deli böyle bir işe kalkabilirdi.

— Pekâlâ, dedi. Fakat, adamlarım hileni sezecek olurlarsa beni sorumlu tutma.

Deidre, bir adım germinde olduğu halde odaya girdi. Aslında Deidre, göründüğü kadar cesur değildi. "Keşke yerimde başkası olsaydı" diye düşündü. Çinlinin tabancası eline yabancı ve ağır geliyordu. Durell'i kurtarıp kurtaramayacağını bilmiyordu. Hatta birkaç dakika sonra olabilecekolayları kestirmesine imkân yoktu.

— Şimdi ne yapmayı ümit ediyorsun ?

— Buradan başka bir çıkış yolu var. Orayı kullanacağız.

— Sakm bir hata yapayım deme, dedi.

Birden gecenin koyu karanlığına çıktılar.

Dar boğaz mehtabın aydınlığında pırıl pırıl yanıyordu. Bahçenin kenarından dik yamaca doğru küçük bir patika uzanıyordu. Eski şatonun etrafı temizlenmişti. Sadece yüksek ağaçlar bırakılmıştı. Paio'nun adamları elli metre kadar sağ tarafta gölgelere sinmiş topların başında bekliyorlardı.

Paio, gecenin havasını ciğerlerine doldururken, kendine olan güvenini, biraz olsun yeniden kazanmış gibi görünüyordu. ^ !

— Burada kaybettin, güzel hanım, dedi Ne yaparsan yap av benim olacak.

Deidre, tabancası ile onu dürterek, sert bir sesle :

— Sen yürümene bak, dedi.

Deidre, Paio'yu bahçeden geçirdi.Patika nehrin kıyısına doğru uzanıyordu. Gölgelerden, omuza otomatik tüffek asılı bir nöbetçi çıktı ve Paio'yu selâmladı. Paio, kısaca cevap verdi. Adam, şüpeli bakışlarla Deidre'ye baktı. Tıraşlı kafası terden parlıyordu. Paio'nun tekrar bir şeyler söylemesi üzerine tekrar yerine oturdu.

— Yürü, Paio, dedi. Nehirin kıyısına ineceğiz.

Paio şaşkın bir sesle :

— Ama birisi geliyor, dedi.

Deidre, bir gölgenin hızlı hızlı tırmanmakta olduğunu gördü. Mehtabın aydınlığında adamın yüzünü geçemiyordu. Fakat, adamın hareketlerinde bir acelecilik vardı. Sanki bir şeyden kaçıyordu.

Adam, durdu ve başını kaldırıp bakınca onları gör-

26.

dü. Deidre, ile karşı karşıya olduğunu görünce durdu.. Lao'dan bir dakika sonra kıyıya çıkmış ve şans eseri olarak, kayalardan tırmanan Lao'yu görmüştü: Tabancasını kullanabilmesi için mesafe çok uzaktı. Ayrıca, tabanca kullanarak, şatodaki Cong Hai'leri haberdar etmek istemiyordu. Bütün enerjisini Lao'ya yetişmek iizere harcı-

yordu. Çinli, iki kere arkasına bakmıştı. Fakat, Durell, gölgelere sinerek ona görünmemişti. Bu sebeple, takip edilmekte olduğundan şüphelenemezdi.

Omuzunun üzrinden arkasına bir göz attığı zaman, Danat'm gemiyi durdurduğunu ve kontrol altına aldığını gördü. Geminin burnu sağa sola oynamakla beraber Danat iyi iş görüyordu.

Deidre ile Paio'yu gördüğü zaman, Lao'nun onlara doğru gitmekte olduğunu haber vermek istedi. Fakat, bağıracağı yerdjg bütün gücünü tırmanmasına vererek, Cong çetecisine yetişmeye çalıştı. Bir keresinde ayağı kaydı ve nehrin kıyısına doğru küçük taşlar yuvarlandı. Ses, gecenin sessizliğinde büyük gümbürtüler yapınca, yine olduğu yere sindi. Fakat, Lao, Deidre'yi görmüştü ve bütün dikkatini kendisine doğru gelen çifte vermişti. Bir dakika sonra Durell, tekrar tırmanmaya başladı.

Deidre ölümüne çok yakındı. Paio'yu kontrolü altında tuttuğunu gördü. Lao'nun onu acımadan öldüreceğini biliyordu. Lao'nun, gemide öldürdüğü nöbetçiden aldığı silâhı doğrulttuğunu görünce kalbi ağzına gelecekmiş gibi oldu ve sesinin bütün gücü ile haykırdı.

— Dee!.. Dikkat et!..

Deidre, Durell'in bağırmasından bir saniye evvel Lao'yu farketmiş ve Paio'nun omzu üzerinden ateş etmişti. Si lah sesi, yalçın kayalarda aksi sedalarla çınlıyordu. Paio'nun Çince bağırmasına aldırmayan Lao, tırmanmasına devam ederken ateş etti. Acelesinden ötürü isabet ettiremedi. Durell, son bir gayretle tırmanıp Lao'nun üstüne balıklama uçtu.

Lao, onun geldiğini duydu. Dudakları, sırıtır gibi gerilmiş olarak Durell'e doğru döndü. Paio Chu tekrar haykırdı. Sesler, şatoyu ayağa kaldırmıştı. Şatonun pencerelerinden görünen ışıklar ateş böcekleri gibi oradan oraya dolaşı-

yordu. Cong Hai'lerden biri, paniğe kapılarak gecenin karanlığına doğru makineli ile ateşe başladı.

Lao'nun tabancası tekrar Deidre'nin üstüne doğru •döndü. îki el üst üste ateş etti. Bir an duraladıktan sonra tekrar ateş etti. Paio Chu, bir çığlık atarken kendi adamının kurşunlarına hedef olmuş yıkılıyordu. Onun yere yıkılması ile Deidre tamamen açıkta kalmıştı. O sırada Durell'in parmakları Lao'nun ayak bileğine dolandı. Lao, uçuruma yuvarlanmamak için bir dala tutunmak zorunda kaldığından tekrar ateş edemedi. Adamın çıplak bileği terden vıcık vıcık kayıyordu. Durell yeteri kadar kuvvetle çekemiyordu. Lao, çıplak ayağı ile Durell'in çenesine vurdu. Durell, sersemlediğini hissetmekle beraber Lao'nun ayak bileğini bırakmadı. Bütün gücü ile kendine doğru çekti.

Deidre'nin tabancası boğuk bir sesle patladı. Lao, inledi. Durell'e tekrar vurmak istedi. Serbest ayağı kaydı. Bir çığlık atarak iki elini tutunmak üzere uzattı.

Sonra, Durel'in üzerinden takla atarak geçti ve karanlık uçurumda kayboldu.

Lao'nun çığlıkları, dar boğazın yamaçlarında çınladı. Durel, dönüp baktığı zaman, Lao'nun kayalara çarparak, bez bir bebek gibi nehrin kumsal kıyısına düştüğünü gördü.

Dong Ko Lady'nin düdüğü öttü. Kıyıya çok yaklaşmıştı. Danat, Durell'in verdiği talimatı aynen tatbik ediyordu Durell, fazla oyalanmadan tırmanıp Deidre'nin yanma gitti.

— Nasılsın, Dee?

— İyiyim... bir şeyim yok.

— Onlar, şey...

— Hayır, Sam. Vakit yoktu. Buradan bir an evvel gidelim.

— Henüz işimiz bitmedi.

Deidre'yi kollarının arasına almak ve onu hig bırakmamak istiyordu. Ayağının ucu ile Paio'nun şişman vücudünü dürttü.

— Kumandan bu herif miydi?

Deidre, cevap verirken sesi titriyordu.

— Buradaki gerilla kuvvetlerinde albay. Sam, adamları geliyor.

— Ne kadar adamı var?

— Elli kişi. Belki de daha fazladır. Havan topları var.

— Şu halde Lady'yi batırabilirler. Gemide yüzden fazla insan var. Cephanelikleri nerede?

— Arka tarafta. Bahçeyi geçer geçmez.

Durell zevkle sırıttı.

— Dee, sen harikulade bir aptalsın.

Deidre sade bir sesle :

— Seni seviyorum, dedi.

Deidre onu, bahçeden geçirerek şatonun arka tarafına götürdü. Adamlar şaşkınlık içinde oraya buraya koşuşuyorlardı. Etrafta ışıklar parıldıyordu. Şatonun terasındaki havan toplarından biri öksürür gibi bir sesle patladı. Mermi, nehrin karşı sahilindeki yamaca gürültü ile düştü. Fakat, atışlarını geminin üstüne teksif etmeleri uzun sürmeyecekti.

Karanlıktan doğru koşarlarken, nöbetçilerden biri hayretle bağırarak saklandığı yerden fırladı. Durell, anlaşılmaz Çincesi ile bağırdı ve adamın duraklamasına sebep oldu. Adam tereddütle durdu. Durell adamın üstüne atladı ve tabancasını çıplak kafasına indirdi. Adam, inleyerek yere yıkıldı. Durell, adamın yanına çökerek kemerine takılı olan taarruz bombalarını çekip aldı. Tam sekiz ıdet bomba vardı.

Deidre'ye :

— Bunlar çok işe yarayacak, dedi. Bunları kullanmasını biliyor musun?

— Zannedersem.

— Gemiye atış yapan Cong'larm dikkatini dağıtmak için nereye istersen savur.

Şatonun terasındaki top yine öksürdü. Bu sefer mermi, nehrin tam ortasına düştü. Durell, elindeki bombayı topa doğru savurdu. Bomba, Deidre'nin attığı bomba ile aynı anda patladı. Çığlıklar ve bağrışmalar etrafı doldurdu. Biri, onların bulundukları yeri görerek otomatik tüfekle ateş etti. Mermiler sağ taraflarında bulunan duvara isabet etti. Durell, ikinci bombayı ve hemen arkasından bir üçüncüsünü savurdu.

— Son bombanı sakla. dedi. Haydi, buradan kaçma zamanı geldi.

Deidre'yi peşinden sürükleyerek ormana daldı.

•

Koşmaktan bacakları ağrımıştı. Ciğerleri yerinden sökülecekmiş gibi oluyordu. Göğüsleri körük gibi inip kalkıyordu. Karanlıkta körebe oynarmış gibiydiler. Önlerini görmelerine imkân yoktu. Ancak, şatodan gelen patlamalar ve arada sırada görünen alevlerle yönlerini tayin ediyorlardı.

Durell, diğer patlamalar arasından havan toplarının atış seslerini ayırmaya çalıştı. Topların susmuş olduklarım tahmin etti, ama, yanılmış da olabilirdi. Deidre'nin elini daha sıkı tutarak çekti. Bir keresinde ayakları kayarak bir çamur birikintisine düştüler. Burası küçük bir bataktı. Durell tam zamanında kendisini tutarak, çamura daha fazla gömülmelerine fırsat kalmadan Deidre'yi çekip kenara aldı.

Zemin meyillenmişti. Yarım mil kadar koştuktan son-

ra, nehrin sularını tekrar gördüler. Geminin bacasından bulut halinde kıvılcımlar yükseliyordu.

Deidre soluk soluğa :

— Takip ediliyoruz, dedi.

— Biliyorum.

— Sam, özür dilerim. Sen git. Paio'nun haritaları ve evrakları bende...

Etekliğinin beline sokmuş olduğu harita tomarını çıkartıp Durell'e uzattı.

Durell :

— Sende kalsın, dedi. Onları sen aldın ve sana aittir.

— Fakat, Sam...

Durell, haşin bir sesle :

— Bu işi sen istemiştin, değil mi?, dedi. Şimdiye kadar çok iyi çalıştın. Son dakikada bütün yaptıklarını berbat etme.

Deidre, kendisini biraz toparladı ve beraberce nehrin kıyısına doğru koştular.

Deidre'nin tekrar ayağı takıldı. Durell, onun beline sarılarak kendisini nehrin sıcak sularına koyverdi. Geminin küpeştesinden yüzlerce yardım eli uzandı..

27.

Yağmur yağıyordu. Giap Pnom'daki Palace otelinin damını döven yağmurun sesi kulağa tatlı bir müzik sesi gibi geliyordu. Siyam Körfezinin üstüne hafif bir sis inmişti. Hava ılık ve ıslaktı.

Durell, lüks banyosunda, sıcak suyun içine zevkle yatmıştı. Rıhtımdaki polislerin ve askerlerin şaşkın bakışları

altında, eski gemiyi yanaştırmasından bu yana yirmi dört saat geçmişti.

Bangkok'daki K - şubesine bir rapor vermiş ve aynı raporu radyo ile nakil için hazırlayarak göndermişti. Böyle olduğu halde dinlenmek fırsatını bulamamıştı. Bangkok'daki sefaretten gelen bir radyo mesajı, işi devir almak için bir ekip gönderileceğini bildirmişti .Durell'in umurunda bile değildi. Nasıl olsa işleri burada bitmiş oluyordu.

Durell, otelin komisine seslenerek bir kova sıcak su daha getirmesini söyledi. Çocuk başını kapıdan uzatarak baktı ve sonra aceleyle uzaklaştı Durell içini çekerek çenesine kadar suya gömüldü.

Daıat Baba, bir Fransız misyonuna yatmıştı. Her zaman olduğu gibi sadık Giralda onun yanındaydı.

Danat :

— Deliliklerim artık sona erdi galiba, Mösyö Durell, dedi. İnsan bazı alışkanlıklarından vazgeçemiyor ama, eldeki ile idare etmek zorunda kalıyor.

İçini çekerek Giralda'ya baktı.

— Giralda'ya çok alıştım.

Durell :

— İnşallah, Giralda, seni başka delilikler yapmaktan önler, dedi.

— Böyle söz verdim zaten. Giralda ile evlendikten sonra Dong Ko'ya döneceğim.

— Tekrar oraya dönmeyi mi düşünüyorsun?

— Tabii. Benim gibi bir insan başka nereye gidebilir ki? Evim, işim, her şeyim orada. Cong'lardan korkmuyorum. Tabii, yeni bir kahya almak zorundayım. Zavallı Paio Amca. Çok işime yarıyordu.

Durell, alayla mırıldandı.

— Doğru çok işe yarıyordu.

Danat Baba, içini çekerek, yattığı yerden doğruldu.

— Bana bir iyilikte bulunur musun, dostum? Lantern tarafından aklı çelinen kızıma göz kulak olur musun?

— Anna-Marie'nin sadece aklı çelinmiş değil ki.

— Ama, onu sadece sizinle irtibat kurmak için kullandı. Sizinle beraber Amerika'ya dönecek ve zavallı küçük yavrumu kalbi kırık bırakacak.

Durell :

— Annna-Marie'nin onunla beraber gideceğini tahmin ediyorum, dedi.

— Karısı olarak mı?

Durell gülümsedi.

— Böyle olmasına dikkat edeceğim.

Orris Lantern aynı hastanenin başka bir odasındaydı. Taylandlı doktor hemen kan nakli yapmış ve hemşireler sakalını tıraş etmekte İsrar etmişlerdi. Sakalı kesildikten sonra, hayret edilecek kadar gençleşmişti.

Durell'i görünce zayıf bir sesle :

— Merhaba, Cajun, dedi.

Durell sordu :

— Kendini nasıl hissediyorsun?

— Benimle beraber kalmasına izin vermediler. Zannedersem gözlerimdeki parıltıyı görmüş olacakla?-.

Sözünün burasında Orris, sırıttı.

— Hemşireleri kabahatli bulmam, dedi. Ona karşı hiiyük bir arzu duyuyorum Şu omzumu kemiren 'kurşun yarası olmasa...

Durell :

— Anna - Marie'nin yanında kalmasını temin edece; im, dedi. Doktor, ne kadar süreyle burada kalmanı düşünüyor ?

— iki hafta.

— Bu kadar uzun süre bekleyemeyiz. Seni, yarın de-

ğil öbür gün, Washington'a götüreceğime dair söz verdim.

— Paio'nun haritaları sende mi?

-— Bende. Ezberlemem için söylediklerinde kafamda.

Lantern düşünceli görünüyordu.

— Sana sıkıntılı günler geçirttiğim için özür dilerim, Cajun. Fakat, amirlerim böyle davranmamı istediler. Aksi halde, Paio Chu'yu meydana çıkartamazdık. Bu bölgede Cong Hai'leri kimlerin yönettiğini bilmiyorduk. Ve Paio, hakiki kimliğini açıklayacak kadar bana güvenmiyordu.

Durell :

— Fazla konuşma, dedi. Gücünü sakla. Önümüzde uzun bir uçak yolculuğu olacak.

Lantern'in odasından çıktığı zaman Anna-Marie'nin koridordaki bir taburede oturduğunu gördü. îki tarafa uzanan örgülü saçları ile bir öğrenciyi andırıyordu. Ellerini kucağına koymuş sakin sakin oturuyordu. Hemşireler ona basit bir önlük vermişlerdi. Önlüğün mavi rengi, gözlerinin maviliğini büsbütün meydana çıkartıyordu. Durell'i görür görmez yerinden fırladı.

— Orris nasıl, Sam?

— Pek iyi değil.

— Seni özlemiş. Seni deli gibi seviyor. Yanında olmam istiyor.

— Fakat beni yanma bırakmıyorlar ki...

— Sen onun yanına git. Ben icabına bakarım.

Anna-Marie, birden Lantern'in odasına doğruldu. Sonra, durup Durell'e baktı. Gözlerinin içi gülüyordu.

—- Teşekkür ederim, Sam, diye fısıldadı.

— Onunla beraber Amerika'ya girebilmen için gerekli işlemleri tamamlayacağım.

Anna-Marie, bir an sanki onun boynuna sarılacak-

mış gibi durdu. Sonra, dönüp Lantern'in odasına girdi Acelesinden odanın kapısını açık bırakmıştı. Durell, açık kalan kapıyı usulca kapattı.

* * *

Bundan sonra, Giap Pnom'daki askerî makamlarla uzun süren görüşmeler oldu. Ve ilk günün akşamı, Tayland jet uçakları, kasabanın üzerinden süzülerek nehrin yukarı kısımlarındaki ormanlara doğru kayboluyorlardı. Uçaklar tekrar geri döndüler ve ertesi günü yine gittiler. Durell, gerekli formaliteleri de tamamladıktan sonra, ancak bir banyo alabilmişti. Jetlerin sesini duyunca içini çekerek, banyonun içine biraz daha kaydı.

Kapı vuruldu. Durell, çocuğa girebileceğini söyledi.

Deidre, odaya girdi ve kapıyı yavaşça arkasından kapadı.

* * *

Deidre tamamen değişmişti. Daracık beyaz bir elbise giymişti. Vücudünün bütün hatları belli oluyordu. Saçlarını tepesinde toplamıştı Odaya girişiyle tatlı bir parfüm kokusu etrafa yayıldı Kapıda durup Durell'e baktığı zaman Durell, sesini çıkarmadı. Hayatında bu kadar çekici ve güzel bir kadın görmediğini düşünüyordu.

— Merhaba, Sam.

— Orris Lantern'i ziyaret edecektin.

— Evet. Şimdi de buraya geldim. Bir sakıncası var mı?

— Aptalca bir soru. Kadın değü misin?

— Şimdi de sen aptalca sordun. Beni senden daha iyi tanıyan bir erkek var mı?

Durell'in yüzü orman güneşinden bronzlaşmıştı. Siyah saçları, şakaklarında kırlaşmıştı. Göğsünde ve omuzjarıda yara izleri vardı. Deidre, yumuşak bakışlarla onu ; üzüyordu.

— Beni affedecek misin, Sam?

— Affedecek ne var ki?

— Sana çok kötü zamanlar yaşattım.

— Çalışmış olduğum diğer insanlardan daha fazla bir sıkıntı vermedin ki.

— Onu demek istemedim. Sendn başına dert olduğumu biliyordum. Zannedersem, bir kadın için fazla gururluyum...

— Bunu çok iyi biliyorum.

— ... işte faydalı olabileceğimi ispat etmek istemiştim. ispat etmedim mi?

— Albay Paio'nun haritalarını temin ettin. Şahsen böyle bir işi başarabileceğimi sanmam.

Deidre tatlı tatlı gülümseyerek, banyonun fayans duvarına yaslandı, iri gözleri Durell'i süzüyordu.

— Senin tarafından gelen en büyük bir takdir sözü. bu, Sam.

— Söylediklerimde ciddiyim.

— Acısını çıkarabiliriz.

Deidre :

— Bende böyle istiyorum, dedi. Hem de şimdi.

Durell, içini çekti. Bütün yorgunluğunun bir anda dağıldığını hissetti. Deidre'yi ne kadar sevdiğini biliyordu. Onu bir an evvel kollarına alıp öpmek için sabırsızlanıyordu.

— Acaba benim sıcak suyum ne oldu?

Deidre, hafif bir sesle :

— Kova dışarda, dedi. Fakat, sevgilim, şu banyodan bir an vvel çıkmanı arzu ediyorum. Suya pek ihtiyacın olmasa gerek.

Durell, Deidre'nin arzusunu hemen yerine getirdi.

İçinde uçarı bir hafiflik hissediyordu.

SON

fiyatı 7,5 lira